

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0478/2013

20.12.2013

*****I**

RAPORT

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Elisa Ferreira

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Kahes veerus esitatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Välja jäetav tekst on märgistatud vasakpoolses veerus ***paksus kaldkirjas***. Asendatav tekst on märgistatud mõlemas veerus ***paksus kaldkirjas***. Uus tekst on märgistatud parempoolses veerus ***paksus kaldkirjas***.

Iga muudatusettepaneku päise esimene ja teine rida näitavad ära läbivaadatava õigusakti eelnõu asjaomase tekstiosa. Kui muudatusettepanek puudutab kehtivat õigusakti, mida õigusakti eelnõus soovitakse muuta, märgitakse päises lisaks kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ja neljandale reale viide muudetavale sättele.

Konsolideeritud tekstina esitatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Uued tekstiosad on märgistatud ***paksus kaldkirjas***. Välja jäetud tekstiosad on tähistatud sümboliga ■ või läbi kriipsutatud. Teksti asendamise puhul on uus tekst märgistatud ***paksus kaldkirjas*** ja asendatav tekst kustutatud või läbi kriipsutatud.

Erandina ei tähistata teenistuste tehtud puhtalt tehnilist laadi muudatusi lõpliku teksti vormistamiseks.

SISUKORD

	Page
EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS	82
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	94
MENETLUS.....	120

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2013)0520),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0223/2013),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist käsitleva protokoll nr 2 alusel Rootsi Riksdagi poolt esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt õigusakti eelnõu ei vasta subsidiaarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 6. novembri 2013. aasta arvamust¹;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 17. oktoobri 2013. aasta arvamust²;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni arvamusi (A7-0478/2013),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

¹ ELT C ...

² ELT C

Muudatusettepanek 1

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

Ettepanek võtta vastu

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

ning arvestades järgmist:

- (1) Pangateenuste integreeritud siseturg on äärmiselt oluline liidu majanduse elavnemise soodustamiseks. Paraku on praegune majandus- ja finantskriis näidanud, et siseturu toimimine selles valdkonnas on ohus ja et järjest suureneb finantsturgude killustatuse oht. Pankadevaheliste turgude likviidsus on kahanenud ja pankade piiriülene tegevus väheneb probleemide leviku hirmu ning usalduse puudumise tõttu teiste riikide pangandussüsteemide ja liikmesriikide suutlikkuse suhtes pankasid toetada. *See tekitab tõsist muret siseturul, kus pankadel on Euroopa tegevusluba ja enamik neist tegutseb mitmes liikmesriigis.*
- (2) Usalduse puudumist ja turu ebastabiilsust süvendavad riikide solveerimiseeskirjade ja

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■ .

¹ ELT C, , lk .

² ELT C, , lk .

³ Euroopa Parlamendi ... seisukoht

vastavate haldustavade vahelised erinevused ning see, et puudub ühtne liidu tasandi menetlus piiriüleste pankade solveerimise kohta otsuste tegemiseks, kuna need ei taga kindlust ja prognoositavust panga maksejõuetusse sattumise võimalike tagajärgede suhtes. Ainult riigi tasandil **ja ühtlustamata õigusraamistike kohaselt** tehtavad solveerimisotsused võivad põhjustada konkurentsi moonutamist ja lõppkokkuvõttes kahjustada siseturgu.

- (3) Eelkõige avaldavad liikmesriikide erinevad tavad solveeritavate pankade võlausaldajate nõuete käsitlemisel ja maksejõuetuse ohus olevate pankade päästmisel mõju nende pankade puhul tunnetatavale krediidiriskile ning nende finantsilisele usaldusväärsusele ja maksevõimele. See kahjustab üldsuse usaldust pangandussektori vastu ja takistab asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist siseturul, kuna rahastamiskulud oleksid ilma selliste erinevusteta liikmesriikide tavade vahel madalamad.
- (4) Eri liikmesriikide riigisiseste solveerimiseeskirjade ja vastavate haldustavade vahelised erinevused võivad tuua pankade ja nende klientide jaoks kaasa kõrgemad laenuvõtmiskulud tingituna üksnes sellest, kus nad on asutatud, olenemata sellest, milline on nende tegelik krediivõimelisus. Lisaks sellele on laenuintressimäärad mõnede liikmesriikide pankade klientide jaoks kõrgemad kui teiste liikmesriikide pankade klientide jaoks, olenemata sellest, milline on nende enda krediivõimelisus.
- (4 a) **Teatavate liikmesriikide suutmatus panna pankade solveerimise valdkonnas tööle hästitoimivad asutused on suurendanud viimastel aastatel panganduskriisi tekitatud kahju.**
- (4 b) **Liikmesriikide ametiasutustel võivad olla stiimulid päästa pangad enne solveerimise kohaldamist riigi raha abil ning seepärast on ühtse Euroopa solveerimismehhanismi loomine väga oluline võrdsete võimaluste ja neutraalsema lähenemisviisi tagamiseks, kui tuleb otsustada, kas pank tuleks solveerida.**
- (5) Seni, kuni solveerimiseeskirjad, tavad ja lähenemisviisid koormuse jagamisele jäävad riigisisesteks ja solveerimise rahastamiseks vajalikke rahalisi vahendeid kaasatakse ja kulutatakse riigi tasandil, jääb siseturg killustatuks. Lisaks sellele on riigisisest järelevalveasutused tugevalt motiveeritud minimeerima pangakriiside võimalikku mõju oma riigi majandusele, võttes vastu ühepoolseid meetmeid pangandustegevuste eraldamiseks, näiteks piirates grupisiseseid ülekandeid ja laenuandmist või kehtestades rangemad likviidsus- või kapitalinõuded nende jurisdiktsioonis tegutsevatele tütarettevõtjatele, kelle emaettevõtjad on maksejõuetusse sattumise ohus. **Riigisisest ning vaidlusi põhjustavad päritolu- ja vastuvõtivate riikidega seotud küsimused vähendavad oluliselt piiriülese solveerimisprotsessi tõhusust.** See piirab pankade piiriülest tegevust ning loob seega takistusi põhivabaduste kasutamisele ja moonutab konkurentsi siseturul.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu **direktiiv []¹ on otsustav samm pankade**

¹ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/.../EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ,**

solveerimise *siseriiklike eeskirjade ühtlustamise suunas* ning sellega on ette nähtud solveerimisasutustevaheline koostöö piiriüleste pankade maksejõuetusega tegelemiseks. Siiski ei ole direktiiviga [] ette nähtud ühtlustamine *absoluutne* ja otsuste tegemise menetlus ei ole tsentraliseeritud. Direktiiviga [] nähakse põhimõtteliselt ette ühised solveerimisvahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi siseriiklikud asutused saavad kasutada, ent nende vahendite kohaldamine ja riikliku rahastamismehhanismi kasutamine solveerimismenetluste toetuseks jäetakse *teataval määral* siseriiklike asutuste otsustada. *Vaatamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹ loodud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Pangandusjärelevalve) antud regulatiivsetele ja vahendamisülesannetele ei ole* direktiiviga [] *täielikult* välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste gruppide solveerimise kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, mis võivad suurendada solveerimise kogukululusid. Kuna direktiiviga nähakse ette riiklikud rahastamismehhanismid, ei vähendata sellega ka piisavalt pankade sõltuvust riigieelarvetest makstavast toetusest ning ei välistata *täielikult* seda, et liikmesriigid lähtuvad rahastamismehhanismide kasutamisel eri lähenemisviisidest.

- (7) Tulemuslike ühtsete solveerimisotsuste tagamine liidus tegutsevate maksejõuetuse ohus olevate pankade, sealhulgas liidu tasandil kaasatud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks keskse tähtsusega. Siseturul võib ühe liikmesriigi pankade maksejõuetusse sattumine kahjustada kogu liidu finantsturgude stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete solveerimiseeskirjade ja võrdsete solveerimise rahastamistingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis võimaldab säilitada konkurentsi ja parandada siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pangandusgrupid on rahvusvahelised ja pankade varades on suur osakaal välismaistel varadel. Ühtse solveerimismehhanismi puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel pangakriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse solveerimismehhanismi loomine suurendaks osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist. *Nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidasutuste ja investeerimisühingutega seotud koostõömehhanismid peaksid olema selged ja on oluline tagada, et mitteosalevaid liikmesriike ei diskrimineerita.*

- (7 a) *Usalduse ja usaldusvääruse taastamiseks pangandussektoris viib Euroopa Keskpank (EKP) läbi kõikide tema otsese järelevalve all olevate pankade bilansi põhjaliku hindamise. Osalevate liikmesriikide nendes pankades, kes ei ole EKP*

2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L ...).

¹ *Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).*

otsese järelevalve all, peaksid pädevad asutused koostöös EKPga korraldama samaväärse, panga suurusele ja ärimudelile vastava bilansihindamise. Samuti aitaks see samavõrra kaasa usaldusväärse taastamisele ja tagaks kõikide pankade kontrollimise.

- (7 b) *Selleks et tagada võrdsed võimalused siseturul tervikuna, tuleks liidus igasuguse pankade maksevõime taastamise ja solveerimise raames kohaldada direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte. Oma käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel peaksid komisjon ja solveerimisnõukogu tegutsema kooskõlas nimetatud direktiivi ja delegeeritud õigusaktide nõuetega. See direktiiv peaks hõlmama maksevõime taastamise ja solveerimise kavandamist, varajast sekkumist, solveerimise tingimusi ja põhimõtteid ning solveerimisvahendite kasutamist ühtse solveerimismehhanismi poolt. Käesolev määrus peab katma aspekte, mis on vajalikud tagamaks, et ühtse solveerimismehhanismiga rakendataks kõnealust direktiivi ning et tema käsutusse antakse asjakohased nõutavad rahalised vahendid. Komisjoni ja solveerimisnõukogu suhtes tuleks kohaldada kõiki muid asjakohaseid liidu õigusakte, sh siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, mille on koostanud Euroopa Pangandusjärelevalve ja vastu võtnud komisjon määruse (EL) nr 1093/2010 artiklite 10–15 kohaselt. Solveerimisnõukogu peaks järgima Euroopa Pangandusjärelevalve suuniseid ja soovitusi seoses direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] vastavalt selle määruse artiklile 16 ning vajaduse korral määruse (EL) 1093/2010 artikli 19 lõike 3 kohase siduva vahendamise käigus tehtud Euroopa Pangandusjärelevalve otsuseid.*
- (8) Ühtse järelevalvemehhanismi loomise järel nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013¹, mille kohaselt osalevate liikmesriikide pankade üle teeb kesksed järelevalvet EKP, on tekkinud ebakõla kõnealuste pankade üle tehtava liidupoolse järelevalve ja nende pankade riikidepoolse solveerimismenetluse vahel vastavalt direktiivile *pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*.
- (8 a) *Määrus (EL) nr 1024/2013 võimaldab euroalavälisel mehhanismiga ühinenud liikmesriigil lõpetada tihe koostöö ühtse järelevalvemehhanismiga. Seepärast võib tekkida olukord, kus liikmesriik otsustab ühtsest järelevalvemehhanismist lahkuda, kuid tema territooriumil asub krediidasutus või investeerimisühing, mida toetatakse ühtse solveerimismehhanismi fondi solveerimisrahastust. Käesoleva määruse läbivaatamisel võib näha ette sätted sellise olukorra lahendamiseks.*
- (9) Kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade suhtes rakendatakse riigi tasandi järelevalve-, solveerimis- ja kaitsemehhanisme, mis on kooskõlla viidud, siis ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade suhtes rakendatakse liidu tasandi järelevalvekorda ning riigi tasandi solveerimiskorda ja kaitsemehhanisme. Selline ebakõla toob ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade jaoks kaasa ebasoodsa konkurentsiolukorra võrreldes teiste

¹ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1023/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga

liikmesriikide pankadega. Kuna järelevalve ja solveerimine toimuvad ühtse järelevalvemehhanismi raames erinevatel tasanditel, siis ei ole ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade puhul sekkumine ja solveerimine sama kiire, järjepidev ja tõhus kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade puhul. Sellel on ebasoodsad tagajärjed nende pankade rahastamiskuludele ja see põhjustab ebasoodsa konkurentsiolekorra, millel on kahjulik mõju liikmesriikidele, kus need pangad tegutsevad, ja siseturu toimimisele tervikuna. Seepärast on võrdsete tegutsemistingimuste tagamiseks hädavajalik rakendada tsentraliseeritud solveerimismehhanismi kõigi pankade puhul, mis tegutsevad ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides.

- (10) Riigi ja liidu tasandi vaheline solveerimisülesannete jaotus tuleks viia kooskõlla nende tasandite vahelise järelevalveülesannete jaotusega. Seni kuni järelevalve jääb asjaomase liikmesriigi tasandile, peaks see liikmesriik vastutama ka panga maksejõuetuse rahaliste tagajärgede eest. Seetõttu peaks ühtne solveerimismehhanism laienema vaid pankadele ja finantseerimisasutustele, mis on asutatud ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides ja mille suhtes teostab ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvet EKP. Ühtset solveerimismehhanismi ei tohiks kohaldada ühtses järelevalvemehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes. Kui ühtset solveerimismehhanismi kohaldataks selliste liikmesriikide suhtes, tekitaks see neile valesid stiimuleid. Eelkõige võivad nende liikmesriikide järelevalveasutused muutuda leebemaks oma jurisdiktsioonis tegutsevate pankade suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalvemehhanismiga analoogia tagamiseks kohaldada ühtset solveerimismehhanismi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide suhtes. Ühtse järelevalvemehhanismiga ühinemisel peaks sellega ühinevate liikmesriikide suhtes muutuma automaatselt kohaldatavaks ka ühtne solveerimismehhanism. Võib oodata, et lõpuks laieneb ühtne solveerimismehhanism kogu siseturule.
- (11) Ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”) on hädavajalik element, ilma milleta ei saaks ühtne solveerimismehhanism korralikult toimida. Erinevad riigisisised rahastamissüsteemid moonutaksid pankade ühtsete solveerimiseeskirjade kohaldamist siseturul. ***Kui solveerimist rahastatakse endiselt riigi tasandil, jääksid riikide ja pangandussektori vahelised seosed alles ja investorid lähtuksid laenamistingimuste kehtestamisel endiselt pigem sellest, kus pangad asuvad, mitte sellest, milline on nende krediitvõimelisus. Ühtlasi oleks finantsturud ka edaspidi suurel määral killustunud.*** Fond peaks aitama tagada ühtsed haldustavad solveerimise rahastamisel ning vältida takistuste tekkimist põhivabaduste kasutamisel või konkurentsi moonutamist siseturul riikide erinevate tavade tõttu. Fondi peaksid rahastama pangad ise ning selle vahendid peaks koondama liidu tasandil, nii et solveerimisvahendeid saaks liikmesriikide vahel asjakohaselt jaotada, mis suurendaks finantsstabiilsust ja nõrgendaks seost individuaalsete liikmesriikide puhul tunnetatava finantsseisundi ning neis liikmesriikides tegutsevate pankade ja ettevõtjate rahastamiskulude vahel. ***Selle seose kaotamiseks tuleks ühtse solveerimismehhanismi raames keelata sellised otsused, mis mõjutavad otseselt liikmesriikide eelarvelisi kohustusi.***
- (12) Seetõttu on vaja vastu võtta meetmed ühtse solveerimismehhanismi loomiseks kõigi

ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide jaoks, et hõlbustada siseturu nõuetekohast ja stabiilset toimimist.

- (13) Direktiivis [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] sätestatud pankade solveerimiseeskirjade tsentraliseeritud kohaldamise liidu ühtse solveerimisasutuse poolt saab osalevates liikmesriikides tagada vaid juhul, kui ühtse solveerimismehhanismi loomist ja toimimist reguleerivad eeskirjad on liikmesriikides vahetult kohaldatavad, sest see väldiks liikmesriikide erinevaid tõlgendusi. *Solveerimisvahendite ühtse kohaldamise tagamiseks peaks solveerimisnõukogu koos komisjoniga võtma vastu solveerimisjuhendi, milles antakse direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] sätestatud solveerimisvahendite kasutamiseks selged ja üksikasjalikud juhised.* See peaks tooma kasu siseturile tervikuna, sest see aitab kaasa õiglase konkurentsi tagamisele ja põhivabaduste kasutamisel tekkida võivate takistuste vältimisele mitte ainult osalevates liikmesriikides, vaid ka siseturul tervikuna.
- (14) Võttes eeskujuks määruse (EL) nr 1024/2013 reguleerimisala, peaks ühtne solveerimismehhanism hõlmama kõiki osalevates liikmesriikides asutatud krediidasutusi. Samas peaks ühtse solveerimismehhanismi raames olema võimalik solveerida osalevate liikmesriigi mis tahes krediidasutust otse, et vältida siseturu sisest asümmeetriat maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute ning võlausaldajate nõuete käsitlemisel solveerimismenetluse käigus. Niivõrd, kui emattevõtjad, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused kuuluvad EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla, tuleks ka nemad kaasata ühtse solveerimismehhanismi reguleerimisalasse. Kuigi EKP ei tee nende krediidasutuste ja investeerimisühingute üle järelevalvet üksi, on ta ainus järelevalveasutus, kellel on üldine ülevaade riskist, millele grupp ja kaudselt selle üksikliikmed on avatud. EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla kuuluvate üksuste ühtse solveerimismehhanismi reguleerimisalast välja jätmine teeks võimatuks pangandusgruppide solveerimise kavandamise ja grupi solveerimisstrateegia vastuvõtmise ning muudaks mis tahes solveerimisotsused märksa vähem tõhusaks.
- (15) Ühtse solveerimismehhanismi raames tuleks otsuseid teha kõige asjakohasemal tasandil. *Solveerimisnõukogule ja eelkõige selle täitevistungile tuleks anda õigused valmistada ette ja võtta vastu kõik solveerimismenetlusega seotud otsused suurimas võimalikus ulatuses, austades samas komisjoni rolli, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus, eelkõige selle artiklites 114 ja 107.*
- (15 a) *Komisjon peaks oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täitma lahus muudest ülesannetest ja järgima seejuures rangelt käesoleva määruse ja direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] sätestatud eesmärke ja põhimõtteid. Ülesannete lahusus tuleks tagada korraldusliku eraldamise kaudu.*
- (16) EKP kui ühtse järelevalvemehhanismi raames tegutsev järelevalveasutus saab kõige paremini hinnata, kas krediidasutus on maksejõuetuse ohus või võib tõenäoliselt jääda maksejõuetuks ning kas on põhjendatult alust oodata, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede hoiaks ära selle maksejõuetuse mõistliku aja jooksul. Solveerimisnõukogu peaks *oma täitevistungil* EKP-lt teate saamisel ja

solveerimistingimusi hinnates esitama komisjonile *otsuse eelnõu* krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes *solveerimise* algatamise kohta. *See otsuse eelnõu peaks sisaldama soovitud selge ja üksikasjaliku solveerimisvahendite raamistiku kohta ning vajaduse korral ka fondi kasutamise raamistiku kohta*. Selles raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema *oma täitevistungil* otsuse solveerimisskeemi kohta ja andma riiklikele solveerimisasutustele korraldused solveerimisvahendite ja -õiguste kohta, mida tuleb riigi tasandil rakendada. *Ilma et sellega piirataks solveerimisnõukogu otsuse tegemise protsessi tulemuslikkust, peaksid solveerimisnõukogu liikmed otsuste tegemisel püüdma saavutada konsensuse*.

- (17) Solveerimisnõukogul peaks olema õigus teha otsuseid eelkõige seoses solveerimise kavandamise, solveeritavuse hindamise, solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamise ja solveerimismeetmete ettevalmistamisega. Riiklikud solveerimisasutused peaksid abistama solveerimisnõukogu solveerimise kavandamisel ja solveerimisotsuste ettevalmistamisel. Kuna solveerimisõiguste kasutamine hõlmab siseriikliku õiguse kohaldamist, peaksid riiklikud solveerimisasutused vastutama ka solveerimisotsuste rakendamise eest.
- (18) Siseturu ladusaks toimimiseks on oluline, et kõigi solveerimismeetmete suhtes kohaldataks samu eeskirju olenemata sellest, kas need võetakse riiklike solveerimisasutuste poolt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] alusel või ühtse solveerimismehhanismi raames. Komisjon hindab neid meetmeid ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt. Kui solveerimise rahastamismehhanismi kasutamine ei hõlma ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt riigiabi, peaks komisjon siseturul võrdsete tegutsemistingimuste tagamiseks hindama neid meetmeid analoogia põhjal ELi toimimise lepingu artikliga 107. Kui ELi toimimise lepingu artikli 108 kohane teavitamine ei ole vajalik, kuna solveerimisnõukogu poolt *tema täitevistungil ette nähtud* kavandatav fondi kasutamine ei hõlma ELi toimimise lepingu artikli 107 kohast riigiabi, peaks komisjon selleks, et tagada siseturu terviklikkus osalevate ja mitteosalevate liikmesriikide vahel, kohaldama fondi kavandatava kasutamise hindamisel asjaomaseid ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaseid riigiabi eeskirju analoogia põhjal. Solveerimisnõukogu ei tohiks teha solveerimisskeemi kohta otsust enne, kui komisjon on analoogia põhjal riigiabi eeskirjadega taganud, et fondi kasutamisel järgitakse samu eeskirju kui riiklike rahastamismehhanismide kaudu toimivate sekkumiste puhul.
- (19) Solveerimisel kiire ja tulemusliku otsuste tegemise protsessi tagamiseks peaks solveerimisnõukogu olema eriotstarbeline liidu amet, millel on tema ülesannetele vastav spetsiifiline struktuur, mis erineb teiste liidu ametite puhul järgitavast mudelist. Selle koosseis peaks tagama kõigi solveerimismenetlustes esinevate erinevate huvide arvessevõtmise. Solveerimisnõukogu peaks tegutsema täitevistungite ja täiskogu kaudu. Täitevistungil peaks tema koosseisu kuuluma tegevdirektor, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP *nimetatud liikmed, kes tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides*. Solveerimisnõukogu ülesandeid arvestades *lähtutakse* tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamisel *nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonna jaoks olulistest kogemustest. Tegevdirektor ja asedirektor tuleks valida avaliku valikumenetluse teel, hoides*

Euroopa Parlamenti ja nõukogu menetlusega asjakohaselt kursis. Valikumenetluse puhul tuleks järgida soolise tasakaalu põhimõtet. Komisjon peaks Euroopa Parlamendi pädevale komisjonile esitama tegevdiriectori ja tegevdiriectori asetäitja ametikoha kandidaatide nimekirja. Komisjon peaks esitama tegevdiriectori ja tegevdiriectori asetäitja ametisse määramise ettepaneku Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks. Kui Euroopa Parlament on ettepaneku heaks kiitnud, peaks nõukogu võtma tegevdiriectori ja tegevdiriectori asetäitja ametisse määramise kohta vastu rakendusotsuse. Ühesainsas osalevas liikmesriigis asutatud panga või grupi solveerimise kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka asjaomase liikmesriigi määratud liikme, kes esindab tema riiklikku solveerimisasutust. Piiriülese grupi kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka kõigi asjaomaste päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide määratud liikmed, kes esindavad asjaomaseid riiklikke solveerimisasutusi. Siiski peaks päritoluliikmesriikide asutustel ja vastuvõtivate liikmesriikide asutustel olema otsusele tasakaalustav mõju, mistõttu vastuvõtivate liikmesriikide asutustel peaks olema ühiselt üksainus hääl. Otsuste tegemisel tuleks nõuetekohaselt arvestada konsolideeritud järelevalve alla kuuluva tütarettevõtja, filiaali või üksuse suhtelist suurust ja olulisust eri liikmesriikide majanduses ja grupis tervikuna.

- (19 a) *Et solveerimisnõukogu täitevistungitel otsuste tegemises osalevad inimesed vahetuvad sõltuvalt liikmesriigist (-riikidest), kus asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing või grupp tegutseb, peaksid alalised osalised – tegevdiriector, tegevdiriectori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud liikmed – tagama, et kõik otsused, mis solveerimisnõukogu täitevistungite eri koosseisudes tehakse, oleksid sidusad, asjakohased ja proportsionaalsed.*
- (19 b) *Euroopa Pangandusjärelevalve peaks osalema solveerimisnõukogu istungitel vaatlejana. Solveerimisnõukogu istungitele võib vajaduse korral kutsuda ka muid vaatlejaid, näiteks Euroopa stabiilsusmehhanismi esindaja. Vaatlejate suhtes tuleks kohaldada samu ametisaladuse hoidmise nõudeid, mida kohaldatakse solveerimisnõukogu liikmetele ja töötajatele ning osalevate liikmesriikidega solveerimisülesannete täitmiseks vahetatud töötajatele või kõnealuste liikmesriikide lähetatud töötajatele.*
- (19 c) *Solveerimisnõukogu peaks looma sisemised solveerimismeeskonnad, mis koosnevad tema enda töötajatest ja osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste töötajatest ja mida juhivad solveerimisnõukogu juhtivate töötajate poolt ametisse määratud koordinaatorid, keda võidakse kutsuda osalema vaatlejatena solveerimisnõukogu täitevistungitele, kuid kellele ei anta hääleõigust.*
- (19 d) *Aluslepingutes, eelkõige Euroopa Liidu lepingu artikli 13 lõikes 2, on sätestatud liidu institutsioonide vahelise lojaalse koostöö põhimõte.*
- (20) *Pidades silmas solveerimisnõukogu ja komisjoni käesoleva määruse kohaseid ülesandeid ja solveerimise eesmärke, mis hõlmavad avaliku sektori vahendite kaitset, tuleks ühtse solveerimismehhanismi tegevust rahastada osalevates liikmesriikides tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute osamaksumest. Mingil juhul ei*

tohiks nende kulude ja kohustuste rahastamise kohustust panna liikmesriikide või liidu eelarvele.

- (21) Komisjon ja vajaduse korral solveerimisnõukogu peaksid asendama direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] kohaselt määratud riiklike solveerimisasutusi kõigis solveerimist käsitlevate otsuste tegemise protsessiga seonduvates aspektides. Direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] kohaselt määratud riiklikud solveerimisasutused peaksid jätkama solveerimisnõukogu vastu võetud solveerimisskeemide rakendamisega seotud tegevust. Läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamiseks ning liidu institutsioonide õiguste kaitsmiseks peaks solveerimisnõukogu olema kohustatud andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru käesoleva ettepaneku alusel tehtud mis tahes otsustest. Samuti peaksid liikmesriikide parlamentidel olema läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamise eesmärgil teatavad õigused solveerimisnõukogu tegevuse kohta teabe saamiseks ja sellega dialoogi astumiseks.
- (21 a) *Kõik asjaomased ametiasutused peaksid määruse kohaldamisel arvestama proportsionaalsuse põhimõtet. Proportsionaalsuse põhimõte kätkeb eelkõige sellise mõju hindamist, mida krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus võiks avaldada tulenevalt tema äritegevuse olemusest, aktsionäride struktuurist, õiguslikust vormist, riskiprofülist, suurusest ja õiguslikust staatusest, näiteks kas tema suhtes kehtib määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 10 sätestatud erand, tema seotusest teiste krediidasutuste või investeerimisühingutega või finantssüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatusest ja keerukusest ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 nõuetele vastavasse krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi või sama määruse artikli 113 lõikes 6 osutatud muusse ühisesse vastastikuse solidaarsuse süsteemi kuulumisest, ja sellest, kas ta tegeleb direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 2 osutatud investeerimisteenuste ja -tegevusega.*
- (21 b) *Osalevate liikmesriikide parlamentide taotluse korral peab nende riikide parlamentide asjaomastel komisjonidel olema võimalik korraldada riikliku pädeva asutuse juuresolekul solveerimisnõukogu esindajaga kuulamine.*
- (22) Kui direktiiviga [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] on riiklikele solveerimisasutustele ette nähtud võimalus kohaldada lihtsustatud kohustusi või teha erandeid seoses solveerimiskavade koostamise nõudega, siis tuleks ette näha menetlus, mille kohaselt solveerimisnõukogu saaks anda loa selliste lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks.
- (23) Selleks, et tagada ühesuguse lähenemisviisi kasutamine krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide puhul, peaks solveerimisnõukogul olema õigus koostada neile solveerimiskavasid, *tehes seda koostöös riiklike solveerimisasutustega, kellelt solveerimisnõukogu võib paluda solveerimiskavade koostamisega seotud ülesannete täitmist.* Solveerimisnõukogu peaks hindama krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide solveeritavust ning võtma meetmeid, mille eesmärk on võimalike solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamine. Solveerimisnõukogu peaks nõudma riiklikelt solveerimisasutustelt, et nad kohaldaksid asjakohaseid meetmeid solveeritavuse ees seisvate takistuste

kõrvaldamiseks, et tagada järjepidevus ning asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute solveeritavus. ***Solveerimiskavades sisalduva teabe asutusepõhisuse ja konfidentsiaalsuse tõttu peaks solveerimiskavade koostamist, hindamist, heakskiitmist ning asjakohaste meetmete rakendamist käsitlevad otsused vastu võtma solveerimisnõukogu oma täitevistungitel.***

- (24) Solveerimise kavandamine on tõhusa solveerimise oluline osa. Solveerimisnõukogul peaks seega olema õigus nõuda muudatuste tegemist krediidasutuste ja investeerimisühingute või gruppide struktuuris ja organisatsioonis, et kõrvaldada praktilised takistused solveerimisvahendite kohaldamiselt ning tagada asjaomaste üksuste solveeritavus. Kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute võimaliku süsteemsuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et ametiasutustel oleks võimalik solveerida mis tahes krediidasutus või investeerimisühing. Selleks et järgida põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, peaks solveerimisnõukogu kaalutusõiguse piires sellega, mis on vajalik krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri või tegevuse lihtsustamiseks ainuüksi selleks, et parandada tema solveeritavust. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla ei otse ega kaudselt kodakondsuse alusel diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud argumentidega, et neid rakendatakse lähtuvalt finantsstabiilsusega seotud avalikust huvist. Selle kindlaks tegemiseks, kas meede võeti avalikes huvides, peaks solveerimisnõukogul, kes tegutseb avalikes huvides, olema võimalik saavutada solveerimise eesmärgid ilma, et teda takistataks solveerimisvahendite kohaldamisel või talle antud õiguste teostamisel. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku.
- (24 a) ***Solveerimiskavades tuleks võtta arvesse mõju töötajatele ning neisse tuleks direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt kaasata töötajate või nende esindajate teavitamise ja nendega konsulteerimise menetlused kogu solveerimismenetluse käigus. Vajaduse korral tuleks selles järgida sõlmitud kollektiivlepinguid või muid sotsiaalpartnerite tehtud kokkuleppeid. Solveerimiskavadega seotud teave, sh nende ajakohastamine, tuleks direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt vastavalt edastada töötajatele või nende esindajatele.***
- (25) Ühtne solveerimismehhanism ***peaks rajanema*** direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] ja ühtse järelevalvemehhanismi ***raamistikul***. Seetõttu peaks solveerimisnõukogul olema õigus sekkuda varajases etapis, kui krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund või maksevõime halveneb. Teave, mida solveerimisnõukogu saab selles etapis EKP-lt, on väga oluline otsuse tegemiseks meetmete kohta, mida ta võib võtta, et valmistuda asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiseks.
- (26) Selle tagamiseks, et solveerimismetmeid oleks vajaduse korral võimalik võtta kiiresti, peaks solveerimisnõukogu koostöös asjaomase pädeva asutuse või EKPga tähelepanelikult jälgima asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nende suhtes võetud võimalikku varajase sekkumise meetet.

- (27) Selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks solveerimismenetlus lõpule viia lühikese ajaga. **Hoiustajate juurdepääs vähemalt tagatud hoiustele peaks olema tagatud võimalikult kiiresti, kuid igal juhul enne, kui hoiustajad saaksid direktiivi [hoiuste tagamise skeemide direktiiv] kohaselt juurdepääsu tagatud hoiustele tavalise maksejõuetusmenetluse raames.** Komisjonil peaks kogu solveerimismenetluse kestel olema juurdepääs mis tahes teabele, mida ta peab vajalikuks, et teha solveerimismenetluses informeeritud otsus. Kui komisjon otsustab **võtta vastu solveerimisnõukogu otsuse eelnõu** krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise **algatamise kohta**, peaks solveerimisnõukogu võtma kohe vastu solveerimisskeemi, milles nähakse ette kohaldatavate solveerimisvahendite ja -õiguste üksikasjad ning võimalike rahastamismehhanismide kasutamine.
- (28) Maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on solveerimisvahendite kasutamiseks olemas avalik huvi. Solveerimise eesmärgid peaksid seepärast olema oluliste finantsteenuste jätkamise tagamine, finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine, moraalariski vähendamine, minimeerides sõltuvust maksejõuetuse ohus olevatele krediidasutustele või investeerimisühingutele antavast riiklikust finantstoetusest, ning hoiustajate kaitse.
- (29) Siiski tuleks alati kaaluda maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimist vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, enne kui võib võtta vastu otsuse tema säilitamise kohta tegevust jätkava ettevõtte. Maksejõuetut krediidasutust või investeerimisühingut tuleks säilitada tegevust jätkava ettevõtte finantsstabiilsuse eesmärgil ja kasutades võimalikult suurel määral erasektori vahendeid. Seda oleks võimalik saavutada krediidasutuse või investeerimisühingu müügi teel erasektori ostjale või ühinemise teel erasektori ostjaga, kohustuste allahindamise teel või võlgade konverteerimise teel omakapitaliks rekapiitaliseerimise eesmärgil.
- (30) Solveerimisõiguste kasutamisel peaksid komisjon ja solveerimisnõukogu tagama, et aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohase osa kahjumist, juhid vahetatakse välja **või lisatakse täiendavaid juhte**, krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise kulud minimeeritakse ning maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu kõiki samasse klassi kuuluvaid võlausaldajate nõudeid käsitletakse ühtmoodi **vastavalt käesolevale määrusele ja direktiivile [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]**.
- (31) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendused peaksid olema kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 52. Seepärast tuleks solveerimisvahendeid rakendada ainult nende krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mis on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik finantsstabiilsuse eesmärgil, lähtuvalt üldistest huvidest. Eelkõige tuleks solveerimisvahendeid kohaldada, kui asutust ei ole võimalik likvideerida vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, kuna see destabiliseeriks finantssüsteemi ning on vaja võtta meetmeid, et tagada süsteemselt tähtsate funktsioonide kiire ülevõtmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud lootus, et ükski alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine olemasolevate

aktsionäride või kolmanda isiku poolt oleks piisav, et taastada asutuse täielik elujõulisus.

- (32) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Seetõttu ei peaks mõjutatud aktsionärid ja võlausaldajad kandma suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud samal ajal, kui tehti otsus solveerimismeetmete võtmise kohta. Solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varade osalise ülekandmise korral erasektori ostjale või sildasutusele tuleks järelejäänud osa solveeritavast krediidasutusest või investeerimisühingust likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Krediidasutuse või investeerimisühingu olemasolevate aktsionäride ja võlausaldajate kaitsmiseks likvideerimismenetluse käigus peaks neil olema õigus saada oma nõuete eest tasutud maksega, mis on vähemalt sama suur kui see, mille nad oleksid hinnanguliselt saanud juhul, kui kogu krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel.
- (33) Aktsionäride õiguste kaitseks ja selle tagamiseks, et võlausaldajad ei saa oma nõuete eest vähem, kui nad oleksid saanud tavalises maksejõuetusmenetluses, tuleks sätestada selged kohustused seoses krediidasutuse või investeerimisühingu varade ja kohustuste hindamisega ning tuleks anda piisavalt aega selle nõuetekohaseks hindamiseks, kuidas neid nõudeid oleks käsitletud, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellist hindamist peaks olema võimalik alustada juba sekkumise varases etapis. Enne mis tahes solveerimismeetmete võtmist tuleks anda hinnang krediidasutuse või investeerimisühingu varade ja kohustuste väärtusele ning sellele, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse korral.
- (34) On tähtis, et krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral kajastataks sellest tulenevad kahjud. Maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute varade ja kohustuste ***hindamise juhtpõhimõtted on sätestatud direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]***. Kiireloomulistel juhtudel peaks soleerimisnõukogul olema võimalik anda maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu varadele ja kohustustele kiire esialgne hinnang, mis peaks kehtima kuni sõltumatu hindamise teostamiseni.
- (35) Solveerimisprotsessi objektiivsuse ja kindluse tagamiseks on vaja sätestada see, millises järjekorras tuleks solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu vastu olevaid võlausaldajate tagamata nõudeid alla hinnata või konverteerida. Selleks et piirata ohtu, et võlausaldajad kannavad suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, peaks sätestatav järjekord olema kohaldatav nii tavalise maksejõuetusmenetluse kui ka solveerimise käigus toimuva allahindamis- või konverteerimisprotsessi korral. See lihtsustaks ka võla hinnastamist.
- (35 a) ***Eesmärki ühtlustada liidu kogu maksejõuetust käsitlev õigus, mis oleks tõelise siseturu väljakujundamisel suur edasiminekuks, ei ole veel saavutatud. Maksejõuetuse korral võlausaldajate poolt esitatavate nõuete hierarhia, mis hõlmab ka hoiustajate eeliseisundit, on nii ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides***

asuvate üksuste kui ka muudes liikmesriikides asuvate üksuste puhul direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kehtestatud ühtlustamise tulemusel siiski ühesugune. Tänu ühtlustamisele on õigusnormide erinevuste ärakasutamise oluline allikas kõrvaldatud. Sellele vaatamata tuleks liidu maksejõuetusmenetlus järk-järgult kasutusele võtta.

- (36) *Komisjon peaks solveerimisnõukogu koostatud otsuse eelnõu alusel asjaomaste üksuste solveerimiskavade põhjal ette nägema võetavate solveerimismeetmete raamistiku olenevalt juhtumi asjaoludest ning tal peaks olema võimalik määrata kasutamiseks kõik vajalikud solveerimisvahendid. Selles selges ja täpses raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema otsuse üksikasjaliku solveerimiskeemi kohta. Asjaomased solveerimisvahendid peaksid hõlmama ettevõtte müügi vahendit, sildasutuse vahendit, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ning varade eraldamise vahendit, mis on samuti ette nähtud direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]. Raamistik peaks võimaldama hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud.*
- (37) *Kooskõlas direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] peaks ettevõtte müügi vahend võimaldama krediidasutuse või investeerimisühingu või tema äritegevuse osade müüki ühele või mitmele ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta.*
- (38) *Kooskõlas direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] peaks varade eraldamise vahend võimaldama ametiasutustel kanda ebapiisava tootlusega või langenud väärtusega varad eraldi vahendisse. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega, et vältida maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu ebaõiglast konkurentsieelist.*
- (39) *Tulemuslik solveerimiskord peaks minimeerima maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiskulusid maksumaksjate jaoks. Samuti peaks see tagama, et ka suuri ja süsteemselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid saaks solveerida finantsstabiilsust ohtu seadmata. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse see eesmärk tagades, et üksuse aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohaseid kahjusid ning asjakohast osa neist kuludest. Sellest eesmärgist lähtuvalt tuleks solveerimisraamistikku kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste solveerimisvahenditega kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu soovitusega.*
- (40) *Selleks et tagada piisav paindlikkus võlausaldajate kanda jääva kahju määramisel mitmesugustes eri olukordades, on direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt asjakohane, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit saaks kasutada nii juhul, kui eesmärk on solveerida maksejõuetuse ohus olev krediidasutus või investeerimisühing nii, et see jätkab tegevust, kui on tõenäoline, et tema elujõulisus on võimalik taastada, kui ka juhul, kui süsteemselt olulised teenused kantakse üle sildasutusse ning ülejäänud osa krediidasutusest või investeerimisühingust lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.*
- (41) *Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse eesmärgiga taastada maksejõuetuse ohus krediidasutuse või investeerimisühingu kapital, et tal*

oleks võimalik tegevust jätkata, peaks ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt*** solveerimisega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise abil alati kaasnema juhtkonna väljavahetamine ning seejärel krediidasutuse või investeerimisühingu ja selle tegevuse restruktureerimine viisil, mis kõrvaldaks tema maksejõuetuse põhjused. Selline restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte saneerimiskava elluviimise kaudu.

- (42) Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei ole ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt*** asjakohane kohaldada nõuete suhtes niivõrd, kui need on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selle tagamiseks, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend oleks tõhus ja saavutaks oma eesmärgid, peaks siiski olema võimalik seda kohaldada maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu võimalikult paljudele erinevatele tagamata kohustustele. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatud liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgast, mille suhtes saaks kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Avaliku poliitika ja tulemusliku solveerimise huvides ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldada hoiuste suhtes, mis on kaitstud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/19/EÜ¹ kohaselt, maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu töötajate vastu olevate kohustuste suhtes ega äriliste nõuete suhtes, mis on seotud krediidasutuse või investeerimisühingu igapäevaseks toimimiseks vajalike kaupade ja teenustega.
- (43) Selliste hoiustajate suhtes, kelle hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemiga, ei tohiks ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] kohaselt*** kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada. ■ Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguse rakendamisega tagataks hoiustajatele jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele ■ .
- (44) Selleks et rakendada koormuse jagamist aktsionäride ja madalamat nõudeõiguse järku omavate võlausaldajate vahel, nagu on ette nähtud riigiabi eeskirjadega, peaks alates käesoleva määruse ***ja direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]*** jõustumisest olema ühtse solveerimismehhanismi raames võimalik analoogselt kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.
- (45) Selleks et vältida olukorda, kus krediidasutused ja investeerimisühingud struktureerivad oma kohustused viisil, mis vähendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusust, peaks solveerimisnõukogul olema võimalik ette näha, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel peab kogu aeg olema ***solveerimiskavades ette nähtud*** teatav kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi alla kuuluvate omavahendite, allutatud võla ja kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste kogusumma, mida väljendatakse protsendimäärana krediidasutuse ja investeerimisühingu kohustuste kogusummast ning mis ei kvalifitseeru omavahenditena Euroopa

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/19/EL hoiuste tagamise skeemide kohta. ELT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL² kohaldamisel.

- (46) Parim solveerimismeetod tuleks valida sõltuvalt juhtumi asjaoludest ja selleks peaksid olema kättesaadavad kõik direktiiviga [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] ette nähtud **ja selle direktiivi kohaselt kohaldatavad** solveerimisvahendid.
- (47) Direktiiviga [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] on riiklikele solveerimisasutustele antud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigus, kuna kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused võivad langeda kokku solveerimistingimustega ning sel juhul tuleb hinnata, kas üksnes kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine on piisav asjaomase üksuse rahalise usaldusväarsuse taastamiseks või tuleb lisaks võtta solveerimismeetmeid. Reeglina kasutatakse seda solveerimise raames. **Solveerimisnõukogu ja komisjon peaksid** asendama riiklikud solveerimisasutused ka selles funktsioonis ja seega tuleks **neile** anda õigus hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused on täidetud, ning otsustada, kas alгатada üksuse solveerimine, kui solveerimisnõuded on samuti täidetud.
- (48) Solveerimismeetmete tõhusus ja ühtsus peaks olema tagatud kõigis osalevates liikmesriikides. Seepärast tuleks solveerimisnõukogule anda õigus **juhil, kui riiklik solveerimisasutus ei ole üldse või piisavalt kohaldanud solveerimisasutuse otsust, esitada korraldusi otse solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule.**
- (49) Ühtse solveerimismehhanismi tõhususe suurendamiseks peaks solveerimisnõukogu tegema tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega igas olukorras. Vajaduse korral peaks solveerimisnõukogu tegema koostööd ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ning muude asutustega, mis kuuluvad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Lisaks peaks solveerimisnõukogu tegema tihedat koostööd EKPga ja muude asutustega, kellele on antud õigused teostada krediidasutuste järelevalvet ühtse järelevalvemehhanismi raames, eelkõige gruppide puhul, kes on EKP konsolideeritud järelevalve all. Selleks et tõhusalt juhtida maksejõuetuse ohus olevate pankade solveerimise protsessi, peaks solveerimisnõukogu tegema koostööd riiklike solveerimisasutustega solveerimisprotsessi kõigis etappides. Seega ei ole koostöö riiklike solveerimisasutustega vajalik mitte ainult solveerimisnõukogu solveerimisotsuste rakendamiseks, vaid ka enne mis tahes solveerimisotsuse vastuvõtmist solveerimise kavandamise või varase sekkumise etapis. **Oma käesoleva määruste kohaste ülesannete täitmisel peaks komisjon tegema tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega ning võtma asjakohaselt arvesse tema poolt esitatud**

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

suuniseid ja soovitusi.

- (49 a) *Solveerimisvahendite rakendamisel ja solveerimisõiguste kasutamisel peaks solveerimisnõukogu tagama, et asjaomaste üksuste töötajate esindajaid teavitataks ja et nendega vajaduse korral konsulteeritaks, nagu on sätestatud direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]. Võimaluse korral tuleks järgida kollektiivlepinguid või teisi sotsiaalpartneritega tehtud kokkuleppeid.*
- (50) Kuna solveerimisnõukogu asendab osalevate liikmesriikide riiklikke solveerimisasutusi solveerimisotsuste tegemisel, peaks solveerimisnõukogu asendama seoses solveerimisfunktsioonidega neid asutusi ka koostöös mitteosalevate liikmesriikidega. Eelkõige peaks solveerimisnõukogu esindama solveerimiskolleegiumides kõiki osalevate liikmesriikide asutusi, sealhulgas mitteosalevate liikmesriikide asutusi.
- (50 a) *Solveerimisnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutused peaksid koostama vastastikuse mõistmise memorandumid, milles kirjeldatakse üldiselt, kuidas nad teevad üksteisega koostööd direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] määratud ülesannete täitmisel. Vastastikuse mõistmise memorandumid võiksid muu hulgas selgitada konsulteerimist seoses komisjoni ja solveerimisnõukogu otsustega, mis puudutavad mitteosalevates liikmesriikides asuvaid tütarettevõtjaid ja filiaale, mille emaettevõtja asub osalevas liikmesriigis. Memorandumid tuleks korrapäraselt läbi vaadata.*
- (51) Kuna paljud krediidasutused ja investeerimisühingud tegutsevad mitte ainult liidus, vaid ka rahvusvahelisel tasandil, tuleb tõhusa solveerimismehhanismiga kindlaks määrata asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega tehtava koostöö põhimõtted. Toetust kolmandate riikide ametiasutustele tuleks anda kooskõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 88 sätestatud õigusraamistikuga. Kuna solveerimisnõukogu peaks olema ainus asutus, kellel on õigused maksejõuetuse ohus olevate pankade solveerimiseks osalevates liikmesriikides, tuleks seega ainult solveerimisnõukogule anda õigused sõlmida osalevate liikmesriikide ametiasutuste nimel mittesiduvaid koostöölepinguid kõnealuste kolmanda riigi ametiasutustega.
- (52) Oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks peaksid solveerimisnõukogul olema asjakohased uurimisvolitused. Solveerimisnõukogul peaks olema õigus nõuda kogu vajalikku teavet kas otse või riiklike solveerimisasutuste kaudu ning viia läbi uurimisi ja kohapealseid kontrolle, vajaduse korral koostöös liikmesriikide pädevate asutustega, *kasutades EKP-le ja riiklikele pädevatele asutustele kättesaadavat kogu teavet.* Solveerimise raames võib solveerimisnõukogu viia läbi kohapealseid kontrolle, et tõhusalt jälgida, kuidas riiklikud asutused rakendavad meetmeid, ja tagada, et komisjon ja solveerimisnõukogu teevad oma otsuseid täielikult täpse teabe põhjal.
- (53) Tagamaks, et solveerimisnõukogul on juurdepääs kogu asjaomasele teabele, ei tohiks *asjaomased üksused ega nende* töötajad tugineda ametisaladuse eeskirjadele selleks, et vältida teabe avalikustamist solveerimisnõukogule. *Samas ei tohiks niisuguse teabe avaldamist solveerimisnõukogule käsitada ametisaladuse rikkumisena.*

- (54) Selleks et tagada ühtse solveerimismehhanismi raames vastu võetud otsuste täitmine, tuleks rikkumise korral kohaldada proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi. Solveerimisnõukogul peaks olema õigus nõuda, et riiklikud solveerimisasutused kohaldaksid **üksuste** suhtes, kes ei täida solveerimisnõukogu otsustest tulenevaid kohustusi, **halduskaristusi** või korrapäraseid karistusmakseid. Selleks et tagada järjepidev, tõhus ja tulemuslik otsuste täitmine, peaks solveerimisnõukogul olema õigus esitada riiklikele solveerimisasutustele **halduskaristuste** ja karistusmaksete kohaldamise kohta suuniseid.
- (55) Kui riiklik solveerimisasutus rikub ühtse solveerimismehhanismi eeskirju, jättes kasutamata talle siseriikliku õigusega antud õigused solveerimisnõukogu juhiste rakendamiseks, võib asjaomane liikmesriik olla kohustatud hüvitama kooskõlas asjaomase kohtupraktikaga mis tahes kahju üksikisikutele, sealhulgas vajaduse korral solveeritavale üksusele või grupile või kõnealuse üksuse või grupi mis tahes osa võlausaldajale mis tahes liikmesriigis.
- (56) Tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad, mis käsitlevad solveerimisnõukogu eelarvet, eelarve koostamist, selliste sise-eeskirjade vastuvõtmist, millega määratakse kindlaks eelarve vastuvõtmise ja täitmise kord, **eelarve jälgimine ja kontrollimine solveerimisnõukogu poolt täiskogul** ning raamatupidamisaruannete sise- ja välisauditit.
- (56 a) **Solveerimisnõukogu peaks oma täiskogul vastu võtma ka iga-aastase tööprogrammi, seda jälgima ja kontrollima ning esitama arvamusi ja soovitusi tegevdirektori koostatava aruande projekti kohta, mis peaks sisaldama omaette osa solveerimistegevuse, sh käsilolevate solveerimisjuhtumite kohta, ning finants- ja haldusküsimuste osa.**
- (57) On olukordi, kus rakendatud solveerimisvahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest krediidasutuse ja investeerimisühingu või sildasutuse jaoks, võimalikele ostjatele tagatiste andmisest või kapitali andmisest sildasutusele. Seepärast on oluline luua fond, et vältida avaliku sektori vahendite kasutamist sel eesmärgil.
- (58) Tuleb tagada, et fond on täielikult kättesaadav maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute solveerimiseks. Seega ei tohiks fondi kasutada muuks otstarbeks kui solveerimisvahendite ja -õiguste tõhusaks rakendamiseks. Lisaks tuleks fondi kasutada ainult kooskõlas kohaldatavate solveerimiseesmärkide ja -põhimõtetega, **järgides täielikult direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] sätteid**. Seega peaks solveerimisnõukogu tagama, et solveerimisvahendite kasutamisest tulenenud kahju, kulud või muud kulutused kannavad esmalt solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid ja võlausaldajad. Ainult juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate vahendid on ammendunud, peaks solveerimisvahendite kasutamisest tulenenud kahju, kulud või muud kulutused kandma fond.
- (59) Üldiselt tuleks vastavaid osamaksusid finantssektorilt koguda enne mis tahes solveerimistoimingut ja sellest sõltumatult. Juhul kui eelrahastamisest ei piisa fondi kasutamisel tekkinud kahjude või kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid

osamakse, et täiendavad kulud või kahjud katta. Lisaks peab fondil olema võimalus võtta laenu või saada muud liiki toetust finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt, kui olemasolevatest rahalistest vahenditest ei piisa fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulude ja muud kulutuste katmiseks ning tagantjärgi makstavad erakorralised osamaksud ei ole kohe kättesaadavad.

- (59 a) *Juhul kui osalevates liikmesriikides on kriisile reageerimiseks juba kehtestatud riiklikud pangatasud, maksud või solveerimismaksud, tuleb need asendada fondi tehtavate osamaksudega, et vältida topeltnmaksustamist.*
- (60) Selleks et saavutada kriitiline mass ning vältida protsüklilist mõju, mis tekiks, kui fond toetuks süsteemses kriisis üksnes tagantjärgi makstavatele osamaksudele, on hädavajalik, et fondi eelnevalt kogutud rahalised vahendid ulatuksid teatava sihttasemeni.
- (60 a) *Fondi sihttase tuleks kehtestada kõikide osalevates liikmesriikides tegevusloa saanud krediidasutuste tagatud kõigi hoiuste protsendimäärana. Kuna aga nende krediidasutuste kohustuste kogusumma oleks fondi ülesandeid arvestades parem võrdlusalus, peaks komisjon hindama, kas tulevikus tuleks kehtestada kohustuste kogusummaga seotud etalonväärtus, mis tuleks saavutada lisaks fondi sihttasemele, säilitades direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] võrdsed võimalused.*
- (61) Fondi rahastamise sihttaseme saavutamiseks tuleks määrata asjakohane tähtaeg. Siiski peaks solveerimisnõukogul olema võimalik osamaksu tähtaega kohandada, et võtta arvesse fondist tehtud märkimisväärseid väljamakseid.
- (61 a) *Riikide ja pangandussektori vahelise seose kaotamiseks ning ühtse solveerimismehhanismi tõhususe ja usaldusväärse tagamiseks, eelkõige kuna fond ei ole täielikult rahastatud, on oluline luua mõistliku aja jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist Euroopa avalik laenuvahend. Laenuvahendist saadud mis tahes laenu peaks fond maksma tagasi kokkulepitud aja jooksul. See laenuvahend tagaks käesolevas määrusega ettenähtud piisavate rahaliste vahendite kohese olemasolu.*
- (62) Kui osalevad liikmesriigid on juba välja töötanud riiklikud solveerimise rahastamise mehhanismid, peaks neil olema võimalik ette näha, et riiklikud rahastamismehhanismid kasutavad olemasolevaid krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ette makstud osamaksudena kogutud rahalisi vahendeid krediidasutuste ja investeerimisühingute selliste ettemakstavate osamaksudete hüvitamiseks, mis nad peaksid fondi sisse maksma. Selline hüvitamine ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 94/18/EÜ¹.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/18/EÜ, millega muudetakse direktiivi 80/390/EMÜ, millega koordineeritakse noteerimisega seotud selliste üksikasjade kogumist, uurimist ja levitamist käsitlevaid nõudeid, mis avaldatakse väärtapaberite ametlikku börsinimekirja

(63) Selleks et osamaksud arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga tegevusmudeli kasutamiseks, tuleks fondi osamaksudel puhul, **mille määrab direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] ja selle põhjal vastuvõetud delegeritud õigusaktide alusel ja pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks solveerimisnõukogu**, võtta arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute riskitaset.

(65) Fondis hoitavate summade väärtuse kaitseks tuleks kõnealused summad investeerida piisavalt turvalistesse, mitmekesistesse ja likviidsetesse varadesse.

(66) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu delegeritud õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, et määrata kindlaks fondi tehtavate osamaksudel laad, asjaolud, mille korral osamaksud nõutakse, osamaksudel arvutamise ja nende maksmise viis; määrata kindlaks registreerimise, raamatupidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, et tagada osamaksudel täielik ja õigeaegne tasumine; määrata kindlaks selliste krediidasutuste või investeerimisühingute osamaksudel süsteem, kes on saanud tegevusloa pärast seda, kui fond on saavutanud sihttaseme; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel toimub osamaksudel ajaline jaotamine, määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel võib osamaksudel tasumise ettepoole tuua; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse **iga-aastaste osamaksudel suurus**; määrata kindlaks meetmed, et täpsustada asjaolud ja kord, mille alusel krediidasutus või investeerimisühing võib olla osaliselt või täielikult vabastatud tagantjärele makstavate osamaksudel tasumisest.

(67) Solveerimisnõukogu töö konfidentsiaalsuse säilitamiseks tuleks tema liikmete, solveerimisnõukogu töötajate, sealhulgas osalevate liikmesriikidega solveerimisülesannete täitmiseks vahetatud töötajate või kõnealuste liikmesriikide lähetatud töötajate suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid, isegi pärast nende töökohustuste lõppemist. **Need nõuded peaksid kehtima ka teistele isikutele, kes on solveerimisnõukogu poolt volitatud ja liikmesriikide solveerimisasutuste poolt volitatud või ametisse määratud kohapealseid kontrollide tegema, ning vaatlejatele, kes on kutsutud osalema solveerimisnõukogu täis- ja täitevistungitel.** Temale määratud ülesannete täitmiseks peaks solveerimisnõukogul olema lubatud teataval tingimustel vahetada teavet liikmesriikide või liidu asutuste ja organitega.

(68) Tagamaks, et solveerimisnõukogu on esindatud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis, tuleks muuta määrust (EL) nr 1093/2010, et hõlmata ka solveerimisnõukogu nende pädevate asutuste hulka, mis on kindlaks määratud kõnealuse määrusega. Selline solveerimisnõukogu ja pädevate asutuste võrdsustamine vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010 on kooskõlas määruse nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt EBA-le omistatud ülesannetega aidata kaasa maksevõime taastamise kavade ja solveerimiskavade väljatöötamisele ja kooskõlastamisele ning selles aktiivselt osaleda ning hõlbustada maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute solveerimist, eelkõige piiriüleste gruppide puhul.

lubamise korral, seoses kohustusega avaldada noteerimisega seotud üksikasjad, EÜT L 135, 31.5.1994, lk 1.

- (69) Kuni solveerimisnõukogu on täielikult toimiv, peaks komisjon vastutama algse tegevuse eest, sealhulgas halduskulude katmiseks vajalike osamaksude kogumise eest ja ajutise tegevdirektori määramise eest, kes annab loa mis tahes vajalike maksete tegemiseks solveerimisnõukogu nimel.
- (70) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, isikuandmete kaitset, ettevõtlusvabadust, *töötajate õigust teavitamisele ja konsulteerimisele ettevõttes* ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, ja seda rakendatakse kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (71) Kuna käesoleva määruse eesmärke, milleks on luua tõhus ja tulemuslik ühtne Euroopa raamistik krediidasutuste ja investeerimisühingute solveerimiseks ning tagada solveerimiseeskirjade järjekindel rakendamine, ei saa piisavalt saavutada liikmesriikide tasandil ja seetõttu võib neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 *Reguleerimisese*

Käesoleva määrusega luuakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus selliste artiklis 2 osutatud üksuste solveerimiseks, mis on asutatud artiklis 4 osutatud osalevates liikmesriikides.

Solveerimismõukogu, mis on loodud artikli 38 kohaselt, kohaldab neid ühtseid eeskirju ja menetlusi koos ***komisjoni*** ja osalevate liikmesriikide solveerimisasutustega käesoleva määrusega loodava ühtse solveerimismehhanismi raames. Ühtset solveerimismehhanismi toetab ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”).

Artikkel 2 *Reguleerimisala*

Käesolevat määrust kohaldatakse järgnevate üksuste suhtes:

- (a) osalevates liikmesriikides asutatud krediidasutused;
- (b) osalevates liikmesriikides asutatud emaettevõtjad, sealhulgas finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kui nende suhtes kohaldatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga i Euroopa Keskpanga (EKP) teostatavat konsolideeritud järelevalvet;
- (c) osalevates liikmesriikides asutatud investeerimisühingud ja finantseerimisasutused, kui nad kuuluvad kooskõlas nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga i EKP poolt emaettevõtja suhtes teostatava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 3 *Mõisted*

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivi [***pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv***] artiklis 2 ja direktiivi 2013/36/EL artiklis 3 sätestatud mõisteid. Lisaks sellele kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „riiklik pädev asutus” – mis tahes riiklik pädev asutus vastavalt nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 2 lõikes 2 esitatud määratlusele;
- (1 a) „pädev asutus” – pädev asutus, nagu on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punktis 40 ning Euroopa Keskpank järelevalvaja rollis vastavalt määrusele (EL) nr 1024/2013;
- (2) „riiklik solveerimisasutus” – liikmesriigi poolt direktiivi [***pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv***] artikli 3 kohaselt määratud ametiasutus;
- (3) „solveerimismeede” – solveerimisvahendi kohaldamine artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või üksuse suhtes või ühe või enama solveerimisõiguse kasutamine temaga seoses;

(3 a) „solveerimisnõukogu” – käesoleva määruse artikli 38 kohaselt moodustatud ühtne solveerimisnõukogu;

(4) „tagatud hoiused” – hoiused, mis on tagatud siseriikliku õiguse kohaste hoiuste tagamise skeemidega vastavalt direktiivile 94/19/EÜ ja direktiivi 94/19/EÜ artiklis 7 sätestatud tagatud summa ulatuses;

(5) „kõlblikud hoiused” – direktiivi 94/19/EÜ artiklis 1 määratletud hoiused, mis ei ole jäetud välja kõnealuse direktiivi artikli 2 kohasest kaitses, olenemata nende summast;

■

(11) „solveeritav krediidasutus või investeerimisühing” – artiklis 2 osutatud üksus, mille suhtes võetakse solveerimismeetmeid;

(12) „krediidasutus või investeerimisühing” – krediidasutus või artikli 2 punkti c kohase konsolideeritud järelevalve alla kuuluv investeerimisühing;

(13) „grupp” – emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis on artiklis 2 osutatud üksused;

■

(19) „kasutatavad finantsvahendid” – raha, hoiused, varad ja tagasivõtmatud maksekohustused, mida fond saab artiklis 74 loetletud eesmärkidel kasutada;

(20) „rahastamise sihttase” – kasutatavate finantsvahendite summa, milleni tuleb artikli 68 kohaselt jõuda.

Artikkel 4

Osalevad liikmesriigid

Osalevad liikmesriigid on liikmesriigid, kelle rahaühik on euro, või liikmesriigid, kelle rahaühik ei ole küll euro, kuid kes on määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 kohaselt sisse seadnud tiheda koostöö.

Artikkel 5

Seos direktiiviga [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] ja kohaldatava siseriikliku õigusega

-1. Käesoleva määruse kohaselt kohaldatakse komisjoni ja solveerimisnõukogu käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks ja õiguste kasutamiseks direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte.**

1. Kui komisjon või solveerimisnõukogu teostab käesoleva määruse kohaselt ülesandeid või õigusi, mida direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] kohaselt peab teostama osaleva liikmesriigi riiklik solveerimisasutus, käsitatakse solveerimisnõukogu käesoleva määruse ja direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] kohaldamisel asjaomase riikliku solveerimisasutusena või piiriülese grupi solveerimise korral asjaomase grupi **tasandi** solveerimisasutusena.

- 1 a. Solveerimismõukogu suhtes kohaldatakse tema käesoleva määruse kohaste õiguste rakendamisel siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, mille on välja töötanud Euroopa Pangandusjärelevalve ja vastu võtnud komisjon vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–15, suuniseid ja soovitusi, mille on vastu võtnud Euroopa Pangandusjärelevalve vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] asjakohaste sätete alusel, ning Euroopa Pangandusjärelevalve otsuseid, mis on tehtud vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] asjakohaste sätete alusel.*
2. Kui see on asjakohane, tegutseb solveerimismõukogu riikliku solveerimisasutusena komisjoni loal.
3. Ilma et see piiraks käesoleva määruse kohaldamist, tegutsevad osaleva liikmesriigi riiklikud solveerimisasutused direktiiviga [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] ühtlustatud siseriikliku õiguse asjaomaste sätete alusel ja kohaselt.

*Artikkel 6
Üldpõhimõtted*

1. Solveerimismõukogu, komisjoni ega riikliku solveerimisasutuse ükski meede, ettepanek ega tegevuspõhimõte ei tohi diskrimineerida artiklis 2 osutatud üksusi, hoiuste omanikke, investoreid ega teisi võlausaldajaid, kes on asutatud liidus, nende rahvuse või tegevuskoha tõttu.
- 1 a. Kõiki ühtse solveerimismehhanismi raamesse kuuluvad solveerimismõukogu, komisjoni või riikliku solveerimisasutuse meetmeid, ettepanekuid või tegevuspõhimõtteid rakendatakse eesmärgiga tugevdada finantsüsteemi stabiilsust liidus ja igas osalevas liikmesriigis, võttes samas täielikult arvesse kohustust tagada siseturu ühtsus ja terviklikkus.*
2. Selliste otsuste tegemisel ja selliste meetmete võtmisel, mille mõju võib avalduda rohkem kui ühes liikmesriigis, ja eelkõige otsuste tegemisel kahes või enamas osalevas liikmesriigis asutatud gruppide suhtes **võtavad** komisjon ja **solveerimismõukogu** nõuetekohaselt arvesse kõiki järgmisi tegureid:
- (a) nende liikmesriikide huvisid, kus grupp tegutseb, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele, majandusele, hoiuste tagamise skeemile või investeeringute tagamise skeemile;
- (b) eesmärki tasakaalustada erinevate asjaomaste liikmesriikide huvisid ja vältida mõne liikmesriigi huvide ebaõiglast kahjustamist või ebaõiglast kaitsmist;
- (c) vajadust vältida negatiivset mõju sellise grupi muudele osadele, millesse artiklis 2 osutatud solveeritav üksus kuulub;
- (c a) võimaluse korral grupi huvi jätkata oma piiriülest tegevust;*

- (d) vajadust vältida kõnealuste artiklis 2 osutatud üksuste võlausaldajatele tekkivate kulude ebaproportsionaalset suurenemist nii, et need ületavad kulusid, mida nad oleksid kandnud juhul, kui neid oleks solveeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kaudu;
 - (e) käesoleva määruse artikli 16 lõikes 10 osutatud otsuseid, mis tehakse ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt;
3. Komisjon **ja solveerimisnõukogu seavad** lõikes 2 osutatud tegurid tasakaalu artiklis 12 osutatud solveerimise eesmärkidega selliselt, nagu see on iga juhtumi laadi ja asjaolusid arvestades asjakohane.
4. **Solveerimisnõukogu** või **komisjoni** ühegi **otsuse ega meetmega** ei nõuta liikmesriikidelt erakorralise riikliku finantstoetuse andmist **ega mõjutata otseselt liikmesriikide eelarvelisi kohustusi**.
- 4 a. **Otsuste tegemisel ja meetmete võtmisel tagab solveerimisnõukogu, et asjaomaste üksuste töötajate esindajaid teavitatakse ja et nendega vajadusel konsulteeritakse.**
- 4 b. **Komisjoni, solveerimisnõukogu ja riiklike solveerimisasutuste käesoleva määruste kohastes meetmetes, ettepanekutes ja tegevuspõhimõtetes järgitakse liikmesriigi või liikmesriikide rühma mittediskrimineerimise põhimõtet.**
- 4 c. **Komisjon peaks oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täitma sõltumatult, lahus oma muudest ülesannetest, ja järgima seejuures rangelt käesolevas määruses ja direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] sätestatud eesmärke ja põhimõtteid. Ülesannete lahusus tuleks tagada asjakohase korraldusliku eraldamise kaudu.**

II OSA ERISÄTTED

I JAOTIS

FUNKTSIOONID ÜHTSES SOLVEERIMISMEHCHANISMIS JA MENETLUSEESKIRJAD

1. peatükk

Solveerimise kavandamine

Artikkel 7

Solveerimiskavad

1. Solveerimisnõukogu koostab *koostöös riiklike solveerimisasutustega* gruppidele ja artiklis 2 osutatud üksustele solveerimiskavad *ja kiidab need heaks*.
2. Lõike 1 kohaldamisel edastavad riiklikud solveerimisasutused solveerimisnõukogule kogu teabe, mis on vajalik solveerimiskavade koostamiseks ja rakendamiseks ning mille nad on saanud direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 10 ja artikli 12 lõike 1 kohaselt, ilma et see piiraks käesoleva jaotise 5. peatüki kohaldamist.
- 2 a. *Iga üksuse solveerimiskava ja grupi solveerimiskavad koostatakse vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklitele 9–12.*
7. Solveerimisnõukogu koostab solveerimiskavad koostöös järelevalvet või konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ning nende osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutustega, kus üksused on asutatud. *Solveerimisnõukogu teeb koostööd mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutustega juhul, kui nendes liikmesriikides on üksusi, mis on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega.*
8. Solveerimisnõukogu võib nõuda riiklikelt solveerimisasutustelt esialgsete solveerimiskavade projektide ja grupi tasandi solveerimisasutuselt grupi esialgse solveerimise kava projekti koostamist, *mille vaatab läbi ja kiidab heaks solveerimisnõukogu. Solveerimisnõukogu võib nõuda, et riiklikud solveerimisasutused täidaksid solveerimiskava koostamisega seotud muid ülesandeid.*
9. Solveerimiskavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse *vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklitele 9–12.*
- 9 a. *Solveerimisnõukogu võtab oma täitevistungil vastu otsuseid solveerimiskavade koostamise, hindamise ja heakskiitmise ning asjakohaste meetmete kohaldamise*

kohta.

Artikkel 8
Solveeritavuse hindamine

1. Solveerimiskavade koostamisel kooskõlas artikliga 7 viib solveerimisnõukogu pärast konsulteerimist *pädevate asutustega*, sealhulgas EKPga, ning *tütarettevõtjate ja/või* oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutustega niivõrd, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane *vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklite 13 ja 13a sätetele*, läbi hindamise selle kohta, mil määral on krediidasutused ja investeerimisühingud ning grupid solveeritavad, nagu on nõutud *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklites 13 ja 13a*.
2. ■ Üksus loetakse solveeritavaks *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 13 osutatud olukordades*.
3. ■ Grupp loetakse solveeritavaks *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 13a osutatud olukordades*.
4. Hindamise eesmärgil uurib solveerimisnõukogu vähemalt direktiivi *[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]* lisa C jaos sätestatud aspekte.
5. Kui solveerimisnõukogu teeb kooskõlas *lõikega 1* üksuse või grupi solveeritavusele antud hinnangu kohaselt pärast konsulteerimist pädeva asutusega, sealhulgas EKPga, kindlaks, et kõnealuse üksuse või grupi solveeritavusel esineb võimalikke olulisi takistusi, koostab solveerimisnõukogu pädevate asutustega konsulteerides krediidasutusele või investeerimisühingule või emaettevõtjale suunatud aruande, milles analüüsitakse solveerimisvahendite tulemusliku kohaldamise ja solveerimisõiguste teostamise ees seisvaid olulisi takistusi. Samuti soovitatakse selles aruandes mis tahes meetmeid, mis on solveerimisnõukogu arvates vajalikud või asjakohased nende takistuste kõrvaldamiseks kooskõlas lõikega 8.
6. Aruandest teavitatakse asjaomast üksust või emaettevõtjat, pädevaid asutusi ja oluliste filiaalide *või tütarettevõtjate* asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutusi. Selle toetuseks esitatakse kõnealuse hindamise või kindlakstegemise põhjendused ning selles näidatakse, kuidas kõnealune hindamine või kindlakstegemine on kooskõlas artiklis 6 sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudega.
7. Nelja kuu jooksul pärast selle aruande saamist võib üksus või emaettevõtja esitada oma tähelepanekud ning teha solveerimisnõukogule ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes tuvastatud takistused kõrvaldada. Solveerimisnõukogu teavitab üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmetest pädevaid asutusi ja oluliste filiaalide *või tütarettevõtjate* asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutusi.
8. Kui asjaomase üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, teeb solveerimisnõukogu pärast *pädevate*

asutuste ja vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostava asutusega konsulteerimist otsuse, näidates selles, et välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, ja andes selles riiklikele solveerimisasutustele korralduse nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, emattevõtjalt või asjaomase grupi mis tahes tüarettevõtjalt, et nad võtaksid mis tahes **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 14** loetletud meetmeid, tuginedes järgmistele kriteeriumidele:

- (a) meetme tulemuslikkus solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamisel;
 - (b) vajadus vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele ■ liikmesriikides, **kus grupp tegutseb**;
 - (c) vajadus vältida asjaomasele krediidasutusele või investeerimisühingule või grupile avalduvat mõju, mis läheb solveeritavuse ees seisva takistuse kõrvaldamiseks vajalikust kaugemale või on ebaproportsionaalne.
9. Lõike 8 kohaldamisel annab solveerimisinõukogu riiklikele solveerimisasutustele korralduse võtta **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 14 loetletud** meetmeid:
-
10. Riiklikud solveerimisasutused täidavad solveerimisinõukogu korraldused artikli 26 kohaselt.

Artikkel 8 a

Süsteemselt oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute solveeritavus

Ilma et see piiraks tema õigusi ja sõltumatust, hindab solveerimisinõukogu esmajärjekorras süsteemse riskiga krediidasutuste ja investeerimisühingute solveeritavust, sealhulgas, kuid mitte ainult, selliseid krediidasutusi ja investeerimisühinguid, mis on direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt määratletud ülemaailmsete süsteemselt tähtsate asutustena (G-SII) või muude süsteemselt tähtsate asutustena (O-SII), ning koostab vajaduse korral iga sellise krediidasutuse ja investeerimisühingu kohta kava, et kõrvaldada solveeritavuse ees olevad takistused vastavalt käesoleva määruse artiklile 8 ja direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklile 14.

Artikkel 9

Lihtsustatud kohustused ja erandid

1. Solveerimisinõukogu võib omal algatusel või riikliku solveerimisasutuse ettepanekul kohaldada lihtsustatud kohustusi seoses **maksevõime taastamise ja solveerimiskavade** koostamisega kooskõlas **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikliga 4**.
2. Riiklikud solveerimisasutused võivad teha solveerimisinõukogule ettepaneku kohaldada konkreetsete krediidasutuste ja investeerimisühingute või gruppide puhul **kavade koostamisel lihtsustatud kohustusi**. Kõnealune ettepanek peab olema

- põhjustatud ja selle toetuseks tuleb esitada kogu asjaomane dokumentatsioon.
3. Solveerimisnõukogu teostab pärast lõikes 1 osutatud ettepaneku saamist või omal algatusel asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute või grupi hindamise. Hindamise teostamisel võetakse arvesse *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 4 toodud elemente.*

■

4. Solveerimisnõukogu hindab *lihtsustatud kohustuste* kohaldamise jätkamist ja lõpetab nende kohaldamise *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 4 sätestatud olukordades.*

Kui riiklik solveerimisasutus, kes on teinud ettepaneku lihtsustatud kohustuse kohaldamiseks ■ kooskõlas lõikega 1, on arvamusel, et lihtsustatud kohustuste kohaldamise ■ otsus tuleb tühistada, esitab ta solveerimisnõukogule sellekohase ettepaneku. Sel juhul teeb solveerimisnõukogu esildatud tühistamise kohta otsuse, võttes igakülgselt arvesse riikliku solveerimisasutuse esitatud tühistamise põhjendusi, pidades silmas lõikes 3 sätestatud aspekte

■

7. Solveerimisnõukogu teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet sellest, et ta kohaldab lõikeid 1 ja 4.

Artikkel 10

Miimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul

1. Solveerimisnõukogu määrab pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks artiklis 2 osutatud krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ning emaettevõtjatelt nõutava hoitavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miimumnõude, millele on osutatud lõikes 2.
2. Miimumnõue arvutatakse vastavalt *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklile 39.*
3. Lõike 1 kohane kindlaksmääramine toimub ■ kriteeriumide alusel, mis on sätestatud *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 39.*

■

Kõnealuse kindlaksmääramise juures täpsustatakse miimumnõue, mille täitmist nõutakse krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt individuaalsel alusel ning emaettevõtjatelt konsolideeritud alusel. Solveerimisnõukogu võib otsustada teha erandi miimumnõude kohaldamisest konsolideeritud *või individuaalsel alusel* direktiivi *[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 39 sätestatud olukordades.*

4. Lõike 1 kohasel kindlaksmääramisel võidakse sätestada, et omavahendite ja allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatavat miimumnõuet täidetakse

konsolideeritud või individuaalsel alusel osaliselt lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite kaudu **koosõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikliga 39.**

■

6. Solveerimisnõukogu teeb lõike 1 kohased mis tahes kindlaksmääramised artikli 7 kohase solveerimiskavade väljatöötamise ja ajakohastamise käigus.
7. Solveerimisnõukogu adresseerib oma kindlaksmääramise riiklikele solveerimisasutustele. Riiklikud solveerimisasutused täidavad solveerimisnõukogu korraldused artikli 26 kohaselt. Solveerimisnõukogu nõuab, et riiklikud solveerimisasutused kontrolliks ja tagaksid, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning emattevõtjad täidaksid jätkuvalt lõikes 1 sätestatud miinimumnõuet.
8. Solveerimisnõukogu teavitab EKPd ja Euroopa Pangandusjärelevalvet miinimumnõudest, mille ta on iga krediidasutuse ja investeerimisühingu ning emattevõtja jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud.

2. peatükk

Varane sekkumine

Artikkel 11

Varane sekkumine

1. **EKP teavitab omal algatusel või osaleva liikmesriigi pädevalt asutuselt saadud teate põhjal** solveerimisnõukogu kõigist meetmetest, mille võtmist ta krediidasutuselt või investeerimisühingult või grupilt nõuab või mida ta ise võtab vastavalt nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 **artiklile 16, direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]** artikli 23 lõikele 1 või artiklile 24 või vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 104.

Solveerimisnõukogu teatab komisjonile igasugusest esimese lõigu kohaselt saadud teabest.

2. Alates lõikes 1 osutatud teabe saamise kuupäevast ja ilma et see piiraks EKP või pädevate asutuste volitusi, mis tulenevad muudest liidu õigusaktidest, võib solveerimisnõukogu valmistada ette asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimise.

Esimese lõike kohaldamisel jälgib solveerimisnõukogu koostöös EKP ja asjaomase pädeva asutusega tähelepanelikult krediidasutuse või investeerimisühingu või emattevõtja olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nõutud varajase sekkumise meetmeid.

3. Solveerimisnõukogul on järgmised õigused:

- (a) nõuda vastavalt käesoleva jaotise 5. peatükile kogu teavet, mis on vajalik, et valmistada ette krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimine;
 - (b) hinnata krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi varasid ja kohustusi vastavalt artiklile 17;
 - (c) võtta ühendust võimalike ostjatega, et valmistada ette krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimine, või nõuda, et seda teeks krediidasutus või investeerimisühing, emaettevõtja või riiklik solveerimisasutus, täites käesolevas määruses ja direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artiklis 76 kehtestatud konfidentsiaalsusnõudeid;
 - (d) nõuda, et asjaomane riiklik solveerimisasutus koostaks kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi jaoks esialgse solveerimisskeemi.
4. Kui EKP või osalevate liikmesriikide **riiklikud** pädevad asutused kavatsesid kehtestada krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes lisameetmeid vastavalt nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 **artiklile 16** või direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artiklile 23 või 24 või direktiivi 2013/36/EL artiklile 104 enne, kui krediidasutus või investeerimisühing või grupp on täielikult rakendanud esimese meetme, millest solveerimisnõukogule teatati, teavitab EKP **omal algatusel või osaleva liikmesriigi pädevalt asutuselt saadud teate põhjal** solveerimisnõukogu enne, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes kehtestatakse selline lisameede.
5. EKP või pädev asutus ja solveerimisnõukogu tagavad, et lõikes 4 osutatud lisameede ja solveerimisnõukogu mis tahes tegevus, millega valmistatakse ette solveerimist vastavalt lõikele 2, on omavahel kooskõlas.

3. peatükk

Solveerimine

Artikkel 12 *Solveerimiseesmärgid*

1. Tegutsedes artiklis 16 osutatud solveerimismenetluse kohaselt võtavad komisjon ja solveerimisnõukogu oma vastavate kohustuste puhul arvesse direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artiklis 26 sätestatud solveerimiseesmärke ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis nende arvates aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada asjakohaseid eesmärke.
2. ■ Nimetatud eesmärke täites toimivad komisjon ja solveerimisnõukogu **kooskõlas direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikliga 26.**

■

Artikkel 13
Solveerimise üldpõhimõtted

Tegutsedes artiklis 16 osutatud solveerimismenetluse kohaselt, võtavad komisjon ja solveerimisnõukogu kõik vajalikud meetmed tagamaks, et solveerimine toimub kooskõlas **■** põhimõtetega, mis on sätestatud ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 29.***

■

Artikkel 14
Finantseerimisasutuste ja emattevõtjate solveerimine

Finantseerimisasutuste ja nende emattevõtjatega seotud solveerimismeetmeid võtab komisjon vastavalt solveerimisnõukogu koostatud otsuse eelnõule ja kooskõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikliga 28.

■

Artikkel 15
Nõuete tähtsuse järjekord

Kui solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu puhul kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja ilma, et see piiraks kohustusi, mille puhul kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei kohaldata vastavalt artikli 24 lõikele 3, otsustab komisjon ***solveerimisnõukogu koostatud otsuse eelnõu põhjal*** allahindamis- ja konverteerimisõiguse kasutamise üle ning solveerimisnõukogu ja osalevate liikmesriikide riiklikud solveerimisasutused kasutavad seda õigust nõuete puhul ***vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 43 sätestatud järjekorrale.***

Artikkel 16
Solveerimismenetlus

1. Kui EKP ***teeb omal algatusel või osaleva liikmesriigi*** riikliku ***pädeva asutuse*** teate põhjal ***hinnangu***, et lõike 2 punktides a ja b osutatud tingimused artiklis 2 osutatud üksuse puhul on täidetud, ***teavitab*** ta ***sellisest hinnangust*** viivitamata komisjoni ja solveerimisnõukogu.

Esimeses lõigus osutatud teavitamine võib toimuda pärast solveerimisnõukogu või riikliku solveerimisasutuse taotlust teha hindamine, kui üks neist leiab, et on alust arvata, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks.

Esimeses lõigus osutatud teavitamine toimub pärast konsulteerimist solveerimisnõukogu ja riikliku solveerimisasutusega.

- 1 a. ***Solveerimisnõukogu koostab ja teeb kõik solveerimismenetlusega seotud otsused oma täitevistungil kooskõlas artikliga 50.***

2. Solveerimisnõukogu teostab **oma täitevistungil** pärast **seda, kui teda on lõike 1 kohaselt teavitatud** hindamise, et kontrollida, kas järgmised tingimused on täidetud:
- (a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks;
 - (b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne **meede, sealhulgas asutuste kaitseskeemi meetmed**, või järelevalvemeede (sealhulgas varase sekkumise meetmed või **artikli 18** kohane kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine) üksuse suhtes aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
 - (c) solveerimismeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 4.
3. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, kui tema suhtes kehtib üks või mitu **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 27 lõikes 2 sätestatud** asjaoludest.
4. Lõike 2 punkti c kohaldamisel käsitatakse solveerimismeedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 27 lõikes 3 sätestatud juhtudel**.
5. Kui **solveerimisnõukogu hinnangu kohaselt on** kõik lõikes 2 osutatud tingimused täidetud, esitab solveerimisnõukogu komisjonile, **võttes arvesse lõikes 1 nimetatud teavitamist**, otsuse eelnõu, millega nähakse ette üksuse solveerimine. Otsuse eelnõu sisaldab vähemalt järgmist:
- (a) soovitus alustada üksuse solveerimist;
 - (b) artikli 19 lõikes 32 osutatud solveerimisvahendite raamistik;
 - (c) raamistik, mille kohaselt kasutatakse fondi solveerimismeetme toetamiseks vastavalt artiklile 71.
6. **Pärast solveerimisnõukogult otsuse eelnõu saamist** otsustab komisjon, kas ta **võtab otsuse eelnõu vastu või mitte**, milliseid solveerimisvahendeid kõnealuse üksuse puhul kohaldatakse ja, **vajaduse korral**, kuidas kasutatakse fondi solveerimismeetme toetamiseks.

Kui komisjon ei kavatse solveerimisnõukogu esitatud soovituse eelnõu vastu võtta või kavatseb võtta selle vastu muudetud kujul, saadab ta soovituse eelnõu solveerimisnõukogule tagasi ja selgitab, miks ta ei kavatse seda vastu võtta või miks ta kavatseb seda muuta, ning nõuab selle läbivaatamist. Komisjon võib kehtestada ajavahemiku, mille kestel võib solveerimisnõukogu oma algset soovituse eelnõu muuta komisjoni esitatud muudatuste põhjal ja esitada selle uuesti komisjonile. Välja arvatud asjakohaselt põhjendatud pakilistel erandjuhtudel, on

solveerimisnõukogul pärast komisjoni esitatud nõudmist soovitus eelnõu läbivaatamiseks aega vähemalt viis tööpäeva.

Komisjon teeb kõik endast oleneva, et järgida Euroopa Pangandusjärelevalve välja antud suuniseid ja soovitusi, mis puudutavad komisjonile käesoleva lõigu ja õigusaktiga pandud ülesannete täitmist, seoses kinnitusega, kas ta täidab või kavatseb täita nimetatud suunist või soovitust, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1093/2020 artikli 16 lõikes 3.

7. Komisjoni otsus suunatakse solveerimisnõukogule. Kui komisjon otsustab, et üksust ei asuta solveerima, sest lõike 2 punktis c sätestatud tingimus ei ole täidetud, likvideeritakse asjaomane üksus riigisisese maksejõuetusseaduse kohaselt.
8. Solveerimisnõukogu otsustab komisjoni kehtestatud raamides *oma täitevistungil* artiklis 20 osutatud solveerimisskeemi üle ning tagab, et asjaomased riiklikud solveerimisasutused võtavad skeemi elluviimiseks vajalikud solveerimismeetmed. Solveerimisnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele ja juhendab neid asutusi, kes võtavad kõik vajalikud meetmed, et rakendada solveerimisnõukogu otsus vastavalt artiklile 26, kasutades mis tahes solveerimisõigusi, mis on sätestatud direktiivis [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*], eelkõige selle direktiivi artiklites 56–64. Kui antakse riigiabi, võib solveerimisnõukogu teha oma otsuse alles pärast seda, kui komisjon on teinud otsuse kõnealuse riigiabi kohta.
9. Kui solveerimisnõukogu leiab **■**, et solveerimismeetmete puhul võib olla tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, esitab ta osalevale liikmesriigile või asjaomastele liikmesriikidele üleskutse teatada kavandatud meetmetest viivitamata komisjonile vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikele 3.
10. Kuivõrd solveerimisnõukogu *täitevistungil* tehtud ettepaneku kohane solveerimismeede hõlmab fondi kasutamist, kuid ei hõlma riigiabi andmist vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikele 1, kohaldab komisjon analoogia põhjal paralleelselt ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaldamiseks kehtestatud kriteeriume.
11. Komisjonil on õigus saada solveerimisnõukogult mis tahes teavet, mida ta peab oluliseks käesolevast määrusest ja vajaduse korral ELi toimimise lepingu artiklist 107 tulenevate kohustuste täitmisel. Solveerimisnõukogul on õigus saada vastavalt käesoleva jaotise 5. peatükile kõigilt isikutelt mis tahes teavet, mida ta vajab solveerimismeetmete ettevalmistamiseks ja nende üle otsustamiseks, kaasa arvatud solveerimiskavades esitatud ajakohastatud teavet ja täiendusi.
12. Solveerimisnõukogul on õigus esitada komisjonile *otsuste eelnõusid, et* muuta solveeritava üksuse puhul kohaldatavate solveerimisvahendite ja fondi kasutamise raamistikku.
- 12 a. Võrdsete tingimuste tagamiseks käsitleb komisjon oma riigiabiga seotud pädevust rakendades ja kooskõlas direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] fondi kasutamist nii, nagu ta käsitleks riiklikku solveerimise*

rahastamismehhanismi.

*Artikkel 17
Hindamine*

1. Enne solveerimismeetme võtmist või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab solveerimisnõukogu, et artiklis 2 osutatud üksuse varasid ja kohustusi *hinnatakse kooskõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikliga 30.*

16. Selleks et hinnata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, tagab solveerimisnõukogu pärast solveerimismeetme jõustamist, et hindamine toimub *kooskõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikliga 66 ja on erinev lõike 1* kohaselt teostatavast hindamisest.

*Artikkel 18
Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine*

1. EKP *teatab omal algatusel või osaleva liikmesriigi pädevalt asutuselt teate saamise järel* solveerimisnõukogule, kui tema hinnangul on artiklis 2 osutatud üksuse või osalevas liikmesriigis tegutseva grupi puhul täidetud *direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise* tingimused.

- 1 a. *EKP esitab solveerimisnõukogule lõike 1 kohase teabe solveerimisnõukogu või riikliku solveerimisasutuse hindamise teostamise taotluse alusel, kui üks neist leiab, et on alust arvata, et artiklis 2 osutatud üksuse või osalevas liikmesriigis asutatud grupi puhul on täidetud kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimise tingimused.*
 - 1 b. *Kui lõikes 1 kehtestatud tingimused on täidetud, esitab solveerimisnõukogu lõikes 1 osutatud teavet arvesse võttes komisjonile otsuse eelnõu, milles sätestatakse, et kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse, ja selle, kas seda õigust kasutatakse eraldi või artikli 16 lõigete 4–7 kohase menetluse alusel koos solveerimismeetmega.*

5. Komisjon *otsustab solveerimisnõukogult otsuse eelõu saamise korral, kas otsuse eelnõu vastu võtta või mitte ja* kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või artikli 16 lõigete 4–7 kohase menetluse

alusel koos solveerimisemeetmega.

6. Kui § lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud, kuid artikli 16 lõike 2 kohase solveerimise tingimused ei ole täidetud, annab solveerimisnõukogu pärast komisjoni otsust riiklikele solveerimisasutustele korralduse kasutada allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artiklitele 51 ja 52.
 7. Kui lõikes 1 osutatud *kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise* tingimused on täidetud ning täidetud on ka artikli 16 lõikes 2 osutatud *solveerimise* tingimused, kohaldatakse artikli 16 lõigetes 4–7 sätestatud menetlust.
 8. Solveerimisnõukogu tagab, et riiklikud solveerimisasutused kasutavad allahindamise või konverteerimise õigusi *vastavalt direktiivile [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]*.
-
9. Riiklikud solveerimisasutused rakendavad solveerimisnõukogu korraldusi ning kasutavad kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 26.

Artikkel 19

Solveerimisvahendite üldpõhimõtted

1. Kui solveerimisnõukogu otsustab kohaldada artiklis 2 osutatud üksuse suhtes solveerimisvahendit ja see solveerimisemeede põhjustaks võlausaldajatele kahju või nende nõuete konverteerimist, kasutab solveerimisnõukogu artikli 18 kohast õigust vahetult enne solveerimisvahendi kohaldamist või koos sellega.
2. Artikli 16 lõike 5 punktis b osutatud solveerimisvahendid on järgmised:
 - (a) ettevõtte müügi vahend;
 - (b) sildasutuse vahend;
 - (c) varade eraldamise vahend;
 - (d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend.
3. Artikli 16 lõikes 5 osutatud *otsuse eelnõu* vastuvõtmisel kaalub solveerimisnõukogu järgmisi tegureid:
 - (a) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varad ja kohustused lähtuvalt artikli 17 kohasest hindamisest;
 - (b) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsuspositsioon;
 - (c) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu frantsiisväärtuse turustatavus, arvestades turu konkurentsi- ja majandustingimusi;

(d) kasutada olev aeg.

4. Solveerimisvahendeid **võib** kohaldada eraldi või koos, kuid varade eraldamise vahendit võib kasutada ainult koos mõne teise solveerimisvahendiga.

4 a. Solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks ja solveerimisvahendite kasutamisel võrdsete tingimuste tagamiseks võtab solveerimisnõukogu koos komisjoniga vastu solveerimisjuhendi, milles sätestatakse selged ja üksikasjalikud suunised solveerimisvahendite kasutamiseks.

Esimeses lõigus osutatud solveerimisjuhend antakse välja komisjoni poolt artikli 82 kohaselt vastu võetava delegeeritud õigusakti kujul.

Artikkel 20 *Solveerimisskeem*

Solveerimisskeemiga, mille solveerimisnõukogu võtab vastu vastavalt artikli 16 lõikele 8 koosõlas artikli 16 lõike 6 kohase komisjoni otsustega solveerimisskeemi kohta ja mis tahes riigiabi käsitleva otsusega vajaduse korral analoogia põhjal, nähakse ette solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu puhul kohaldatavate solveerimisvahendite üksikasjad vähemalt artikli 21 lõikes 2, artikli 22 lõikes 2, artikli 23 lõikes 2 ja artikli 24 lõikes 1 osutatud meetmete puhul ning määratakse kindlaks konkreetsed summad ja fondi kasutamise eesmärgid.

Solveerimise käigus võib solveerimisnõukogu solveerimisskeemi vastavalt vajadusele muuta ja ajakohastada, pidades silmas konkreetseid asjaolusid ja jäädes solveerimisraamistiku piiridesse, mille kohta komisjon on teinud otsuse vastavalt artikli 16 lõikele 6.

Artikkel 21 *Ettevõtte müügi vahend*

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb ettevõtte müügi vahend järgmiste varade ülekandmises ostjale, kes ei ole sildasutus:
 - (a) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid või
 - (b) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kõik või teatavad varad, õigused ja kohustused.
2. Artikli 16 lõikes 8 osutatud solveerimisskeemis määratakse ettevõtte müügi vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
 - (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle vastavalt direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] artikli 32 lõigetele 1 ja 7–11;
 - (b) äritingimused, võttes arvesse asjaolusid ning solveerimisprotsessi käigus tekkinud kulusid, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus teeb ülekande vastavalt direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**]

artikli 32 lõigetele 2–4;

- (c) kas riiklik solveerimisasutus võib ülekandmisõigust kasutada rohkem kui ühe korra vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 32 lõigetele 5 ja 6;
 - (d) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus turustab kõnealuse üksuse või need instrumendid, varad, õigused ja kohustused vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 33 lõigetele 1 ja 2;
 - (e) kas on tõenäoline, et turustamisnõuete järgimine riikliku solveerimisasutuse poolt võib seada ohtu solveerimiseesmärgid, nagu on kirjeldatud lõikes 3.
3. Ettevõtte müügi vahendit rakendades ei pea solveerimisnõukogu järgima lõike 2 punktis e sätestatud turustamisnõudeid, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama solveerimiseesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui on täidetud järgmised tingimused:
- (a) solveerimisnõukogu leiab, et solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või võimalikust maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus suurendab sellist ohtu,
 - (b) solveerimisnõukogu leiab, et kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 12 lõike 2 punktis b sätestatud solveerimiseesmärgi saavutamist.

Artikkel 22 *Sildasutuse vahend*

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb sildasutuse vahend mõne järgmise vara ülekandmises sildasutusele:
- (a) ühe või mitme solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid;
 - (b) ühe või mitme solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kõik varad, õigused või kohustused või osa neist.
2. Artiklis 20 osutatud solveerimiskeemis määratakse sildasutuse vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
- (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle sildasutusele vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 34 lõigetele 1–9;
 - (b) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus asutab sildasutuse, käitab seda ja lõpetab selle tegevuse, vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 35 lõigetele 1–3 ja 5–8;

- (c) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus turustab sildasutust või tema varasid ja kohustusi vastavalt direktiivi **[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]** artikli 35 lõikele 4.
3. Solveerimisnõukogu tagab, et riikliku solveerimisasutuse poolt sildasutusele üle kantud kohustuste koguväärtus ei ületa solveeritavast krediidasutusest või investeerimisühingust üle kantud või teistest allikatest saadud õiguste ja varade koguväärtust.
- 3 a. Kõik sildasutuse jaoks saadud tasud või kõik sildasutuse omandiõigused ja kohustused või osa neist peavad olema kooskõlas [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] asjakohaste sätetega.**

Artikkel 23
Varade eraldamise vahend

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb varade eraldamise vahend solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varade, õiguste või kohustuste ülekandmises varahaldusvahendile, **mis vastab direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] juriidilisele isikule varahaldusvahendiks olemiseks kehtestatud nõuetele.**
-
2. Artiklis 20 osutatud solveerimisskeemis määratakse varade eraldamise vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
- (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle varahaldusvahendile vastavalt direktiivi **[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]** artikli 36 lõigetele 1–4 ja 6–10;
- (b) tasu, mille eest riiklik solveerimisasutus kannab varad varahaldusvahendile üle vastavalt artiklis 17 kehtestatud põhimõtetele. Selle sättega ei välistata, et tasul on nominaalne või negatiivne väärtus.
- 2 a. Kõik varahaldusvahendi jaoks saadud tasud või kõik varahaldusvahendi omandiõigused ja kohustused või osa neist peavad olema kooskõlas direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] asjakohaste sätetega.**

Artikkel 24
Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend

1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] artiklis 37 sätestatud eesmärkidel:**

■

Solveerimisskeemis määratakse seoses kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga komisjoni poolt kehtestatud raamides kindlaks järgmised üksikasjad:

- (a) kogusumma, mille võrra tuleb allahinnatavaid kohustusi vähendada või konverteerida vastavalt lõikele 6;
- (b) kohustused, mille võib lõigete 5–13 alusel välja jätta;
- (c) lõike 16 alusel esitatava ettevõtte saneerimiskava eesmärgid ja minimaalne sisu.

2. █

Kui *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 37 lõikes 3 sätestatud üksuse rekapitaliseerimiseks kohaldatava kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi* tingimus ei ole täidetud, kohaldatakse vastavalt vajadusele ükskõik millist artikli 19 lõike 2 punktis a, b või c osutatud solveerimisvahendit ning artikli 19 lõike 2 punktis d osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

3. *Direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 38 lõikes 2 sätestatud* kohustusi ei hinnata alla ega konverteerita. █

5. Erandjuhtudel võib *teatavate kohustuste väljajätmine* allahindamis- ja konverteerimisõiguste *kohaldamisest toimuda vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 38 lõikele 2 a.*

█

Kui allahinnatav kohustus või allahinnatavate kohustuste klass jäetakse osaliselt või tervikuna välja, võib muude allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatavat allahindamise või konverteerimise määra tõsta vastavalt sellistele väljajätmistele, kui muude allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise ja konverteerimise määr on kooskõlas █ põhimõttega, *et ükski võlausaldaja ei kannaks suuremat kahju kui see, mida ta oleks kandnud juhul, kui artiklis 2 osutatud üksus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel.*

6. Kui allahinnatav kohustus või allahinnatavate kohustuste klass jäetakse lõike 5 alusel osaliselt või tervikuna välja ning kahju, mida nende kohustustega oleks kantud, ei ole täielikult üle kantud teistele võlausaldajatele, võib fond anda solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule vahendeid *vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklile 38 ja seal sätestatud eesmärkidel.*

█

8. Fondi antavaid vahendeid võib rahastada:

- (a) fondi kasutada olevast summast, mis on saadud artiklis 2 osutatud üksuste osamaksudest vastavalt artiklile 66;
- (b) summast, mille võib saada kolme aasta jooksul tagantjärele makstavatest osamaksudest vastavalt artiklile 67, ning

(c) juhul kui punktides a ja b osutatud summad ei ole piisavad, siis summadest, mis saadakse alternatiivsetest rahastamisallikatest vastavalt artiklile 69, ***k.a selles artiklis osutatud laenuvahendi raames.***

9. ***Direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 35 lõikes x sätestatud*** erandjuhtudel võib taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest ***vastavalt sellele artiklile.***

■

10. Kui täidetud on ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 35 sätestatud fondist antavate vahendite*** tingimused, võib alternatiivina või lisaks anda vahendeid allikatest, mis on saadud ette makstavatest osamaksudest vastavalt artiklile 66 ja mida ei ole veel kasutatud.

■

12. ***Kui tehakse otsus jätta teatavad kohustused välja*** lõikes 5 osutatud ***allahindamis- ja konverteerimisõiguste kohaldamisest***, võetakse nõuetekohaselt arvesse ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklis 38 sätestatud tegureid.***

13. ***Kohustuste ja nõudeõiguse teisendamise vahendi kohaldamisel annab*** solveerimisnõukogu ■ hinnangu ***vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklile 41.***

■

14. Lõikega 5 ette nähtud väljajätmisi võib rakendada kas jättes kohustuse täielikult allahindamisest välja või piirates kõnealuse kohustuse suhtes kohaldatava allahindamise ulatust.

15. Allahindamis- ja konverteerimisõiguste puhul peetakse kinni artiklis 15 sätestatud nõuete tähtsusjärjekorrast.

16. Riiklik solveerimisasutus saadab solveerimisnõukogule viivitamata ettevõtte saneerimiskava, mille pärast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamist saatis direktiivi ***[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]*** artikli 47 lõike 1 kohaselt nimetatud haldur.

Solveerimisasutus esitab kahe nädala jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamise kuupäeva solveerimisnõukogule saneerimiskava kohta hinnangu. Solveerimisnõukogu hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse artiklis 2 osutatud üksuse pikaajaline elujõulisus. Hindamine viiakse läbi kokkuleppel pädeva asutusega.

Kui solveerimisnõukogu on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, lubab ta riiklikul solveerimisasutusel kava heaks kiita vastavalt direktiivi ***[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]*** artikli 47 lõikele 5. Kui solveerimisnõukogu ei ole veendunud, et kava selle eesmärgi saavutaks, annab ta

riiklikule solveerimisasutusele korralduse teavitada haldurit oma kahtlustest ja nõuda, et haldur muudaks kava selliselt, et need kahtlused saaksid kõrvaldatud vastavalt direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 47 lõikele 6. Seda tehakse kokkuleppel pädeva asutusega.

Riiklik solveerimisasutus edastab muudetud kava solveerimismõukogule. Solveerimismõukogu annab riiklikule solveerimisasutusele korralduse teatada haldurile ühe nädala jooksul, kas välja toodud probleemid on muudetud kavas lahendatud või kas on vaja täiendavaid muudatusi.

Artikkel 25

Solveerimismõukogu poolne jälgimine

1. Solveerimismõukogu jälgib tähelepanelikult, kuidas riiklikud solveerimisasutused solveerimisskeemi täidavad. Selle eesmärgi nimel teevad riiklikud solveerimisasutused järgmist:
 - (a) teevad solveerimismõukoguga koostööd ja abistavad teda jälgimiskohustuse täitmisel;
 - (b) esitavad solveerimismõukogule tolle kehtestatud ajavahemike järel solveerimisskeemi täitmise, solveerimisvahendite kohaldamise ja solveerimisõiguste kasutamise kohta korrapäraselt täpse, usaldusväärse ja täieliku teabe, mida solveerimismõukogu on soovinud; teave käsitleb muu hulgas järgmist:
 - i) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu, sildasutuse ja varahaldusvahendi tegevus ja finantsseisund;
 - ii) kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt;
 - iii) kõik pooleliolevad kohtumenetlused, mis on seotud maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu varade likvideerimise, solveerimisotsuse vaidlustamise ja hindamisega või aktsionäride või võlausaldajate esitatud kompensatsioonitaotlustega;
 - iv) hindajate, haldurite, raamatupidajate, juristide ja teiste spetsialistide ametisse nimetamine, ametist kõrvaldamine või asendamine, kelle abi riiklik solveerimisasutus võib vajada, ning see, kuidas nad oma ülesandeid täidavad;
 - v) kõik muud küsimused, millele solveerimismõukogu võib viidata;
 - vi) millises ulatuses ja mil viisil kasutavad riiklikud solveerimisasutused direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] *IV jaotise* V peatükis loetletud õigusi;

- vii) artikli 24 lõikes 16 sätestatud ettevõtte saneerimiskava majanduslik elujõulisus, teostatavus ja rakendamine.

Riiklikud solveerimisasutused esitavad solveerimisnõukogule lõpparuande solveerimisskeemi täitmise kohta.

2. Esitatud teabe põhjal võib solveerimisnõukogu anda riiklikele solveerimisasutustele korraldusi solveerimisskeemi täitmise mis tahes aspekti kohta, eelkõige artiklis 20 osutatud elementide kohta, ning solveerimisõiguste kasutamise kohta.
3. Kui see on vajalik solveerimiseesmärkide saavutamiseks, võib komisjon solveerimisnõukogu soovitusel ■ oma solveerimisraamistikku käsitleva otsuse läbi vaadata ja võtta vastu asjakohased muudatused.

Artikkel 26

Solveerimisotsuste rakendamine

1. Riiklikud solveerimisasutused võtavad artikli 16 lõikes 8 osutatud solveerimisotsuse rakendamiseks vajalikud meetmed, eelkõige kontrollides artiklis 2 osutatud üksusi, võttes vajalikke meetmeid vastavalt direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] artiklile 64 ja tagades, et järgitakse selles direktiivis [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] sätestatud kaitsemeetmeid. Riiklikud solveerimisasutused rakendavad kõik otsused, mille solveerimisnõukogu neile adresseerib.

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kasutavad nad nimetatud eesmärkide saavutamiseks ■ direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid õigusi kooskõlas siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustega. Riiklikud solveerimisasutused teavitavad solveerimisnõukogu nende õiguste kasutamisest täies mahus. Kõik nende meetmed peavad olema kooskõlas artikli 16 lõikes 8 osutatud otsusega.

2. Kui riiklik solveerimisasutus ei ole kohaldanud artiklis 16 osutatud otsust või on seda kohaldanud viisil, mis ei võimalda saavutada käesoleva määruse kohaseid solveerimiseesmärke, on solveerimisnõukogul õigus anda solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule **otse korraldus teha järgmist**:
 - (a) kanda mõnele muule **juriidilisele** isikule üle solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu teatavad õigused, varad või kohustused;
 - (b) nõuda **mis tahes** selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks artiklis 18 sätestatud asjaolude korral.

Solveerimisnõukogul on ka õigus otseselt kasutada direktiivis [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv**] sätestatud mis tahes muud õigust.**

3. Solveeritav krediidasutus või investeerimisühing täidab kõik lõikes 2 osutatud otsused. Sellised otsused on ülimuslikud kõigi varasemate otsuste üle, mis riiklikud

solveerimisasutused samas küsimuses on teinud.

4. Kui riiklikud asutused võtavad meetmeid seoses küsimusega, mille kohta on tehtud lõike 2 kohane otsus, järgivad nad seda otsust.

4. peatükk

Koostöö

Artikkel 27 Koostöökohustus

1. Solveerimisnõukogu teatab komisjonile kõigist meetmetest, mida ta solveerimise ettevalmistamiseks võtab. Komisjoni liikmed ja töötajad peavad igasuguse solveerimisnõukogult saadud teabe puhul täitma artiklis 79 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuet.
2. Solveerimisnõukogu, komisjon, **█** pädevad asutused ja solveerimisasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd, *eelkõige artiklites 7–26 sätestatud solveerimise kavandamise, varase sekkumise ja solveerimise etappide puhul. Nad* esitavad *üksteisele* kogu teabe, mida nad oma ülesannete täitmiseks vajavad.
- █**
4. Käesoleva määruse kohaldamisel, kui EKP kutsub solveerimisnõukogu *tegevdirektori* osalema *vaatlejana määruse (EL) nr 1024/2013* artikli 19 kohaselt loodud EKP järelevalvenõukogus, *võib* solveerimisnõukogu *nimetada osalema veel ühe* esindaja.
5. Käesoleva määruse kohaldamisel nimetab solveerimisnõukogu endale esindaja, kes osaleb direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 113 kohaselt loodud Euroopa Pangandusjärelevalve solveerimiskomitees.
6. Solveerimisnõukogu teeb tihedat koostööd Euroopa finantsstabiilsusvahendi (EFSF), Euroopa *stabiilsusmehhanismi* (ESM) ja *kõigi tulevaste Euroopa tasandil sarnaseid küsimusi käsitlevate üksustega*, eelkõige juhul, kui EFSF, ESM *või tulevane Euroopa tasandil sarnaseid küsimusi käsitlev üksus* on andnud või tõenäoliselt annab otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud üksusele, eelkõige artikli 24 lõikes 9 osutatud erakorraliste asjaolude puhul.
7. Solveerimisnõukogu ja EKP sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumi, milles kirjeldatakse lõike 2 alusel toimuva koostöö üldisi tingimusi. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt konfidentsiaalse teabe nõuetekohase käsitlemise nõuetele.
- 7 a. *Solveerimisnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutused sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumi, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] kohaste ülesannete täitmisel.*

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, sõlmib solveerimisnõukogu vastastikuse mõistmise memorandumi iga sellise mitteosaleva liikmesriigi pädeva asutusega, kes on vähemalt ühe direktiivi 2013/36/EL artiklis 131 määratletud ülemaailmse süsteemse olulisusega finantseerimisasutuse asukohariigiks.

Iga memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt konfidentsiaalse teabe nõuetekohase käsitlemise nõuetele.

Artikkel 28

Teabevahetus ühtse solveerimismehhanismi raames

1. Nii solveerimisnõukogul kui ka riiklikel solveerimisasutustel on kohustus teha heas usus koostööd ja vahetada teavet.
2. Solveerimisnõukogu esitab komisjonile mis tahes teavet, mis on oluline käesolevast määrusest ja vajadusel ELi toimimise lepingu artiklist 107 tulenevate kohustuste täitmiseks.

Artikkel 29

Koostöö ühtse solveerimismehhanismi raames ja grupi käsitlemine

Direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi**] artikli 12 lõikeid 4, 5, 6 ja 15 ning artikleid 80–83 ei kohaldata osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste vaheliste suhete suhtes. Nende asemel kohaldatakse käesoleva määruse asjaomaseid sätteid.

Artikkel 30

Koostöö mitteosalevate liikmesriikidega

Kui grupp kuuluvad nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides asuvad üksused, esindab solveerimisnõukogu osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutusi mitteosalevate liikmesriikidega tehtavas koostöös vastavalt direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi**] artiklitele 7, 8, 11, 12, 15, 50 ja 80–83, ilma et see piiraks ■ käesoleva määruse **kohaldamist**.

Artikkel 31

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

Komisjonil ja solveerimisnõukogul on oma vastutusallas ainuvastutus sõlmida osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste nimel direktiivi [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi**] artikli 88 lõikes 4 osutatud mittedividualseid koostöölepinguid ning nad teavitavad neid vastavalt selle artikli lõikele 6.

5. peatükk

Uurimisvolitused

Artikkel 32

Teabenõuded

1. **Käesolevas määruses** osutatud ülesannete täitmiseks võib solveerimisekoostöögrupp kas vahetult või riiklike solveerimisasutuste kaudu nõuda, **kasutades EKP-le või pädevatele riiklikele asutustele kättesaadavat kogu teavet**, et järgmised juriidilised või füüsilised isikud esitaksid kogu teabe, mis on vajalik käesoleva määrusega solveerimisekoostöögruppidele pandud ülesannete täitmiseks:
 - (a) artiklis 2 osutatud üksused;
 - (b) artiklis 2 osutatud üksuste töötajad;
 - (c) kolmandad isikud, kes on artiklis 2 osutatud üksuste ülesandeid või tegevusi teostavad allhankijad.
2. ■ Üksused ja lõikes 1 ■ osutatud isikud esitavad lõike 1 kohaselt nõutava teabe. Ametisadaladust käsitlevad sätted ei vabasta neid üksusi ega isikuid kohustusest esitada sellist teavet. Nõutava teabe esitamist ei loeta ametisadaladuse hoidmise kohustuse rikkumiseks.
3. Kui solveerimisekoostöögrupp saab teabe otse sellistelt üksustelt või isikutelt, teeb ta selle kättesaadavaks asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele.
4. Solveerimisekoostöögrupil peab olema võimalik saada pidevalt igasugust ■ teavet, **mis on vajalik käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks, eelkõige** sellise krediitiasutuse või investeerimisühingu kapitali, likviidsuse, varade ja kohustuste kohta, kelle puhul tal on solveerimisõigus.
5. Solveerimisekoostöögrupp, pädevad asutused ja riiklikud solveerimisasutused võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumiga teabevahetuse korra kohta. **Teabevahetust solveerimisekoostöögruppide, pädevate asutuste ja riiklike solveerimisasutuste vahel ei loeta ametisadaladuse rikkumiseks.**
6. Pädevad asutused, sealhulgas vajaduse korral EKP, ja riiklikud solveerimisasutused teevad solveerimisekoostöögruppidega koostööd, et kontrollida, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad pädevad asutused, sealhulgas vajaduse korral EKP, või riiklikud solveerimisasutused selle teabe solveerimisekoostöögruppidele.

Artikkel 33

Üldised uurimised

1. **Käesolevas määruses** osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib solveerimisekoostöögrupp teostada kõiki

vajalikke uurimisi kõigi osalevas liikmesriigis asutatud või asuvate artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute suhtes.

Sel eesmärgil on solveerimismõukogul järgmised õigused:

- (a) nõuda dokumentide esitamist;
 - (b) vaadata läbi artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute raamatupidamisarvestus ja -dokumendid ning teha neist koopiaid või väljavõtteid;
 - (c) saada kirjalikke või suulisi selgitusi kõigilt artikli 32 lõikes 1 osutatud isikutelt või nende esindajatelt või personalilt;
 - (d) intervjuuerida kõiki teisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku, et koguda teavet uuritava küsimuse kohta.
2. Artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute suhtes kohaldatakse solveerimismõukogu otsuse põhjal algatatud uurimisi.

Kui isik takistab uurimise läbiviimist, võimaldab selle osaleva liikmesriigi riiklik solveerimisasutus, kus asjaomased tööruumid asuvad, oma riigi õiguse kohaselt vajalikku abi, sealhulgas tagades solveerimismõukogule juurdepääsu artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumidele, et eespool nimetatud õigusi saaks kasutada.

Artikkel 34 *Kontrollimine kohapeal*

1. ***Käesolevas määruses*** osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib solveerimismõukogu teostada kõiki vajalikke kontrollimisi artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumides kohapeal, kui sellest teatatakse eelnevalt asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele ***ja pädevatele asutustele. Ka konsulteerib solveerimismõukogu enne artiklis 11 osutatud õiguste kasutamist pädeva asutusega.*** Kontrollimise nõuetekohase läbiviimise ja tulemuslikkuse huvides võib solveerimismõukogu teostada kontrollimist kohapeal ilma sellest eelnevalt neile juriidilistele isikutele teatamata.
2. Solveerimismõukogu ametnikud ja muud isikud, keda solveerimismõukogu on volitanud kohapeal kontrollimist teostama, võivad siseneda nende juriidiliste isikute tööruumidesse ja maale, kelle suhtes kohaldatakse solveerimismõukogu ***artikli 33*** lõike 2 kohaselt vastu võetud otsust, ning neil on kõik ***artikli 33*** lõikes 1 osutatud õigused.
3. Artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute suhtes kohaldatakse solveerimismõukogu otsusel põhinevat kontrollimist kohapeal.
4. Kontrollimise toimumiskoha liikmesriigi riiklike solveerimisasutuste volitatud või nimetatud ametnikud või teised kaasas olevad isikud abistavad solveerimismõukogu järelevalve all ja koordineerimisel aktiivselt solveerimismõukogu ametnikke ja muid solveerimismõukogu volitatud isikuid. Sel eesmärgil on neil lõikes 2 osutatud õigused. Osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste ametnikel on samuti õigus

osaleda kohapealses kontrollimises.

5. Kui solveerimisnõukogu ametnikud või teised solveerimisnõukogu volitatud või nimetatud kaasas olevad isikud leiavad, et isik ei nõustu lõike 1 kohaselt korraldatud kontrollimisega, võimaldavad asjaomaste osalevate liikmesriikide riiklikud solveerimisasutused neile siseriikliku õiguse kohaselt vajalikku abi. Selline abi hõlmab tööruumide ning raamatupidamis- ja muude dokumentide pitseerimist kontrollimiseks vajalikus ulatuses. Kui asjaomastel riiklikel solveerimisasutustel ei ole selliseid õigusi, kasutavad nad oma õigusi, et taotleda vajalikku abi teistelt riiklikelt *asutustelt*.

Artikkel 35 *Õigusasutuse luba*

1. Kui artikli 34 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kontrollimiseks kohapeal või artikli 34 lõikes 5 sätestatud abiks on liikmesriigi õiguse kohaselt nõutav õigusasutuse luba, taotletakse seda.
2. Lõikes 1 osutatud loa taotlemise korral kontrollib liikmesriigi õigusasutus **kohe**selt ja **viivitamata** solveerimisnõukogu otsuse autentsust ning seda, et kavandatavad sunnimeetmed ei oleks kontrolli eseme seisukohast omavolilised ega ebaproportsionaalsed. Kontrollides sunnimeetmete proportsionaalsust, võib liikmesriigi õigusasutus küsida solveerimisnõukogult üksikasjalikke selgitusi, eelkõige põhjuste kohta, miks solveerimisnõukogu kahtlustab artiklis 26 osutatud õigusaktide rikkumist, kahtlustatava rikkumise tõsiduse kohta ja selle isiku seotuse laadi kohta, kellele sunnimeetmed on suunatud. Liikmesriigi õigusasutus ei vaata siiski läbi uurimise vajalikkust ega nõua, et talle esitataks solveerimisnõukogu toimikus sisalduv teave. Solveerimisnõukogu otsuse seaduslikkuse võib läbi vaadata ainult Euroopa Liidu Kohus.

6. peatükk

Karistused

Artikkel 36 *Halduskaristuste kehtestamise õigus*

1. Kui solveerimisnõukogu leiab, et artiklis 2 osutatud üksus on tahtlikult või hooletusest pannud toime mõne lõikes 2 osutatud rikkumise, annab solveerimisnõukogu asjaomasele riiklikule solveerimisasutusele korralduse kehtestada asjaomase artiklis 2 osutatud üksuse suhtes **halduskaristus** kooskõlas direktiiviga [**pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi**].

Sellise üksuse rikkumine loetakse tahtlikuks, kui on objektiivseid tegureid, mis näitavad, et üksus või selle kõrgem juhtkond tegutses rikkumist toime pannes tahtlikult.

2. Artiklis 2 osutatud **üksustele** võib **halduskaristusi määrata** järgmiste rikkumiste eest:

- (a) kui nad ei esita artikli 32 kohaselt nõutavat teavet;
 - (b) kui nad ei nõustu artikli 33 kohase üldise uurimise või **artikli 34 kohase** kohapeal kontrollimisega ■ ;
 - (c) kui nad ei tee fondi makseid vastavalt artiklitele 66 ja 67;
 - (d) kui nad ei täida otsust, mille solveerimisnõukogu on neile adresseerinud vastavalt **artiklile 26**.
3. Riiklikud solveerimisasutused avaldavad kõik lõike 1 kohaselt määratud **halduskaristused**. Kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju, avaldavad riiklikud solveerimisasutused **karistuse** ilma asjaosaliste identiteeti avalikustamata.
4. Järjepidevate, tõhusate ja tulemuslike jõustamistavade kehtestamiseks ning käesoleva määruse ühise, ühtse ja järjepideva kohaldamise tagamiseks koostab solveerimisnõukogu riiklikele solveerimisasutustele suunatud suunised **halduskaristuste** ja perioodiliste karistusmaksete kohaldamise kohta.

Artikkel 37

Perioodilised karistusmaksed

1. Solveerimisnõukogu annab asjaomasele riiklikule solveerimisasutusele korralduse määrata asjaomasele artiklis 2 osutatud üksusele perioodiline karistusmaks ■ , et sundida:
- (a) **artiklis 2 osutatud üksust** täitma artikli 32 alusel vastu võetud otsust;
 - (b) artikli 32 lõikes 1 osutatud isikut esitama kogu teabe, mida on nõutud nimetatud artikli kohase otsusega;
 - (c) artikli 33 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma uurimisega ja eelkõige esitama täielikud dokumendid, andmed, menetlused või muud nõutud materjalid ning täiendama ja parandama muud teavet, mis on esitatud nimetatud artikli kohase otsusega käivitatud uurimise käigus;
 - (d) artikli 34 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma nimetatud artikli kohase otsuse alusel nõutava kontrollimisega kohapeal.
2. Perioodiline karistusmaks peab olema mõjus ja proportsionaalne. Perioodiline karistusmaks määratakse igapäevaselt, kuni **artiklis 2 osutatud üksus** või asjaomane isik täidab lõike 1 punktides a–d osutatud asjaomased otsused.
3. Perioodilise karistusmaks võib määrata kuni kuueks kuuks.

III OSA

INSTITUTSIOONILINE RAAMISTIK

I JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU

Artikkel 38 *Õiguslik seisund*

1. Käesolevaga luuakse ühtne solveerimisnõukogu. Solveerimisnõukogu on Euroopa Liidu amet, mille spetsiifiline ülesehitus vastab tema ülesannetele. Ta on juriidiline isik.
2. Solveerimisnõukogul on igas liikmesriigis kõige ulatuslikum siseriikliku õigusega juriidilistele isikutele antav õigus- ja teovõime. Eelkõige võib solveerimisnõukogu omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks ja kostjaks.
3. Solveerimisnõukogu esindab tegevdirektor.

Artikkel 39 *Koosseis*

1. Solveerimisnõukogusse kuuluvad:
 - (a) **hääleõigusega** tegevdirektor;
 - (b) tegevdirektori **hääleõigusega** asetäitja;
 - (c) komisjoni nimetatud **hääleõigusega** liige;
 - (d) EKP nimetatud **hääleõigusega** liige;
 - (e) iga liikmesriigi nimetatud **artiklite 48 ja 51 kohase hääleõigusega** liige, kes esindab riiklikku solveerimisasutust.

(e a) EBA nimetatud hääleõiguseta liige, kes osaleb vaatelejana.
2. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud solveerimisnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui **artikli 52** lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.
3. Solveerimisnõukogu haldus- ja juhtimisstruktuuri moodustavad:
 - (a) solveerimisnõukogu täiskogu, mis täidab **artiklis 46** sätestatud ülesandeid;
 - (b) solveerimisnõukogu täitevistung, kes täidab **artiklis 50** sätestatud ülesandeid;

- (c) tegevdirektor, kes täidab **artiklis 52** sätestatud ülesandeid.

Artikkel 40
Kooskõla liidu õigusega

Solveerimisnõukogu tegutseb kooskõlas liidu õigusega, eelkõige käesoleva määruse kohaste komisjoni otsustega.

Artikkel 41
Aruandekohustus

1. Solveerimisnõukogu annab käesoleva määruse rakendamise kohta aru Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile kooskõlas lõigetega 2–8.
2. Solveerimisnõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta. ***Kõnealune aruanne avaldatakse solveerimisnõukogu veebilehel, kui ametisaladuse hoidmise nõuetes ei ole sätestatud teisiti.***
3. Tegevdirektor esitab aruande avalikult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
4. Euroopa Parlamendi taotlusel osaleb tegevdirektor parlamendi pädevate komisjonide korraldataval kuulamisel, mis käsitleb solveerimisülesannete täitmist. ***Kuulamine peab toimuma vähemalt kord igal kalendriaastal.***
- 4 a. ***Euroopa Parlamendi taotlusel osaleb tegevdirektori asetäitja parlamendi pädevate komisjonide korraldataval kuulamisel, kus käsitletakse solveerimisülesannete täitmist.***
5. Nõukogu taotlusel võib nõukogu tegevdirektori solveerimisülesannete täitmisega seotud küsimustes ära kuulata.
6. Solveerimisnõukogu vastab Euroopa Parlamendi või nõukogu küsimustele suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele ***võimalikult kiiresti ja igal juhul viie nädala jooksul pärast küsimuse edastamist.***
7. Tegevdirektor korraldab taotluse korral Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja aseesimeestega kinniseid konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada Euroopa Parlamendi aluslepingu kohaste õiguste täitmiseks. Euroopa Parlament ja solveerimisnõukogu sõlmivad kokkuleppe selliste arutelude korraldamise üksikasjaliku korra kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist kooskõlas **■** konfidentsiaalsuskohustusega, ***mis on käesoleva määruse ning direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] artikliga 76 pandud solveerimisnõukogule, kes täidab käesoleva määruse artiklis 5 osutatud riikliku solveerimisasutuse ülesandeid.***
8. Solveerimisnõukogu teeb parlamendiga koostööd kõigi parlamendi uurimiste käigus

vastavalt ELi toimimise lepingule. Solveerimisnõukogu ja **Euroopa** Parlament sõlmivad **1. märtsiks 2015** asjakohased kokkulepped demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega. Nimetatud kokkulepped hõlmavad muu hulgas teabe juurdepääsu, uurimistel tehtavat koostööd ning tegevdirektori **ja tegevdirektori asetäitja** valimise menetlust käsitlevat teavet. **Nendel kokkulepetel on sama kohaldamisala mis määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 20 lõike 9 kohaselt sõlmitud Euroopa Parlamendi ja EKP vahelisel institutsioonidevahelisel kokkuleppel.**

Need kokkulepped sisaldavad solveerimisnõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelist kokkulepet põhimõtete ja menetluste kohta, mille alusel toimub sellise konfidentsiaalse teabe salastamine, parlamendile edastamine ja üldsuse hilisem teavitamine, mis ei ole hõlmatud vastavalt määruse nr 1024/2013 artikli 20 lõikele 9 sõlmitud institutsioonidevahelise kokkuleppega.

Artikkel 42

Riikide parlamendid

- 1. Artikli 41 lõikes 2 ette nähtud aruande esitamisel edastab solveerimisnõukogu selle üheaegselt otse ka osalevate liikmesriikide parlamentidele.**

Likmesriikide parlamendid võivad esitada solveerimisnõukogule nimetatud aruande kohta põhjendatud tähelepanekuid.

1. Solveerimisnõukogu ülesannete spetsiifilisuse tõttu võivad osalevate liikmesriikide parlamendid taotleda solveerimisnõukogult oma menetluste kohaselt kirjalikku vastust mis tahes tähelepanekutele või küsimustele, mille nad on solveerimisnõukogule esitanud seoses talle käesoleva määruse alusel antud ülesannetega.
2. Osaleva liikmesriigi parlament võib kutsuda tegevdirektori koos riikliku solveerimisasutuse esindajaga osalema kõnealuse liikmesriigi **artiklis 2 osutatud üksuste** solveerimist käsitlevas arutelus.
3. Käesolev määrus ei piira riiklike solveerimisasutuste siseriikliku õiguse kohast vastutust oma riigi parlamendi ees seoses selliste ülesannete täitmisega, mida ei ole käesoleva määrusega pandud solveerimisnõukogule ega komisjonile.

Artikkel 43

Sõltumatus

1. Solveerimisnõukogu ja liikmesriikide solveerimisasutused tegutsevad neile käesoleva määrusega antud ülesandeid täites sõltumatult ja üldistes huvides.
2. **Artikli 39** lõikes 2 osutatud solveerimisnõukogu liikmed tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja organitelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt.

Artikkel 43 a
Solveerimisnõukogu suhtes kohaldatavad üldpõhimõtted

Solveerimisnõukogu suhtes kohaldatakse järgmisi põhimõtteid:

- (a) ta tegutseb sõltumatult vastavalt artiklile 43;*
- (b) tema liikmetel on vajalikud teadmised pankade restruktureerimise ja maksejõuetuse kohta;*
- (c) tal on suutlikkus tegelda suurte pangagruppidega;*
- (d) tal on suutlikkus tegutseda kiiresti ja erapooletult;*
- (e) ta tagab, et liikmesriikide ja liidu finantsstabiilsust ning siseturgu võetakse asjakohaselt arvesse ning*
- (f) ta on aruandekohustuslik Euroopa Parlamendi ja nõukogu ees vastavalt artiklile 41.*

Artikkel 44
Asukoht

Solveerimisnõukogu asukoht on Belgias Brüsselis.

II JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU TÄISKOGU

Artikkel 45
Täiskogus osalemine

Kõik solveerimisnõukogu liikmed osalevad täiskogus.

Artikkel 46
Ülesanded

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb järgmist:
 - (a) võtab iga aasta 30. novembriks vastu solveerimisnõukogu järgmise aasta töökava, mis põhineb tegevdirektori esitatud projektil, ning edastab selle teadmiseks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja EKP-le; solveerimisnõukogu jälgib ja kontrollib täiskogus kava täitmist;*
 - (b) võtab vastu solveerimisnõukogu aastaeelarve ning jälgib ja kontrollib seda vastavalt artikli 58 lõikele 2;*
 - (b a) esitab arvamusi ja soovitusi artikli 52 lõike 2 punktis g nimetatud tegevdirektori aruande projekti kohta;*

- (c) otsustab rahastamismehhanismide vaheliste vabatahtlike laenude üle vastavalt artiklile 68, riiklike rahastamismehhanismide vastastikuse toetamise üle vastavalt artiklile 72 ning hoiuste tagamise skeemile laenude andmise üle vastavalt **artikli 73 lõikele 4**;
 - (d) võtab vastu **artiklis 41** osutatud iga-aastase tegevusaruande solveerimisnõukogu tegevuse kohta, **milles tuleb esitada** üksikasjalikud selgitused eelarve täitmise kohta;
 - (e) võtab vastu solveerimisnõukogu suhtes kohaldatavad finantseeskirjad vastavalt artiklile 61;
 - (f) võtab vastu pettusevastase strateegia, mis on proportsionaalne pettuste ohuga, ja võtab arvesse rakendatavate meetmete kulusid ja kasulikkust;
 - (g) võtab vastu eeskirjad oma liikmete huvide konfliktide vältimiseks ja lahendamiseks;
 - (h) võtab vastu oma töökorra;
 - (i) rakendab vastavalt lõikele 2 solveerimisnõukogu personali suhtes volitusi, mis on personalieeskirjadega antud ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule ja muude teenistujate teenistustingimustega teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele¹ („ametisse nimetava asutuse volitused”);
 - (j) võtab vastu asjakohased rakenduseeskirjad, et jõustada personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused vastavalt personalieeskirjade artiklile 110;
 - (k) kui personalieeskirjadest või muude teenistujate teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatu;
 - (l) tagab piisavad järelmeetmed sise- ja välisauditite aruannetest ja hindamistest, samuti Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) uurimistest tulenevatele leidudele ja soovitudele;
 - (m) teeb kõik otsused solveerimisnõukogu sisemiste struktuuride loomise ja vajaduse korral nende muutmise kohta.
2. Vastavalt personalieeskirjade artiklile 110 võtab solveerimisnõukogu täiskogu istungil vastu otsuse, mis põhineb personalieeskirjade artikli 2 lõikel 1 ja muude teenistujate teenistustingimuste artiklil 6 ning millega delegeeritakse tegevdirektorile asjakohased ametisse nimetamise volitused ja määratakse kindlaks tingimused, mille alusel volituste delegeerimise võib peatada. Tegevdirektoril on õigus need volitused edasi delegeerida.

Kui erandlikud asjaolud seda nõuavad, võib solveerimisnõukogu täiskogu otsusega

¹

ajutiselt peatada tegevdirektorile delegeeritud ja tema poolt edasi delegeeritud ametisse nimetamise volitused ning teostada neid volitusi ise või delegeerida need mõnele oma liikmele või muule töötajale peale tegevdirektori.

Artikkel 47

Solveerimisnõukogu täiskogu istung

1. Solveerimisnõukogu täiskogu istungi kutsub kokku tegevdirektor.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu tuleb kokku vähemalt kaheks tavapäraseks istungiks aastas. Lisaks sellele tuleb täiskogu kokku tegevdirektori algatusel, komisjoni nõudmisel või vähemalt kolmandiku täiskogu liikmete nõudmisel.
3. Solveerimisnõukogu täiskogu võib vajaduse korral kutsuda oma istungitele vaatlejaid. ***Solveerimisnõukogu võib taotluse korral kutsuda eelkõige ESMi esindaja vaatlejana osalema.***
4. Solveerimisnõukogu pakub solveerimisnõukogu täiskogule sekretariaaditeenust.

Artikkel 48

Otsustusprotsess

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb otsuseid ***artikli 39 lõike 1 punktides a–e osutatud*** liikmete lihthääleenamusega. ***Artikli 46*** lõike 1 punktis c osutatud otsused eeldavad siiski ***nende*** liikmete kahekolmandikulist hääletenamust.
2. Tegevdirektor võtab hääletamisest osa.
3. Solveerimisnõukogu võtab vastu ja avalikustab oma töökorra. Töökorras nähakse ette üksikasjalikum hääletamiskord, eelkõige asjaolud, mille korral üks liige võib tegutseda teise liikme nimel, ning vajaduse korral ka kvoorumitega seotud reeglid.

III JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU TÄITEVISTUNG

Artikkel 49

Täitevistungitel osalemine

1. ***Artikli 39*** lõike 1 punktides a–d osutatud solveerimisnõukogu liikmed osalevad solveerimisnõukogu täitevistungitel.
2. Kui arutletakse mõne artiklis 2 osutatud üksuse või üksuste grupi üle, mis on asutatud ainult ühes liikmesriigis, osaleb ka selle liikmesriigi nimetatud liige arutelus ja otsustusprotsessis vastavalt ***artikli 51 lõikele 1.***
3. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, osalevad ka selle liikmesriigi nimetatud liige, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, ning liikmed, kelle on nimetanud liikmesriigid, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütaretevõtja või üksus,

arutelu ja otsustusprotsessis vastavalt *artikli 51 lõikele 2*.

- 3 a. *Artikli 39 lõike 1 punktides a–d osutatud solveerimisnõukogu liikmed tagavad, et solveerimisotsused ja -meetmed on solveerimisnõukogu täitevistungite eri koosseisude üleselt sidusad, asjakohased ja proportsionaalsed, eelkõige seoses fondi kasutamisega.*

Artikkel 50

Ülesanded

1. Solveerimisnõukogu täitevistung abistab solveerimisnõukogu täiskogu.
2. Solveerimisnõukogu teeb täitevistungil järgmist:
 - (a) valmistab ette **kõik** otsused, mis tuleb vastu võtta solveerimisnõukogu täiskogu istungil;
 - (b) teeb kõik otsused käesoleva määruse rakendamiseks.See hõlmab järgmist:
 - i) *solveerimiskavade väljatöötamine, hindamine ja heakskiitmine vastavalt artiklitele 7–9;*
 - i a) *krediidiasutustes ja investeerimisühingutes ning emattevõtjates kohustuslikult hoitavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine vastavalt artiklile 10;*
 - i) esitab komisjonile võimalikult varakult **otsuse eelnõu kooskõlas artikliga 16 ning** kogu asjaomase teabe, mis võimaldab komisjonil anda hinnangu ja teha põhjendatud otsuse vastavalt artikli 16 lõikele 6;
 - ii) otsustab solveerimisnõukogu eelarve fondi käsitleva II osa üle.
3. Kui see peaks olema vajalik olukorra kiireloomulisuse tõttu, võib solveerimisnõukogu täitevistungil teha teatavaid ajutisi otsuseid solveerimisnõukogu täiskogu nimel, eelkõige kui tegemist on haldusjuhtimise, sh eelarve küsimustega.
4. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdirektori algatusel või selle **ükskõik millise liikme** taotlusel.
5. Solveerimisnõukogu täitevistungi töökord kehtestatakse solveerimisnõukogu täiskogu istungil.

Artikkel 51

Otsustamine

1. Kui arutletakse eraldi üksuse üle või grupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, **püüab** solveerimisnõukogu **saavutada** täitevistungil **konsensuse**. **Kui konsensust ei saavutata, teeb solveerimisnõukogu otsused artikli 39 lõike 1 punktides a–d osutatud hääletavate liikmete ning artikli 49 lõikes 2 osutatud osalevate liikmete lihthäälteenamusega** Häälte võrdse jagunemise korral otsustab

tegevdirektori hääl.

2. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, **püüab** solveerimisnõukogu **saavutada** täitevistungil **konsensuse**. **Kui konsensust ei saavutata, teeb solveerimisnõukogu otsused artikli 39 lõike 1 punktides a–d osutatud hääletavate liikmete ning artikli 49 lõikes 3 osutatud** osalevate liikmete lihthälteenamusega **Artikli 39 lõike 1 punktides a–d** osutatud solveerimisnõukogu liikmetel ning liikmel, kelle on nimetanud see liikmesriik, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, on igalühel üks hääl. **Solveerimisasutusel igas osalevas liikmesriigis, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja või üksus, on igalühel hääleõigus, mis on võrdne osaga ühest häälest** ■ . Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.

3. Solveerimisnõukogu võtab täitevistungil vastu ja avalikustab täitevistungite töökorra.

Solveerimisnõukogu täitevistungil kutsub kokku tegevdirektor omal algatusel või **ükskõik millise liikme** taotluse korral ning seda juhatab tegevdirektor. Solveerimisnõukogu võib **vajaduse korral** kutsuda **oma täitevistungile** vaatlejaid. **Solveerimisnõukogu võib taotluse korral kutsuda eelkõige ESMi esindaja vaatlejana osalema.**

IV JAOTIS

TEGEVDIREKTOR JA TEGEVDIREKTORI ASETÄITJA

Artikkel 52

Ametisse nimetamine ja ülesanded

1. Solveerimisnõukogu juhatab täistööajaga tegevdirektor, kellel ei tohi olla riigi tasandil ühtegi ametikohta.
2. Tegevdirektor vastutab järgmise eest:
 - (a) solveerimisnõukogu töö ettevalmistamine nii täiskogu istungiteks kui ka täitevistungiteks ning kohtumiste kokkukutsumine ja juhatamine;
 - (b) kõik personaliküsimused;
 - (c) igapäevased haldusküsimused;
 - (d) solveerimisnõukogu aastaelarve täitmine vastavalt **artikli 58** lõikele 3;
 - (e) solveerimisnõukogu juhtimine;
 - (f) solveerimisnõukogu iga-aastase töökava rakendamine;
 - (g) **iga-aastase aruande projekti koostamine**, mille üks osa käsitleb solveerimisnõukogu solveerimisalast tegevust ja teine osa finants- ja haldusküsimusi.

3. Tegevdirektorit abistab tegevdirektori asetäitja.

Tegevdirektori asetäitja täidab tegevdirektori ülesandeid tema puudumise korral.

4. Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamisel lähtutakse nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonna jaoks olulistest kogemustest.

Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja valitakse avatud valikumenetluse teel, milles järgitakse soolise tasakaalu põhimõtet, ning Euroopa Parlamenti ja nõukogu hoitakse menetlusega asjakohaselt kursis.

5. ***Komisjon esitab Euroopa Parlamendi pädevale komisjonile tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametikoha kandidaatide nimekirja.***

Komisjon esitab tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamise ettepaneku Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks. Kui see ettepanek on heaks kiidetud, võtab nõukogu tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamiseks vastu rakendusotsuse.

6. Erandina ***artikli 39*** lõikest 2 on pärast käesoleva määruse jõustumist ametisse määratava esimese tegevdirektori ametiaeg kolm aastat; seda ametiaega võib ühe korra pikendada viie aasta võrra. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja jäävad ametisse, kuni määratakse nende järglased.

7. Kui tegevdirektori asetäitja ametiaega on pikendatud, ei kandideeri ta kogu ametiaja lõppedes uuesti samale ametikohale.

8. Kui tegevdirektor või tegevdirektori asetäitja ei vasta enam ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele või on süüdi raskes üleastumises, võib nõukogu komisjoni ettepanekul, ***mille Euroopa Parlament on heaks kiitnud, võtta vastu rakendusotsuse tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametist vabastamiseks.***

Selleks on Euroopa Parlamendil või nõukogul õigus komisjoni teavitada, kui nad on seisukohal, et tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametist vabastamise tingimused on täidetud, ning komisjon vastab sellele teavitamisele.

Artikkel 53

Sõltumatus

1. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja täidavad oma ülesandeid kooskõlas komisjoni ja solveerimisnõukogu otsustega.

Solveerimisnõukogu aruteludes ja otsustusprotsessis osaledes ei küsi tegevdirektor ega tegevdirektori asetäitja juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt ega võta neid vastu, vaid väljendab oma seisukohti ja hääletab sõltumatult. Sellistes aruteludes ja otsustusprotsessis osaledes ei ole tegevdirektori asetäitja tegevdirektori alluvuses.

2. Liikmesriigid ega avalik-õiguslikud või erasektori asutused ei püüa tegevdirektorit ja tegevdirektori asetäitjat nende ülesannete täitmisel mõjutada.

3. Vastavalt artikli 78 lõikes 6 osutatud personalieeskirjadele on tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja pärast töölt lahkumist endiselt kohustatud käituma ausameelselt ja diskreetselt teatavate ametissenimetamiste või soodustuste vastuvõtmisel.

V JAOTIS

FINANTSSÄTTED

1. peatükk

Üldsätted

Artikkel 54 Ressursid

Solveerimisnõukogu vastutab talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalike inimressursside ja rahaliste vahendite tagamise eest.

Artikkel 55 Eelarve

1. Igaks eelarveaastaks (vastab kalendriaastale) koostatakse solveerimisnõukogu kõigi tulude ja kulude eelarvestus, mis esitatakse solveerimisnõukogu eelarves.
2. Solveerimisnõukogu eelarves peavad tulud ja kulud olema tasakaalus.
3. Eelarve koosneb kahest osast: I osa hõlmab solveerimisnõukogu haldamist ja II osa fondi.

Artikkel 56 Solveerimisnõukogu haldamist käsitlev eelarve I osa

1. Eelarve I osa tulud koosnevad iga-aastastest osamaksudest, mis on vajalikud **iga-aastaste hinnanguliste** halduskulude katmiseks vastavalt artikli 62 lõike 1 punktile a.
2. Eelarve I osa kulud hõlmavad vähemalt personali, tasustamist, haldust, taristut, tööalast koolitust ja tegevuskulusid.

Artikkel 57 Fondi käsitlev eelarve II osa

1. Eelarve II osa tulud koosnevad eelkõige järgmisest:
 - (a) osalevates liikmesriikides asutatud krediidasutuste või investeerimisühingute osamaksud vastavalt artiklile 62, välja arvatud artikli 62 lõike 1 punktis a osutatud iga-aastane osamaks;

- (b) muudest solveerimise rahastamismehhanismidest saadud laenud mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 68 lõikele 1;
 - (c) finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenud vastavalt artiklile 69, **kaasa arvatud selles artiklis osutatud laenuvahendi raames saadud laenud**;
 - (d) fondis hoitavate summade investeerimisest saadud tulu vastavalt artiklile 70.
2. Eelarve II osa kulud koosnevad järgmisest:
- (a) artiklis 71 osutatud eesmärkidega seotud kulud;
 - (b) artikli 70 kohased investeeringud;
 - (c) intressid, mida makstakse muudest solveerimise rahastamismehhanismidest saadud laenudelt mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 68 lõikele 1;
 - (d) intressid, mida makstakse finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenudelt vastavalt artiklile 69, **kaasa arvatud selles artiklis osutatud laenuvahendi raames saadud laenudelt**.

Artikkel 58

Eelarve koostamine ja täitmine

1. Tegevdirektor koostab iga aasta 15. veebruariks solveerimisnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestuse ning saadab selle solveerimisnõukogu täiskogule heakskiitmiseks hiljemalt iga aasta 31. märtsil.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu võtab solveerimisnõukogu eelarve vastu eelarvestuse projekti põhjal. Vajaduse korral kohandatakse seda vastavalt **pärast solveerimisnõukogu teostatavat jälgimist ja kontrolli täiskogus**.
3. Solveerimisnõukogu eelarvet täidab tegevdirektor.

Artikkel 59

Audit ja kontrollimine

1. Solveerimisnõukogu juurde luuakse siseauditi üksus, mis tegutseb asjakohaste rahvusvaheliste standardite kohaselt. Solveerimisnõukogu nimetatav siseaudiitor vastutab solveerimisnõukogu ees solveerimisnõukogu eelarve täitmise süsteemide ja menetluste nõuetekohasuse kontrollimise eest.
2. Siseaudiitor nõustab solveerimisnõukogu riskidega tegelemisel, esitades sõltumatuid arvamusi juhtimis- ja kontrollisüsteemide kvaliteedi kohta ning andes soovitusi, kuidas toimingute teostamise tingimusi parandada ja usaldusväärset finantsjuhtimist edendada.
3. Solveerimisnõukogu vastutab siseaudiitori ülesannete täitmiseks sobivate sisekontrollisüsteemide ja -menetluste kasutuselevõtu eest.

Artikkel 60

Raamatupidamisaruanded ja eelarve täitmisele heakskiidu andmine

1. Tegevdirektor on eelarvevahendite käsutaja.
 2. Solveerimisnõukogu peaarvpidaja saadab esialgse raamatupidamise aastaaruande ***solveerimisnõukogule*** järgmise eelarveaasta 1. märtsiks.
 3. Solveerimisnõukogu täitevistung saadab iga aasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale solveerimisnõukogu eelmise eelarveaasta esialgse raamatupidamise aastaaruande.
 4. Pärast seda, kui kontrollikojalt on saadud tähelepanekud solveerimisnõukogu esialgse raamatupidamisaruande kohta, koostab tegevdirektor omal vastutusel solveerimisnõukogu lõpliku raamatupidamisaruande ja saadab selle solveerimisnõukogu täiskogule heakskiitmiseks.
 5. Tegevdirektor saadab lõpliku raamatupidamisaruande Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale igale eelarveaastale järgneva aasta 1. juuliks.
 6. Tegevdirektor saadab kontrollikojale vastuse tema tähelepanekute kohta ***1. juuliks***.
 7. Lõplik raamatupidamisaruanne avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas järgmise aasta 15. novembriks.
 8. Solveerimisnõukogu täiskogu annab tegevdirektorile heakskiidu eelarve täitmise kohta.
 9. Tegevdirektor esitab Euroopa Parlamendile tolle taotlusel igasuguse teabe, mida solveerimisnõukogu raamatupidamisaruande kohta soovitakse.
- 9 a. Pärast vastavalt käesolevale artiklile solveerimisnõukogu poolt koostatud lõpliku raamatupidamisaruande kaalumist koostab kontrollikoda oma leidude kohta aruande ning esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt igale eelarveaastale järgnevaks 1. detsembriks.***
- 9 b. Kontrollikoda koostab aruande eelkõige järgmise kohta:***
- (a) säästlikkus, tõhusus ja mõjus, millega rahalisi vahendeid, sealhulgas fondi, on kasutatud;***
 - (b) solveerimisnõukogule, komisjonile jne tekkivad mis tahes tingimuslikud kohustused, mis tulenevad käesoleva määruse kohaste komisjoni ja solveerimisnõukogu ülesannete täitmisest.***

Artikkel 61

Finantseeskirjad

Solveerimisnõukogu võtab pärast Euroopa Kontrollikoja ja komisjoniga konsulteerimist vastu sisemised finantseeskirjad, milles täpsustatakse esmajoones eelarve koostamise ja täitmise

korda.

Kui see on kooskõlas solveerimisnõukogu spetsiifilise olemusega, põhinevad finantseeskirjad raamfinantsmäärusel asutustele, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu alusel vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju)¹ artiklile 208.

Artikkel 62

Osamaksud

1. Artiklis 2 osutatud üksused panustavad solveerimisnõukogu eelarvesse vastavalt käesolevale määrusele ja lõike 5 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidele, milles käsitletakse osamaksusid. Osamaksud hõlmavad järgmist:
 - (a) halduskulude katmiseks vajalikud iga-aastased osamaksud;
 - (b) iga-aastased eelnevalt tasutavad osamaksud, mis on vajalikud, et jõuda artiklis 65 sätestatud fondi rahastamise sihttasemeni, mis arvutatakse kooskõlas artikliga 66;
 - (c) erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud, mis arvutatakse vastavalt artiklile 67.
2. Osamaksude summad määratakse kindlaks sellisel tasemel, et neist saadav tulu oleks solveerimisnõukogu eelarve iga-aastase tasakaalustamise ja fondi ülesannete jaoks põhimõtteliselt piisav.
3. Solveerimisnõukogu määrab **pärast pädeva asutusega konsulteerimist** iga artiklis 2 osutatud üksuse poolt tasumisele kuuluva osamaksu kindlaks sellele üksusele adresseeritavas otsuses kooskõlas lõikes 5 osutatud delegeeritud õigusaktidega. Solveerimisnõukogu kohaldab menetluslikke, aruandlusega seotud ja muid eeskirju, et tagada osamaksude õigeaegne tasumine täies ulatuses.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt kogutud summasid kasutatakse ainult käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel.
5. Komisjon on volitatud võtma vastu osamaksusid käsitlevaid delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et:
 - (a) määrata kindlaks osamaksude liigid, asjaolud, mille tõttu tuleb osamaksud tasuda, ning osamaksude summa arvutamise ja tasumise viis;
 - (b) täpsustada lõikes 3 osutatud registreerimise, arvepidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, mille eesmärk on tagada, et osamaksud tasutakse täies mahus ja õigeaks ajaks;
 - (c) määrata kindlaks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute osamaksude süsteem, kes on saanud tegevusloa pärast seda, kui fond on saavutanud

¹ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

sihttaseme;

- (d) määrata kindlaks iga-aastased osamaksud, mis on vajalikud solveerimisnõukogu halduskulude katmiseks enne seda, kui ta on saavutanud täieliku tegutsemisvõime.

Artikkel 63

Pettusevastased meetmed

1. Selleks et lihtsustada võitlust pettuse, korruptsiooni ja mis tahes muu ebaseadusliku tegevuse vastu vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/1999, ühineb solveerimisnõukogu kuue kuu jooksul alates oma tegevuse algusest 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ja võtab vastu kõikide oma töötajate suhtes kohaldatavad asjakohased sätted, kasutades kõnealuse kokkuleppe lisas esitatud vormi.
2. Euroopa Kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud solveerimisnõukogu kaudu rahalisi vahendeid.
3. OLAF võib määruses (EÜ) nr 1073/1999 ja määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 sätestatud korra kohaselt teostada juurdlust, sealhulgas kohapealseid kontrollimisi ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas solveerimisnõukogu rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

2. peatükk

Ühtne pankade solveerimise fond

1. JAGU

FONDI MOODUSTAMINE

Artikkel 64

Üldsätted

1. Käesolevaga luuakse ühtne pankade solveerimise fond.
2. Solveerimisnõukogu kasutab fondi ainult selleks, et tagada rahalisi vahendite ja õiguste tõhus rakendamine kooskõlas solveerimiseesmärkide ja üldpõhimõtetega. Liidu eelarvet *ega liikmesriikide eelarveid* ei peeta mingil juhul fondi kulude või kahjude *või solveerimisnõukogu mis tahes kohustuste eest vastutavaks*.
3. Fondi omanik on solveerimisnõukogu.

Artikkel 65
Rahastamise sihttase

1. Hiljemalt kümme aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ulatuvad fondi kasutatavad finantsvahendid vähemalt **protsendimäärani, mis vastab** kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediidasutuste selliste hoiuste **summale**, mis on tagatud direktiivi [**hoiuste tagamise skeem**] kohaselt **ja vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 93 lõikele 1**.
2. Lõikes 1 osutatud esialgse ajavahemiku jooksul tuleb artikli 66 kohaselt arvutatavad ja artikli 62 kohaselt sissenõutavad osamaksud jaotada ajaliselt võimalikult ühtlaselt, kuni saavutatakse sihttase, kui neid ei saa asjaoludest tulenevalt ettepoole tuua soodsate turutingimuste või rahastamisvajaduse tõttu.
3. Solveerimisnõukogu võib pikendada esialgset ajavahemikku maksimaalselt neli aastat juhul, kui fondist tehakse väljamakseid, mis kokku moodustavad rohkem kui **direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 93 lõikes 2 sätestatud protsendimäär** kogu lõikes 1 osutatud summast.
4. Kui pärast lõikes 1 osutatud esialgset ajavahemikku vähenevad kasutatavad finantsvahendid alla lõikes 1 sätestatud sihttasest, kogutakse artikli 66 kohaselt arvutatud osamaksud kuni sihttaseme saavutamiseni. Kui kasutatavad finantsvahendid moodustavad sihttasemest alla poole, **määratakse** iga-aastased osamaksud **kindlaks vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 93 lõikele 3**.
5. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:
 - (a) kriteeriumid, mille põhjal toimub lõike 2 kohaselt arvutatud fondi osamaksud ajaline jaotamine;
 - (b) asjaolud, mille korral võib osamaksud tasumise ettepoole tuua vastavalt lõikele 2;
 - (c) kriteeriumid, mille põhjal määratakse kindlaks, mitme aasta võrra võib lõikes 1 osutatud esialgset ajavahemikku pikendada vastavalt lõikele 3;
 - (d) kriteeriumid, mille põhjal kehtestatakse lõikes 4 osutatud iga-aastased osamaksud.

Artikkel 66
Ette makstavad osamaksud

1. Iga krediidasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused).

Osamaksu kohandatakse proportsionaalselt iga krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga kooskõlas direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artikli 94 lõikes 7 osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud kriteeriumidega.

2. Kasutatavad finantsvahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 65 sätestatud rahastamise sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata *raha, raha ekvivalente, vara, mida hinnatakse kõrge kvaliteediga likviidseks varaks likviidsuskattekindaja alusel, või* maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varadest tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatavad ja on ette nähtud kasutamiseks üksnes solveerimisnõukogu poolt artikli 71 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Selliste tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui *direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 94 lõikes 3 sätestatud protsendimäär* lõike 1 kohaselt kogutud osamaksude kogusummast.
 - 2 a. *Lõikes 1 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu individuaalsed osamaksud on lõplikud ja neid ei hüvitata mingil juhul tagasiulatuvalt.*
 - 2 b. *Kui osalevad liikmesriigid on juba töötanud välja riiklikud solveerimise rahastamismehhanismid, võivad nad ette näha, et riiklikud solveerimise rahastamismehhanismid kasutavad olemasolevaid krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ette makstud osamaksudena kogutud rahalisi vahendeid krediidasutuste ja investeerimisühingute selliste osamaksude hüvitamiseks, mille nad peaksid fondi sisse maksma. Selline hüvitamine ei piira liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 94/18/EÜ¹.*
3. *Vastavalt lõike 1 teisele lõigule on* komisjonil ■ õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:
 - (a) lõikes 1 osutatud individuaalsete osamaksude arvutamise meetoodika;
 - (b) lõikes 2 osutatud maksekohustuste tagatiste kvaliteet;
 - (c) lõikes 2 osutatud maksekohustuste osa arvutamise kriteeriumid.

Artikkel 67

Erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud

1. Kui kasutada olevad finantsvahendid ei ole piisavad, et katta fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulud ja muud kulutused, kogub solveerimisnõukogu vastavalt artiklile 62 osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutustelt

¹ *Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/18/EÜ, millega muudetakse direktiivi 80/390/EMÜ, millega koordineeritakse noteerimisega seotud selliste üksikasjade kogumist, uurimist ja levitamist käsitlevaid nõudeid, mis avaldatakse väärtpaberite ametlikku börsinimekirja lubamise korral, seoses kohustusega avaldada noteerimisega seotud üksikasjad (ELT L 135, 31.5.1994, lk 1).*

või investeerimisühingutelt erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid, et katta täiendavad summad. Erakorralised osamaksud jaotatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute vahel vastavalt artiklis 66 sätestatud eeskirjadele **ning vastavalt direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artikli 95 lõikele 1.**

2. Vastavalt lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusaktidele võib solveerimisnõukogu täielikult või osaliselt vabastada krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustusest tasuda erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid vastavalt lõikele 1, kui artiklis 66 ja käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksude summa seaks ohtu teistel võlausaldajatel tema vastu olevate nõuete rahuldamise. Sellist erandit ei anta kauemaks kui kuus kuud, kuid seda võidakse krediidiasutuse või investeerimisühingu taotlusel uuendada.
3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et määrata kindlaks asjaolud ja tingimused, mille korral võib artiklis 2 osutatud üksuse osaliselt või täielikult vabastada lõikes 2 osutatud tagantjärele makstavatest osamaksudest.

Artikkel 68

Rahastamismehhanismide vahelised vabatahtlikud laenud

1. Solveerimisnõukogu võib taotleda fondi jaoks laenu kõigist muudest solveerimise rahastamismehhanismidest mitteosalevates liikmesriikides, kui:
 - (a) artikli 66 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused;
 - (b) artikliga 67 ette nähtud erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud ei ole koheselt kasutatavad.

■

2. Need solveerimise rahastamismehhanismid otsustavad sellise taotluse üle kooskõlas direktiivi **[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv]** artikliga 97. Laenamistingimuste suhtes kohaldatakse selle direktiivi artikli 97 lõike 3 punkte a, b ja c.

Artikkel 69

Alternatiivsed rahastamisvahendid

1. Solveerimisnõukogu **püüab sõlmida** fondi jaoks finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamisega kaasnenud kulude katmiseks piisavad.

Solveerimisnõukogu püüab eelkõige sõlmida fondi jaoks laenuvahendi lepingu, kasutades eelistatavalt ELi avalikku laenuvahendit, et tagada kohene juurdepääs artikli 71 kohaselt kasutatavatele piisavatele rahastamisvahenditele, kui artiklite 66

ja 67 kohaselt kogutud või kasutatavad summad ei ole piisavad. Laenuvahendist saadud mis tahes laenu maksab fond tagasi kokkulepitud aja jooksul.

2. Lõikes 1 osutatud laenud või muul kujul antav toetus makstakse täies mahus tagasi vastavalt artiklile 62 laenu tähtaja jooksul.
3. Lõikes 1 kirjeldatud laenude kasutamisega kaasnenud kulusid ei kata liidu eelarve ega osalevad liikmesriigid, vaid need kannab solveerimisnõukogu ise.

2. JAGU

FONDI HALDAMINE

Artikkel 70 Investeeringud

1. Fondi haldab solveerimisnõukogu, kes võib taotleda, et komisjon täidaks teatavaid fondi haldamisega seotud ülesandeid.
2. Solveeritavalt krediidasutuselt või investeerimisühingult või sildasutuselt saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kantakse fondi.
3. Solveerimisnõukogu **investeeringupoliitika peab olema konservatiivne ja turvaline, eelkõige tuleb** fondis olevad summad **investeerida** hea krediitkvaliteediga varadesse. Investeeringud peaksid olema **valdkondlikult ja** geograafilises mõttes piisavalt hajutatud, **et leevendada kontsentratsiooniriske**. Sellistest investeeringutest saadav tulu kantakse fondi. **Solveerimisnõukogu avalikustab investeerimisraamistiku, milles täpsustatakse fondi investeerimispoliitikat.**
4. Komisjon on volitatud vastu võtma fondi haldamise üksikasjalikke eeskirju käsitlevaid delegeeritud õigusakte artiklis 82 sätestatud korras.

3. JAGU

FONDI KASUTAMINE

Artikkel 71 Fondi ülesanne

1. Kohaldades artiklis 2 osutatud üksuste suhtes solveerimisvahendeid, võib solveerimisnõukogu komisjoni kehtestatud raamides kasutada fondi järgmistel eesmärkidel:
 - (a) et tagada solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu, tema tütarettevõtjate, sildasutuse või varahaldusvahendi varad või kohustused;
 - (b) et anda laenu solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule, tema tütarettevõtjatele, sildasutusele või varahaldusvahendile;

- (c) et osta solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varasid;
 - (d) et anda kapitali sildasutusele või varahaldusvahendisse;
 - (e) et maksta hüvitist aktsionäridele või võlausaldajatele, kui pärast artikli 17 lõike 5 kohast hindamist on nad saanud oma nõuete eest maksetena vähem, kui nad oleksid saanud pärast artikli 17 lõike 16 kohast hindamist tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;
 - (f) et anda vahendeid solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule nende vahendite asemel, mida oleks saanud teatavate võlausaldajate nõuete allahindamise teel, kui kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja solveerimisasutus otsustab teatavad võlausaldajad kõnealuse vahendi rakendusala välja jätta kooskõlas artikli 24 lõikega 3;
 - (g) et võtta punktides a–f osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.
2. Fondi võib kasutada, et võtta punktides a–g osutatud meetmeid ettevõtte müügi vahendi puhul ka ostja suhtes.
 3. Fondi ei kasutata otse krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse kahjude katmiseks või krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse rekapiitalseerimiseks. Kui solveerimise rahastamismehhanismi kasutamine lõikes 1 osutatud eesmärgil viib selleni, et osa krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse kahjudest antakse edasi fondile, kohaldatakse ***direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] artiklites 38 ja 24*** sätestatud solveerimise rahastamismehhanismi kasutamist reguleerivaid põhimõtteid.
 4. Solveerimisnõukogu ei või hoida lõike 1 punkti f kohaselt antud kapitali kauem kui viis aastat.

Artikkel 72

Riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi solveerimise puhul, kui see hõlmab mitteosalevate liikmesriikide krediidasutusi või investeerimisühinguid

Kui tegemist on grupi solveerimisega, millega on seotud nii ühes või mitmes osalevas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kui ka ühes või mitmes mitteosalevas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud, annab fond oma panuse grupi solveerimisse vastavalt direktiivi ***[pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi]*** artikli 98 sätetele.

■

VI JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 74

Privileegid ja immunitetid

Solveerimisnõukogu ja selle töötajate suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolli (nr 7).

Artikkel 75

Keeled

1. Solveerimisnõukogu suhtes kohaldatakse nõukogu määrust nr 1¹.
2. Solveerimisnõukogu teeb otsuse keelte kasutamise sisekorra kohta solveerimisnõukogus.
3. Solveerimisnõukogu võib otsustada, milliseid ametlikke keeli kasutatakse liidu institutsioonidele ja asutustele saadetavates dokumentides.
4. Solveerimisnõukogu võib leppida iga riikliku solveerimisasutusega kokku, millises keeles või millistes keeltes koostatakse riiklikule solveerimisasutusele saadetavad ja neilt saadavad dokumendid.
5. Solveerimisnõukogu tööks vajalikke tõlketeenuseid osutab Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus.

Artikkel 76

Solveerimisnõukogu töötajad

1. Solveerimisnõukogu töötajate, kaasa arvatud tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja suhtes kohaldatakse personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi ning nende personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste jõustamiseks liidu institutsioonide kokkuleppel vastu võetud eeskirju.
2. Solveerimisnõukogu võtab kokkuleppel komisjoniga ametnike personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste jõustamiseks vastu rakenduseeskirjad kooskõlas personalieeskirjade artikliga 110.

Artikkel 76 a

Solveerimisnõukogu töötajate töökorraldus

1. ***Solveerimisnõukogu võib luua sisemisi solveerimismeeskondi, mis koosnevad solveerimisnõukogu enda töötajatest ja osalevate liikmesriikide solveerimisasutuste töötajatest.***

¹ EÜT 17, 6.10.1958, lk 385.

2. ***Kui solveerimisnõukogu asutab lõikes 1 sätestatud sisemised solveerimismeeskonnad, määrab ta oma töötajate hulgast neile meeskondadele koordinaatorid. Koordinaatorid võidakse vastavalt artikli 47 lõikele 3 kutsuda vaateajatena osalema solveerimisnõukogu täitevistungitel, kus vastavalt artikli 49 lõigetele 2 ja 3 osalevad vastavate liikmesriikide nimetatud liikmed.***
3. ***Solveerimisnõukogu võib moodustada sisekomisjonid, kes teda käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel nõustavad ja suunavad.***

Artikkel 77
Töötajate vahetus

1. Solveerimisnõukogu võib kasutada lähetatud riiklikke eksperte või muid töötajaid, kelle tööandja ta ei ole.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu võtab vastu otsuse, milles sätestatakse eeskirjad töötajate vahetuseks osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutusega ja nende vahel ning töötajate lähetamiseks osalevate liikmesriikide riiklikest solveerimisasutusest ja nende vahel.

Artikkel 78
Solveerimisnõukogu vastutus

1. Solveerimisnõukogu lepinguline vastutus on reguleeritud asjaomase lepingu suhtes kohaldatava õigusega.
2. Solveerimisnõukogu sõlmitud lepingus sisalduva vahekohtuklausli kohaste otsuste tegemine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
3. Lepinguvälise vastutuse korral hüvitab solveerimisnõukogu vastavalt liikmesriikide riigiasutuste vastutust käsitlevate seaduste ühistele põhimõtetele kõik kahjud, mida solveerimisnõukogu või selle töötajad oma kohustuste, eelkõige solveerimisülesannete täitmisel, sealhulgas välisriikide solveerimismenetluste toetamise käigus tehtu või tegematajätuga, on tekitanud.
4. Solveerimisnõukogu kompenseerib ***osaleva liikmesriigi*** riiklikule solveerimisasutusele kahjuhüvitise, mille siseriiklik kohus on talle määranud või mille ta on solveerimisnõukogu nõusolekul lubanud tasuda vastavalt poolte kokkuleppele ning mis tuleneb käesoleva määruse kohase solveerimise käigus riikliku solveerimisasutuse poolt tehtust või tegematajätust, kui teo või tegematajätmise puhul ei ole tegemist liidu õiguse, käesoleva määruse, komisjoni otsuse või solveerimisnõukogu otsuse ***tahtliku*** rikkumisega või ilmse ja raskekujulise väärrotsusega.
5. Kõigi lõikega 3 ja 4 seotud vaidluste lahendamise kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse. Lepinguvälise vastutusega seotud asjade aegumistähtaeg on viis aastat vastutuse aluseks olevast sündmusest.

6. Töötajate isiklik vastutus solveerimisnõukogu ees on reguleeritud teenistujate suhtes kohaldatavate personalieeskirjade või teenistustingimuste sätetega.

Artikkel 79

Ametisaladus ja teabevahetus

1. Solveerimisnõukogu liikmete, solveerimisnõukogu töötajate ning solveerimisülesandeid täitvate osalevate liikmesriikide lähetatud või vahetustöötajate suhtes kohaldatakse ka pärast nende ametikohustuste lõppemist ametisaladuse hoidmise nõudeid vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 339 ja liidu **õiguse** asjaomastele sätetele.
2. Solveerimisnõukogu tagab, et selliste isikute suhtes, kes osutavad otseselt või kaudselt, pidevalt või ühekordselt tema ülesannete täitmisega seotud teenuseid, **kaasa arvatud solveerimisnõukogu ametnike ja kohapealsete kontrollide tegemiseks solveerimisnõukogu poolt volitatud või riiklike solveerimisasutuste nimetatud muude isikute suhtes**, kohaldatakse samaväärseid ametisaladuse hoidmise nõudeid.
 - 2 a. **Lõigetes 1 ja 2 osutatud ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse ka vaatlejate suhtes, kes osalevad vajaduse korral solveerimisnõukogu istungil.**
 - 2 b. **Lõigetes 1 ja 2 osutatud ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse olenemata määrusest (EÜ) 1049/2001.**
3. Solveerimisnõukogul lubatakse talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks asjakohases liidu õiguses sätestatud piirides ja tingimustel vahetada teavet riikide ja **liidu** ametiasutustega ja organitega juhul, kui asjakohane liidu õigus võimaldab riikide pädevatel asutustel sellistele üksustele teavet avaldada või kui liikmesriigid näevad ette sellise avalikustamise kooskõlas asjakohase liidu õigusega.

Artikkel 80

Juurdepääs teabele ja isikuandmete töötlemine

- █
4. Solveerimisnõukogu kohaldab isikuandmete töötlemise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001¹. Riiklikud solveerimisasutused kohaldavad isikuandmete töötlemise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ².
 - 4 a. **Isikutel, kelle suhtes kohaldatakse solveerimisnõukogu otsuseid, on õigus tutvuda solveerimisnõukogu toimikuga, võttes arvesse teiste isikute õigustatud huvi oma ärisaladuse kaitsmise suhtes. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet.**

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

Artikkel 81

Turvaeeskirjad salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitse kohta

Solveerimisnõukogu kohaldab turvapõhimõtteid, mis sisalduvad komisjoni turvaeeskirjades, mis käsitlevad Euroopa Liidu salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitset ning mis on sätestatud otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom lisas. Turvapõhimõtete kohaldamine hõlmab muu hulgas sellise teabe vahetamist, töötlemist ja säilitamist käsitlevate sätete kohaldamist.

IV OSA

TÄITEVVOLITUSED JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 82

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates artiklis 88 osutatud kuupäevast.
- 2 a. **Tagatakse kooskõla käesoleva määruse ja direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] vahel. Kõik käesoleva määruse kohaselt vastu võetavad delegeeritud õigusaktid peavad olema kooskõlas direktiiviga [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] ning selle direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega.**
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad **artikli 19 lõikes 4 a**, artikli 62 lõikes 5, artikli 65 lõikes 5, artikli 66 lõikes 3, artikli 67 lõikes 3 ja artikli 70 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Vastavalt artikli 62 lõikele 5, artikli 65 lõikele 5, artikli 66 lõikele 3, artikli 67 lõikele 3 ja artikli 70 lõikele 4 vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes siis, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole **kolme** kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavakstegemise kuupäeva esitanud selle kohta vastuväiteid või kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et neil ei ole õigusaktile vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega **kolme** kuu võrra.

Artikkel 83

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab 31. detsembriks 2016 ja seejärel iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu võimalikule mõjule, mis määruel on siseturu sujuvale toimimisele. Aruandes tuleb hinnata järgmist:
 - (a) ühtse solveerimismehhanismi toimimine ja solveerimise mõju liidu kui terviku huvidele ning finantsteenuste siseturu sidususele ja terviklikkusele, sealhulgas selle võimalik mõju riikide pangandussüsteemide struktuuridele liidus, **nende konkurentsivõimele võrreldes teiste pangandussüsteemidega väljaspool ühtset solveerimismehhanismi ja liitu**, ning koostöö ja teabevahetuse

tulemuslikkus ühtse solveerimismehhanismi sees, ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse järelevalvemehhanismi vahel ning ühtse solveerimismehhanismi ja riiklike solveerimisasutuste ja mitteosalevate liikmesriikide pädevate asutuste vahel.

Aruandes hinnatakse eelkõige järgmist:

- i) kas on vajalik, et käesoleva määrusega solveerimisnõukogule ja komisjonile antud ülesandeid täidab eranditult sõltumatu liidu institutsioon;**
- ii) kas koostöö ühtse solveerimismehhanismi, ühtse järelevalvemehhanismi, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning muude Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kuuluvate asutuste vahel on asjakohane;**
- iii) kas käesoleva määruse artikli 70 kohane investeerimisportfell koosneb kvaliteetsest ja mitmekesisest varast;**
- iv) kas riigivõla ja panga riski vaheline seos on katkestatud;**
- v) kas hääletamiskord on asjakohane;**
- vi) kas tuleks kehtestada osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediidasutuste kõikide kohustustega seotud etalonväärtus, mis tuleb saavutada lisaks rahastamise sihttasemele, mis on kehtestatud protsendimäärana nende krediidasutuste tagatud hoiustest;**
- vii) kas fondi jaoks kehtestatud rahastamise sihttase ja fondi tehtavate osamaksude tase vastavad mitteosalevate liikmesriikide kehtestatud rahastamise sihttasemele ja osamaksude tasemele.**

Aruandes määratakse ka kindlaks võimalikud muudatused, mida aluslepingus on vaja teha, et võtta arvesse ühtset solveerimismehhanismi ja eelkõige sõltumatu liidu institutsiooni võimalikku asutamist, selleks et täita käesoleva määrusega solveerimisnõukogule ja komisjonile antud ülesandeid;

- (b) sõltumatuse ja aruandekohustusega seotud meetmete tõhusus;
- (c) suhted solveerimisnõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalve vahel;
- (d) suhted solveerimisnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutuste vahel ning ühtse solveerimismehhanismi mõju nendele liikmesriikidele **ning solveerimisnõukogu ja [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] artikli 2 lõikes 80 määratletud kolmandate riikide riiklike asutuste vastastikune mõju.**

2. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon teeb asjakohased

kaasnevad ettepanekud.

2 a. Koos direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] läbivaatamisega vaadatakse vajaduse korral läbi ka käesolev määrus.

Artikkel 84

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. „pädevad asutused“:

- i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹ artikli 4 lõike 1 punktis 40 ja direktiivis 2007/64/EÜ määratletud ning direktiivis 2009/110/EÜ osutatud pädevad asutused;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) hoiuste tagamise skeemide puhul direktiivi [*hoiuste tagamise skeem*] kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused, või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõtte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus ning
- iv) artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5, artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 4 ja artikli 70 lõike 4 puhul selle direktiivi [*pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv*] artiklis 3 määratletud solveerimisasutused ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr .../... loodud ühtne solveerimisnõukogu [ühtne solveerimismehhanism].”

2. Artiklisse 25 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Piiriüleste gruppide solveerimise korral võib Euroopa Pangandusjärelevalve korraldada ja teostada vastastikuseid eksperdihindamisi *ühtse solveerimisnõukogu* ja ühtses solveerimismehhanismis mitteosalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste vahelise teabevahetuse ja ühismeetmete suhtes, et tulemused oleksid mõjusamad ja järjekindlamad. Selleks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja objektiivset hindamist ja võrdlemist võimaldavad meetodid.”

3. Artikli 40 lõikele 6 lisatakse kolmas lõik:

¹

„Artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5, artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 4 ja artikli 70 lõike 4 reguleerimisalas tegutsemisel on *ühtse solveerimisnõukogu* tegevdirektor järelevalvenõukogus vaatlaja.”

Artikkel 85

Riiklike solveerimise rahastamismehhanismide väljavahetamine

Fond vahetab alates artikli 88 teises lõigus osutatud kohaldamiskuupäevast **välja direktiivi [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv] VII jaotise kohase** osalevate liikmesriikide solveerimise **rahastamismehhanismi**.

Artikkel 86

Peakorterit käsitlev kokkulepe ja tegutsemistingimused

1. Vajalikud korraldused, mis käsitlevad solveerimisnõukogule asukohaliikmesriigis antavaid ruume ja selle liikmesriigi pakutavaid vahendeid ning asukohaliikmesriigis tegevdirektori, solveerimisnõukogu täiskogu liikmete, solveerimisnõukogu töötajate ja nende perekonnaliikmete suhtes kohaldatavaid erieeskirju, sätestatakse solveerimisnõukogu ja asukohaliikmesriigi vahelises peakorterilepingus, mis sõlmitakse pärast solveerimisnõukogu täiskogu heakskiidu saamist hiljemalt kahe aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.
2. Solveerimisnõukogu asukohaliikmesriik tagab võimalikult head tingimused solveerimisnõukogu toimimiseks, sealhulgas mitmekeelse ja Euroopale orienteeritud koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

Artikkel 87

Solveerimisnõukogu tegevuse algus

1. Solveerimisnõukogu peab olema täiesti tegutsemisvõimeline 1. jaanuariks 2015.
2. Komisjon vastutab solveerimisnõukogu asutamise ja esialgse toimimise eest, kuni solveerimisnõukogu on saavutanud eelarve täitmiseks operatiivse suutlikkuse. Selleks:
 - (a) võib komisjon nimetada komisjoni ametniku, kes täidab ajutise tegevdirektorina tegevdirektori kohustusi, kuni selle ülesande võtab üle tegevdirektor pärast seda, kui nõukogu on ta artiklis 53 sätestatud tingimuste kohaselt ametisse nimetanud;
 - (b) erandina **artikli 46** lõike 1 punktist i ja kuni **artikli 46** lõikes 2 osutatud otsuse vastuvõtmiseni on ajutisel tegevdirektoril ametisse nimetamise volitused;
 - (c) komisjon võib pakkuda solveerimisnõukogule abi eelkõige seeläbi, et lähetab komisjoni ametnikke viima ellu solveerimisnõukogu tegevusi ajutise tegevdirektori või tegevdirektori juhtimisel;
 - (d) komisjon kogub solveerimisnõukogu nimel kokku artikli 62 lõike 5 punktis d osutatud iga-aastased osamaksud.
3. Ajutine tegevdirektor võib anda loa teostada kõiki makseid, mis kaetakse eraldistega

solveerimisnõukogu eelarvest, ning sõlmida lepinguid, kaasa arvatud töötajatega.

Artikkel 88
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikleid 7–23 ja artikleid 25–37 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artiklit 24 kohaldatakse alates *1. jaanuarist 2016*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

[koht],

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

7.11.2013

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD))

Arvamuse koostaja: Dimitar Stoyanov

LÜHISELGITUS

Kavandatud määrus on osa püüdlusest luua ELis pangandusliit, et suurendada finantsstabiilsust ja tagada, et Euroopa majandus saab toetuda nõuetekohaselt toimivale finantssektorile. Käesoleva määrusega luuakse ühtne solveerimismehhanism, mis on üks nendest meetmetest, mida Euroopa Ülemkogu pidas 2013. aasta märtsis pangandusliidu loomise elluviimise seisukohast äärmiselt oluliseks. Ühtset solveerimismehhanismi hakatakse rakendada euroala liikmesriikides ja teistes liikmesriikides, kes on otsustanud selles osalemise kasuks. Nimetatud ettepaneku aluseks on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114.

Paralleelselt ettepanekuga võtta vastu määrus teeb komisjon ka ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimislahenduse raamistik. Seega olenemata sellest, kas liikmesriigid on otsustanud ühtses solveerimismehhanismis osaleda või sellest välja jääda, peavad nad pankade solveerimisel kasutama samasuguseid usaldatavusnõudeid ja -eeskirju. Peamine erinevus on seotud pädevate asutustega – direktiivi kohaselt oleksid need riiklikud ametiasutused, samas kui ühtne solveerimismehhanism hõlmab maksejõuetuse ohus olevate krediitiasutuste solveerimiseks ühtse solveerimisnõukogu ja ELi tasandi menetluse loomist.

Solveerimise ettepaneku eesmärk

Käesoleva ettepaneku raames on ühtse solveerimismehhanismi eesmärgiks võimaldada osalevates liikmesriikides ühtsete eeskirjade rakendamist kõikide maksejõuetuse ohus olevatele pankadele ja pakkuda tõhusaid menetlusi pankade maksejõuetuse ohuga

toimetulekuks, minimeerides maksumaksja ja majanduse kulusid. Ühtne solveerimismehhanism täiendab ühtset järelevalvemehhanismi, mille kaudu jääb Euroopa Keskpangale lõplik vastutus kõikide euroala pankade üle järelevalve tegemise eest. Käesoleva määrusega luuakse ka ühtne fond probleemsete pankade solveerimiseks, mida hakatakse rahastama krediitiasutuste panustest, mis moodustavad 1% nende hoiuste väärtusest; 10aastase üleminekuperioodi lõpuks peaks fondi eeldatav väärtus olema ligikaudu 55 miljardit eurot.

ELi tasandi vastutuse ja ELi tasandi menetluse loomise peamiseks põhjuseks on see, et pankade järelevalvet (ühtse süsteemi kaudu, mille eest vastutab EKP) ja solveerimist pangandusliidus „peab teostama samal võimutasandil”. Asjaolu, et osalevad liikmesriigid hakkavad ühtset solveerimismehhanismi rakendama ELi tasandil, tähendab seda, et direktiiv ja määrus peaksid olulises ulatuses kattuma, sisaldades muu hulgas paralleelseid sätteid, kuna ühtne solveerimisnõukogu ja komisjon peaksid oma tegevuses lähtuma pigem vahetult kohaldatavast ELi õigusaktist kui direktiividest.

Ühtse solveerimismehhanismi ülesehitus ja tegevus

Solveerimisnõukogu koosneb tegevdirektorist, tegevdirektori asetäitjast, komisjoni ja EKP nimetatud esindajatest ning iga osaleva liikmesriigi nimetatud liikmetest, kes esindavad riiklikke solveerimisasutusi. Solveerimisnõukogu eesotsas tegevdirektoriga tuleb kokku ja tegutseb kaht liiki istungitel:

täisistungil, kus tehakse kõik üldised otsused, ja täitevistungil, mis koosneb solveerimisnõukogu tegevdirektorist, tegevdirektori asetäitjast ning komisjoni ja EKP nimetatud esindajatest. Täitevistungil teeb solveerimisnõukogu otsuseid üksikute pankade või pangandusgruppide kohta.

Selliste otsuste sisu ulatub solveerimise kavandamisest ja varase sekkumise volitustest otsusteni solveerimisskeemide üle, k.a fondi kasutamine solveerimisprotsessi rahastamiseks ja riiklike solveerimisasutuste juhendamine solveerimisotsuste rakendamise asjus.

Solveerimismenetlus krediitiasutuse või pangandusgrupi suhtes algatatakse pärast seda, kui ühtne solveerimisnõukogu saab EKP-lt vastava teate, mille alusel esitab solveerimisnõukogu komisjonile soovitus. Kui komisjon otsustab, et vajalikud kriteeriumid on täidetud, annab ta ühtsele solveerimisnõukogule juhised meetmete võtmiseks vastavalt käesolevale määrusele.

Ühtse solveerimisnõukogu volitused

Ühtsele solveerimisnõukogule antakse märkimisväärsed volitused uurimiste läbiviimiseks (vt artiklid 32 ja 33), sealhulgas kohapeal kontrollimiseks (artikkel 34). Kui uurimiste jaoks on liikmesriigi õiguse kohaselt nõutav õigusasutuse luba, siis võib liikmesriigi õigusasutus kontrollida üksnes solveerimisnõukogu otsuse autentsust ning seda, et kavandatavad sunnimeetmed ei oleks omavolilised ega ebaproportsionaalsed. Liikmesriigi õigusasutus ei saa otsustada uurimise vajalikkuse üle ega nõuda, et talle esitataks solveerimisnõukogu toimikus sisalduv teave, ning solveerimisnõukogu otsuse seaduslikkust võib kontrollida ainult Euroopa Liidu Kohus (vt artikkel 35).

Oma otsuste rakendamise tagamiseks ja uurimiste tõhusamaks muutmiseks antakse ühtsele solveerimisnõukogule õigus kehtestada eeskirjade rikkumise eest määruse ettepanekus esile

toodud sanktsioone. Seega võib ühtne solveerimisnõukogu anda riiklikule solveerimisasutusele korralduse kehtestada trahvide näol karistused krediidasutustele, kui nad ei esita nõutavat teavet või ei nõustu uurimisega, kui nad ei anna oma panust ühtsesse pankade solveerimisfondi või kui nad ei täida otsust, mille solveerimisnõukogu on neile adresseerinud (artikkel 36).

Samuti võib solveerimisnõukogu anda riiklikele asutustele korralduse määrata üksustele või isikutele perioodiline karistusmaks, kui nad ei ole esitanud nõutud teavet või kui nad ei ole täitnud solveerimisnõukogu otsust (artikkel 37).

Aruandekohustus Euroopa Parlamendi ees

Kavandatud määruse artikli 41 kohaselt annab solveerimisnõukogu „määruse rakendamise kohta aru Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile”. Seega on solveerimisnõukogu kohustatud esitama igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale aruande ning tegevdirektor peab astuma aruandega Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ette.

Lisaks peab tegevdirektor osalema Euroopa Parlamendi taotlusel parlamendi pädevate komisjonide korraldatavatel ära kuulamistel, mis käsitlevad solveerimisnõukogu otsuste rakendamist, ning korraldama Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja aseesimeestega konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada Euroopa Parlamendi aluslepingu kohaste volituste täitmiseks. Ettepanekus nähakse ette, et „Euroopa Parlament ja solveerimisnõukogu sõlmivad kokkuleppe selliste arutelude korraldamise üksikasjaliku korra kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist kooskõlas EKP-le kui pädevale asutusele asjakohase liidu õiguse kohaselt pandud konfidentsiaalsuskohustusega.”

Lisaks sätestatakse ettepanekus järgmist: „Solveerimisnõukogu ja parlament sõlmivad asjakohased kokkulepped demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega. Nimetatud kokkulepped hõlmavad muu hulgas teabele juurdepääsu, uurimistel tehtavat koostööd ja tegevdirektori valimise menetlust käsitlevat teavet.” (vt artikli 41 lõige 8).

MUUDATUSETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud.

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 11

Komisjoni ettepanek

(11) Ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”) on hädavajalik element,

Muudatusettepanek

(11) Ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”) on hädavajalik element,

ilma milleta ei saaks ühtne solveerimismehhanism korralikult toimida. Erinevad riigisisised rahastamissüsteemid moonutaksid pankade ühtsete solveerimiseeskirjade kohaldamist siseturul. Fond peaks aitama tagada ühtsed haldustavad solveerimise rahastamisel ning vältida takistuste tekkimist põhivabaduste kasutamisel või konkurentsi moonutamist siseturul riikide erinevate tavade tõttu. Fondi peaksid rahastama pangad ise ning selle vahendid peaks koondama liidu tasandil, nii et solveerimisvahendeid saaks liikmesriikide vahel asjakohaselt jaotada, mis suurendaks finantsstabiilsust ja nõrgendaks seost individuaalsete liikmesriikide puhul tunnetatava finantsseisundi ning neis liikmesriikides tegutsevate pankade ja ettevõtjate rahastamiskulude vahel.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 20 a (uus)

Komisjoni ettepanek

ilma milleta ei saaks ühtne solveerimismehhanism korralikult toimida. Erinevad riigisisised rahastamissüsteemid moonutaksid pankade ühtsete solveerimiseeskirjade kohaldamist siseturul. Fond peaks aitama tagada ühtsed haldustavad solveerimise rahastamisel ning vältida takistuste tekkimist põhivabaduste kasutamisel või konkurentsi moonutamist siseturul riikide erinevate tavade tõttu. Fondi peaksid rahastama pangad ise ning selle vahendid peaks koondama liidu tasandil, nii et solveerimisvahendeid saaks liikmesriikide vahel asjakohaselt jaotada, mis suurendaks finantsstabiilsust, **aitaks kaasa siseturu kasvule** ja nõrgendaks seost individuaalsete liikmesriikide puhul tunnetatava finantsseisundi ning neis liikmesriikides tegutsevate **maksejõuetuse ohus olevate** pankade ja ettevõtjate rahastamiskulude vahel.

Muudatusettepanek

(20 a) [Pankade maksevõime taastamise ja solveerimise] direktiiv peaks hõlmama maksevõime taastamise ja solveerimise kavandamist, varast sekkumist, solveerimistingimusi ja -põhimõtteid ning solveerimisvahendite kasutamist ühtse solveerimismehhanismi poolt. Seetõttu peaks see määrus hõlmama ainult neid aspekte, mille abil tagatakse, et ühtne solveerimismehhanism kohaldab nimetatud direktiivi ja et tal on võimalik kasutada piisaval määral lisaraha.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 6 – lõige 4

Komisjoni ettepanek

4. Solveerimisnõukogu või komisjoni ühegi otsusega ei nõuta liikmesriikidelt **erakorralise** riikliku finantstoetuse andmist.

Muudatusettepanek

4. Solveerimisnõukogu või komisjoni ühegi otsusega ei nõuta liikmesriikidelt **otsese** riikliku finantstoetuse andmist, **välja arvatud käesoleva määruse kohaselt loodud fondi vahendite kasutamise kaudu.**

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 7 – lõige 5 – punkt d

Komisjoni ettepanek

(d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;

Muudatusettepanek

(d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava **ja edukuse tõenäosus;**

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 7 – lõige 5 – punkt i

Komisjoni ettepanek

(i) solveerimisasutuse selgitus selle kohta, kuidas solveerimise võimalusi saaks rahastada, eeldamata mingisugust **erakorralist** riiklikku finantstoetust;

Muudatusettepanek

(i) solveerimisasutuse **täpne ja selge** selgitus selle kohta, kuidas solveerimise võimalusi saaks rahastada, eeldamata mingisugust riiklikku finantstoetust, **välja arvatud käesoleva määruse kohaselt loodud fondi vahendite kasutamise kaudu;**

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 7 – lõige 9

Komisjoni ettepanek

9. Solveerimiskavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast krediitiasutuse või investeerimisühingu õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast tema äritegevuse või finantsseisundiga seotud muudatusi, mis võivad kava oluliselt mõjutada või nõuda selle muutmist.

Muudatusettepanek

9. Solveerimiskavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast krediitiasutuse või investeerimisühingu õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast tema äritegevuse või finantsseisundiga seotud muudatusi **või pärast mis tahes muudatusi riikliku ja/või ELi tasandi õigusaktides**, mis võivad kava oluliselt mõjutada või nõuda selle muutmist.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 7 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artikkel 7 a

[Pankade maksevõime taastamise ja solveerimise] direktiivi kohaldamine

Meetmete suhtes, mida ühtne solveerimismehhanism võtab seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingutega, kohaldatakse [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise] direktiivi.

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 7 b (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artikkel 7 b

Süsteemselt oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute solveeritavus

Käesoleva määruse artiklis 2 osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute korral, mille puhul on kindlaks tehtud, et need on direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt globaalsed süsteemselt olulised krediidasutused või investeerimisühingud või muud süsteemselt olulised krediidasutused või investeerimisühingud, seab solveerimisnõukogu esmatähtsale kohale nende solveeritavuse hindamise vastavalt [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] artiklile 13 ja koostab iga krediidasutuse ja investeerimisühingu jaoks kava selle kohta, kuidas kõrvaldada solveerimist takistavad asjaolud vastavalt [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi] artiklile 14.

Kava sisaldab vähemalt järgmist:

- a) krediidasutuselt või investeerimisühingult nõutakse teatud varade müüki;*
- b) krediidasutuselt või investeerimisühingult nõutakse, et see püüaks teatavat läbiviidavat või kavandatud tegevust või lõpetaks selle tegevuse;*
- c) nõutakse krediidasutuse või investeerimisühingu õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukamaks, tagamaks et solveerimisvahendite rakendamisel oleks võimalik olulised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja majanduslikult eraldada.*

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 17 – lõige 11

Komisjoni ettepanek

11. Hinnangut, mis ei vasta kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele, peetakse esialgseks seni, kuni sõltumatu isik viib läbi hindamise, mis vastab täielikult kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele. Kõnealune lõplik järelhindamine viiakse läbi nii pea, kui mõistlikult võimalik.

Muudatusettepanek

11. Hinnangut, mis ei vasta kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele, peetakse esialgseks seni, kuni sõltumatu **ja erapooletu** isik viib läbi hindamise, mis vastab täielikult kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele. Kõnealune lõplik järelhindamine viiakse läbi nii pea, kui mõistlikult võimalik.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 25 – lõige 1 – punkt b – taane iv

Komisjoni ettepanek

iv) hindajate, haldurite, raamatupidajate, juristide ja teiste spetsialistide ametisse nimetamine, ametist kõrvaldamine või asendamine, **kelle abi riiklik solveerimisasutus võib vajada, ning see, kuidas nad oma ülesandeid täidavad;**

Muudatusettepanek

iv) hindajate, haldurite, raamatupidajate, juristide ja teiste spetsialistide ametisse nimetamine, ametist kõrvaldamine või asendamine, **kui see võib osutuda vajalikuks riikliku solveerimisasutuse abistamiseks ning selle ülesannete täitmise tõhusamaks muutmiseks;**

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 25 – lõige 1 – punkt b – taane v

Komisjoni ettepanek

v) kõik muud küsimused, millele solveerimisnõukogu võib viidata;

Muudatusettepanek

v) kõik muud küsimused, millele solveerimisnõukogu võib viidata **seoses solveerimismenetlusega;**

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 26 – lõige 2 – sissejuhatav osa

Komisjoni ettepanek

2. Kui riiklik solveerimisasutus ei ole kohaldanud artiklis 16 osutatud otsust või on seda kohaldanud viisil, mis ei võimalda saavutada käesoleva määruse kohaseid solveerimiseesmärke, on solveerimisnõukogul õigus **and** solveeritavale krediidiasutusele või investeerimisühingule korraldus:

Muudatusettepanek

2. Kui riiklik solveerimisasutus ei ole kohaldanud artiklis 16 osutatud otsust või on seda kohaldanud viisil, mis ei võimalda saavutada käesoleva määruse kohaseid solveerimiseesmärke, on solveerimisnõukogul õigus **anda** solveeritavale krediidiasutusele või investeerimisühingule korraldus **või kasutada mis tahes muud [pankade maksevõime taastamise ja solveerimise] direktiivis sätestatud õigust:**

Muudatusettepanek 13

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 42 – lõige 1**

Komisjoni ettepanek

1. Solveerimisnõukogu ülesannete spetsiifilisuse tõttu võivad osalevate liikmesriikide parlamendid taotleda solveerimisnõukogult oma menetluste kohaselt kirjalikku vastust mis tahes tähelepanekutele või küsimustele, mille nad on solveerimisnõukogule esitanud seoses talle käesoleva määruse alusel antud ülesannetega.

Muudatusettepanek

1. Solveerimisnõukogu ülesannete spetsiifilisuse tõttu võivad osalevate liikmesriikide parlamendid taotleda solveerimisnõukogult oma menetluste kohaselt kirjalikku vastust mis tahes tähelepanekutele või küsimustele, mille nad on solveerimisnõukogule esitanud seoses talle käesoleva määruse alusel antud ülesannetega. **Solveerimisnõukogu kohustub omalt poolt edastama oma vastused osalevate liikmesriikide parlamentidele mõistliku aja jooksul.**

Muudatusettepanek 14

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 51 – lõige 1**

Komisjoni ettepanek

1. Kui arutletakse eraldi üksuse üle või grupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, teeb

Muudatusettepanek

1. Kui arutletakse eraldi üksuse üle või grupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, teeb

solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate liikmete lihthäälteenamusega. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.

solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate, **artikli 49 lõikes 2 osutatud** liikmete lihthäälteenamusega. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.

Muudatusettepanek 15

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 66 – lõige 3 – sissejuhatav osa

Komisjoni ettepanek

3. Komisjonil **on** õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:

Muudatusettepanek

3. **Ilma et see piiraks lõike 1 teise lõigu kohaldamist, on** komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:

Muudatusettepanek 16

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 69 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Solveerimisnõukogu võib sõlmida fondi jaoks finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamise kaasnenukulude katmiseks piisavad.

Muudatusettepanek

1. Solveerimisnõukogu võib sõlmida fondi jaoks **kõigepealt eraõiguslike ja, kui see ei ole võimalik, siis avalik-õiguslike** finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamise kaasnenukulude katmiseks piisavad.

Muudatusettepanek 17

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 82 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

5. Artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5,

Muudatusettepanek

5. Artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5,

artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 3 ja artikli 70 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole **kahe** kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 3 ja artikli 70 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole **kolme** kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Selgitus

Vastuväidete esitamiseks ette nähtud ajalist piirangut tuleks suurendada, et Euroopa Parlamendil ja nõukogul oleks võimalik delegeeritud õigusakti põhjalikult uurida ja hinnata, kas selle vastuvõtmine sellisel kujul on sobiv ja korrektne.

MENETLUS

Pealkiri	Ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames
Viited	COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 10.9.2013
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	JURI 10.9.2013
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Dimitar Stoyanov 17.9.2013
Arutamine parlamendikomisjonis	14.10.2013
Vastuvõtmise kuupäev	5.11.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 –: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Eva Lichtenberger, József Szájer

12.12.2013

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD))

Arvamuse koostaja: Constance Le Grip

LÜHISELGITUS

Majandus- ja rahaliidu tugevdamine euroala riikide pangandusliidu loomise teel on Euroopa integratsiooniprotsessi oluline etapp, mis peaks stabiliseerima finantsteenuste siseturgu ning muutma selle toimimise eetiliseks, taastama kodanike ja turgude usalduse ning aitama üle saada finantsturgude killustatusest, mis majanduskriisi ajal veelgi süvenes.

Arvamuse koostaja vastutab pangandusliidu teise samba institutsioonilise raamistiku eest, mis hõlmab ühtset solveerimismehhanismi ja ühtset pankade solveerimise fondi. See mehhanism, mis täiendab komisjoni poolt 2012. aasta septembris välja pakutud ühtset järelevalvemehhanismi, aitab koondada euroala pangakriiside ohjamiseks vajalikku oskusteavet ja ressursse ning toob kaasa ELi ühtse solveerimismehhanismi loomise. Kõnealuse mehhanismi tähtsad osad on ühtne solveerimisnõukogu, osalevate liikmesriikide solveerimisasutused ja Euroopa Komisjon. Selline institutsiooniline ülesehitus tõstatab mitmeid küsimusi, millele tuleb juhtida põhiseaduskomisjoni tähelepanu ja mis edastatakse kõigile Euroopa Parlamendi liikmetele.

Arvamuse koostaja soovib juhtida tähelepanu 2012. aasta 13. septembril Strasbourgi osaistungjärgul vastu võetud majandus- ja rahanduskomisjoni resolutsiooni ettepanekule pealkirjaga „Pangandusliidu loomine”, mille punktis 6 on öeldud, et mis tahes olulise muudatuse korral järelevalves, kaasa arvatud järelevalvevolituste üleminek teistele institutsioonidele, peab samaväärselt suurenema nende institutsioonide tegevuse läbipaistvus ja Euroopa Parlamendi ees kantav vastutus ning parlamendil peab olema õigus esitada mis tahes küsimusi ja tal peavad olema kõik volitused ametisse määramisel ja eelarvemenetluses.

Arvamuse koostaja toetab lõppeesmärki, milleks on pangandusliidu ning seega ka ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi haldamise kaasamine liidu

institutsioonilisse raamistikku, ja on seisukohal, et praegune lõhe riikliku ja Euroopa poliitika vahel tuleb ületada. Seetõttu peab arvamuse koostaja vajalikuks täiendada ettepanekus kolme peamist punkti, mille kohta on esitatud muudatusettepanekud:

- tuleb muuta institutsioonilist raamistikku käsitleva III osa ülesehitust, eelkõige ühendades I ja IV jaotise;
- tuleb tugevdada parlamentaarset järelevalvet selle üle, kuidas ühtne solveerimisnõukogu kasutab oma solveerimisõigust;
- tuleb tugevdada kõnealuse uue ELi ameti demokraatlikku aruandluskohustust Euroopa Parlamendi ja osalevate liikmesriikide parlamentide ees.

Arvamuse koostaja kiidab heaks Euroopa Komisjoni ettepaneku õigusliku aluse (ELi toimimise lepingu artikkel 114), mis võimaldab võtta meetmeid siseturu loomisele ja toimimisele suunatud riiklike sätete ühtlustamiseks. Arvamuse koostaja esitas muudatusettepanekud, millega soovitakse tugevdada parlamentaarset järelevalvet selle üle, kuidas solveerimisnõukogu kasutab oma solveerimisõigust. Seda saaks teha menetluse abil, mille käigus Euroopa Parlament peab andma oma heakskiidu solveerimisnõukogu tegevdirectori ja tegevdirectori asetäitja ametisse nimetamisele, ning korrapärase suhtlemise abil Euroopa Parlamendiga, asjaomase parlamendikomisjoniga või üksnes selle komisjoni esimehe ja aseesimeestega.

Arvamuse koostaja soovib ka seda, et kohaldataks ühtses solveerimismehhanismis osalevate liikmesriikide parlamentide volitusi, mis on neile antud ELi toimimise lepingule lisatud protokolliga nr 1 ja selle lepingu artiklitega 69, 70, 71 ja 352. See aitaks tagada, et solveerimisnõukogu iga-aastane töökava edastatakse osalevate liikmesriikide parlamentidele, ning võimaldaks liikmesriikide parlamentidel saata kava koos põhjendatud tähelepanekutega solveerimisnõukogule tagasi ja edastada solveerimisnõukogu eelmise eelarveaasta raamatupidamise aastaaruande asjaomaste riikide parlamentidele.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 1

Komisjoni ettepanek

(1) Pangateenuste integreeritud siseturg on äärmiselt oluline liidu majanduse elavnemise soodustamiseks. Paraku on praegune majandus- ja finantskriis näidanud, et siseturu toimimine selles

Muudatusettepanek

(1) Pangateenuste integreeritud siseturg on äärmiselt oluline liidu majanduse elavnemise soodustamiseks. Paraku on praegune majandus- ja finantskriis näidanud, et siseturu toimimine selles

valdkonnas on ohus ja et järjest suureneb finantsturgude killustatuse oht. Pankadevaheliste turgude likviidsus on kahanenud ja pankade piiriülene tegevus väheneb probleemide leviku hirmu ning usalduse puudumise tõttu teiste riikide pangandussüsteemide ja liikmesriikide suutlikkuse suhtes pankasid toetada.

valdkonnas on ohus ja et järjest suureneb finantsturgude killustatuse oht. Pankadevaheliste turgude likviidsus on kahanenud ja pankade piiriülene tegevus väheneb probleemide leviku hirmu ning usalduse puudumise tõttu teiste riikide pangandussüsteemide ja liikmesriikide suutlikkuse suhtes pankasid toetada. ***See on tõeline mureallikas ühtsel turul, kus pangandusasutustel on Euroopa tegevusluba ja enamik neist tegutseb mitmes liikmesriigis.***

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 7

Komisjoni ettepanek

(7) ***Tulemuslike ühtsete*** solveerimisotsuste tagamine liidus tegutsevate maksejõuetuse ohus olevate pankade, sealhulgas liidu tasandil kaasatud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks keskse tähtsusega. Siseturul võib ühe liikmesriigi pankade maksejõuetusse sattumine kahjustada kogu liidu finantsturgude stabiilsust. Tulemuslike ***ja*** ühtsete solveerimiseeskirjade ja võrdsete solveerimise rahastamistingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis võimaldab säilitada konkurentsi ja parandada siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pangandusgrupid on rahvusvahelised ja pankade varades on suur osakaal välismaistel varadel. Ühtse solveerimismehhanismi puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel pangakriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka

Muudatusettepanek

(7) ***Ühetaoliste ja sidusate*** solveerimisotsuste tagamine liidus tegutsevate maksejõuetuse ohus olevate pankade, sealhulgas liidu tasandil kaasatud rahaliste vahendite kasutamise kohta, ***järgides ühtlustatud otsustusprotsessi, mis võimaldab kiiret tegutsemist***, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks keskse tähtsusega. Siseturul võib ühe liikmesriigi pankade maksejõuetusse sattumine kahjustada kogu liidu finantsturgude stabiilsust. Tulemuslike, ühtsete ***ja sidusate*** solveerimiseeskirjade ja võrdsete solveerimise rahastamistingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis võimaldab säilitada konkurentsi ja parandada siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pangandusgrupid on rahvusvahelised ja pankade varades on suur osakaal välismaistel varadel. Ühtse solveerimismehhanismi puudumisel oleks

selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse solveerimismehhanismi loomine suurendaks osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist.

ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel pangakriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse solveerimismehhanismi loomine suurendaks osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 10

Komisjoni ettepanek

(10) Riigi ja liidu tasandi vaheline solveerimisülesannete jaotus tuleks viia kooskõlla nende tasandite vahelise järelevalveülesannete jaotusega. Seni, kuni järelevalve jääb asjaomase liikmesriigi tasandile, peaks see liikmesriik vastutama ka panga maksejõuetuse rahaliste tagajärgede eest. Seetõttu peaks ühtne solveerimismehhanism laienema vaid pankadele ja finantseerimisasutustele, mis on asutatud ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides ja mille suhtes teeb ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvet EKP. Ühtset solveerimismehhanismi ei tohiks kohaldada ühtses järelevalvemehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes. Kui ühtset solveerimismehhanismi kohaldataks selliste liikmesriikide suhtes, tekitaks see neile valesid stiimuleid. Eelkõige võivad nende liikmesriikide järelevalveasutused muutuda leebemaks oma jurisdiktsioonis tegutsevate pankade suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalvemehhanismiga analoogia tagamiseks kohaldada ühtset solveerimismehhanismi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalvemehhanismiga analoogia tagamiseks kohaldada ühtset solveerimismehhanismi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate

Muudatusettepanek

(10) Riigi ja liidu tasandi vaheline solveerimisülesannete jaotus tuleks viia kooskõlla nende tasandite vahelise järelevalveülesannete jaotusega. Seni, kuni järelevalve jääb asjaomase liikmesriigi tasandile, peaks see liikmesriik vastutama ka panga maksejõuetuse rahaliste tagajärgede eest. Seetõttu peaks ühtne solveerimismehhanism laienema vaid pankadele ja finantseerimisasutustele, mis on asutatud ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides ja mille suhtes teeb ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvet EKP. Ühtset solveerimismehhanismi ei tohiks kohaldada ühtses järelevalvemehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes. Eelkõige võivad nende liikmesriikide järelevalveasutused muutuda leebemaks oma jurisdiktsioonis tegutsevate pankade suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalvemehhanismiga analoogia tagamiseks kohaldada ühtset solveerimismehhanismi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide suhtes. Ühtse järelevalvemehhanismiga ühinemisel peaks sellega ühinevate liikmesriikide suhtes

liikmesriikide suhtes. Ühtse järelevalvemehhanismiga ühinemisel peaks sellega ühinevate liikmesriikide suhtes muutuma automaatselt kohaldatavaks ka ühtne solveerimismehhanism. **Võib oodata, et lõpuks laieneb** ühtne solveerimismehhanism kogu siseturule.

muutuma automaatselt kohaldatavaks ka ühtne solveerimismehhanism. Ühtne solveerimismehhanism **peaks lõpuks laienema** kogu siseturule.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus

Põhjendus 19

Komisjoni ettepanek

(19) Solveerimisel kiire ja tulemusliku otsuste tegemise protsessi tagamiseks peaks solveerimisnõukogu olema eriotstarbeline liidu amet, millel on tema ülesannetele vastav **spetsiifiline** struktuur, mis erineb teiste liidu ametite puhul järgitavast mudelist. Selle koosseis peaks tagama kõigi solveerimismenetlustes esinevate erinevate huvide arvessevõtmise. Solveerimisnõukogu peaks tegutsema täitev- ja täisistungitena. Täitevistungil peaks tema koosseisu kuuluma tegevdirektor, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP esindajad. Solveerimisnõukogu ülesandeid arvestades peaks tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse määrama komisjoni ettepaneku põhjal nõukogu pärast Euroopa Parlamendi **ärakuulamist**. Ühesainsas osalevas liikmesriigis asutatud panga või grupi solveerimise kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka asjaomase liikmesriigi määratud liikme, kes esindab tema riiklikku solveerimisasutust. Piiriülese grupi kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka kõigi asjaomaste päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide määratud liikmed, kes esindavad asjaomaseid

Muudatusettepanek

(19) Solveerimisel kiire ja tulemusliku otsuste tegemise protsessi tagamiseks peaks solveerimisnõukogu olema eriotstarbeline liidu amet, millel on tema ülesannetele vastav **omaette** struktuur, mis erineb teiste liidu ametite puhul järgitavast mudelist. Selle koosseis peaks tagama kõigi solveerimismenetlustes esinevate erinevate huvide arvessevõtmise. Solveerimisnõukogu peaks tegutsema täitev- ja täisistungitena. Täitevistungil peaks tema koosseisu kuuluma tegevdirektor, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP esindajad. Solveerimisnõukogu ülesandeid arvestades peaks tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse määrama komisjoni ettepaneku põhjal nõukogu pärast Euroopa Parlamendi **heakskiidu saamist**. Ühesainsas osalevas liikmesriigis asutatud panga või grupi solveerimise kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka asjaomase liikmesriigi määratud liikme, kes esindab tema riiklikku solveerimisasutust. Piiriülese grupi kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka kõigi asjaomaste päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide määratud liikmed, kes esindavad asjaomaseid

riiklikke solveerimisasutusi. Siiski peaks päritoluliikmesriikide asutustel ja vastuvõtivate liikmesriikide asutustel olema otsusele tasakaalustatud mõju, mistõttu vastuvõtivate liikmesriikide asutustel peaks olema ühiselt üksainus hääl.

Solveerimisnõukogu istungitele võib osalema kutsuda ka vaatlejaid, sealhulgas Euroopa stabiilsusmehhanismi (ESM) *esindaja ja* eurorühma esindaja.

riiklikke solveerimisasutusi. Siiski peaks päritoluliikmesriikide asutustel ja vastuvõtivate liikmesriikide asutustel olema otsusele tasakaalustatud mõju, mistõttu vastuvõtivate liikmesriikide asutustel peaks olema ühiselt üksainus hääl.

Solveerimisnõukogu istungitele võib osalema kutsuda ka vaatlejaid, sealhulgas Euroopa stabiilsusmehhanismi (ESM), eurorühma *ja Euroopa Parlamendi* esindaja.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 19 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(19 a) Aluslepingutes, täpsemalt Euroopa Liidu lepingu artikli 13 lõikes 2, on sätestatud Euroopa Liidu institutsioonide vahelise lojaalse koostöö põhimõte.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 21

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(21) Solveerimisnõukogu ja vajaduse korral komisjon peaksid asendama direktiivi [] kohaselt määratud riiklikke solveerimisasutusi kõigis solveerimist käsitlevate otsuste tegemise protsessiga seonduvates aspektides. Direktiivi [] kohaselt määratud riiklikud solveerimisasutused peaksid jätkama solveerimisnõukogu vastu võetud solveerimisskeemide rakendamise seotud tegevust. Läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamiseks ning liidu institutsioonide õiguste kaitsmiseks peaks solveerimisnõukogu olema kohustatud andma Euroopa Parlamendile ja

(21) Solveerimisnõukogu ja vajaduse korral komisjon peaksid asendama direktiivi [] kohaselt määratud riiklikke solveerimisasutusi kõigis solveerimist käsitlevate otsuste tegemise protsessiga seonduvates aspektides. Direktiivi [] kohaselt määratud riiklikud solveerimisasutused peaksid jätkama solveerimisnõukogu vastu võetud solveerimisskeemide rakendamise seotud tegevust. Läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamiseks ning liidu institutsioonide õiguste kaitsmiseks peaks solveerimisnõukogu olema kohustatud andma Euroopa Parlamendile ja

nõukogule aru käesoleva ettepaneku alusel tehtud mis tahes otsustest. **Samuti peaks läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamise eesmärgil olema liikmesriikide parlamentidel teatavad õigused solveerimisnõukogu tegevuse kohta teabe saamiseks ja sellega dialoogi astumiseks.**

nõukogule **kui Euroopa rahvast ja liidu liikmesriike esindavatele demokraatlikult legitiimsetele institutsioonidele** aru käesoleva ettepaneku alusel tehtud mis tahes otsustest.

Selgitus

Muudatusettepaneku eesmärk on saavutada kooskõla ühtse järelevalvemehhanismi põhjendusega 55, milles on öeldud, et EKP peab olema nende ülesannete täitmisega seoses aruandekohustuslik Euroopa Parlamendi ja nõukogu ees, kes on demokraatlikult legitiimsed institutsioonid, mis esindavad Euroopa rahvast ja ELi liikmesriike.

Muudatusettepanek 7

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 21 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(21 a) Läbipaistvuse, vastutuse ja demokraatliku järelevalve tagamiseks ning arvestades solveerimisnõukogu solveerimistegevuse mõju nii liidu huvidele tervikuna kui ka finantsteenuste turu sidususele ja usaldusväärsele ning sealhulgas selle võimalikku mõju liidusiseste riiklike pangandussüsteemide osalistele, peaks riikide parlamentidel olema õigus saada teavet solveerimisnõukogu tegevuse kohta ja pidada sellega dialoogi.

Muudatusettepanek 8

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 21 b (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(21 b) Osalevate liikmesriikide parlamentide taotluse korral peaks asjaomaste riikide parlamentide pädevatel

*komisjonidel olema võimalik riikliku
pädeva asutuse juuresolekul
solveerimisnõukogu esindajat küsitleda.*

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 26

Komisjoni ettepanek

(26) *Selle tagamiseks*, et solveerimismeetmeid oleks vajaduse korral võimalik **võtta** kiiresti, peaks solveerimisnõukogu koostöös asjaomase pädeva asutuse või EKPga tähelepanelikult jälgima asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nende suhtes võetud võimalikku varajase sekkumise meetet.

Muudatusettepanek

(26) *Selleks* et solveerimismeetmeid oleks vajaduse korral võimalik **kohaldada** kiiresti, peaks solveerimisnõukogu koostöös asjaomase pädeva asutuse või EKPga tähelepanelikult jälgima asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nende suhtes võetud võimalikku varajase sekkumise meetet.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 27

Komisjoni ettepanek

(27) Selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks solveerimismenetlus lõpule viia lühikese ajaga. Komisjonil peaks kogu solveerimismenetluse kestel olema juurdepääs mis tahes teabele, mida ta peab vajalikuks, et teha solveerimismenetluses informeeritud otsus. Kui komisjon otsustab algatada krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise, peaks solveerimisnõukogu võtma kohe vastu solveerimisskeemi, milles nähakse ette kohaldatavate solveerimisvahendite ja -õiguste üksikasjad ning võimalike rahastamismehhanismide kasutamine.

Muudatusettepanek

(27) Selleks et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks solveerimismenetlus lõpule viia **väga** lühikese ajaga. Komisjonil peaks kogu solveerimismenetluse kestel olema juurdepääs mis tahes teabele, mida ta peab vajalikuks, et teha solveerimismenetluses informeeritud otsus. Kui komisjon otsustab algatada krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise, peaks solveerimisnõukogu võtma kohe vastu solveerimisskeemi, milles nähakse ette kohaldatavate solveerimisvahendite ja -õiguste üksikasjad ning võimalike rahastamismehhanismide kasutamine.

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 28

Komisjoni ettepanek

(28) Maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on solveerimisvahendite kasutamiseks olemas avalik huvi. Solveerimise eesmärgid peaksid seepärast olema oluliste finantsteenuste jätkamise tagamine, finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine, moraalariski vähendamine, minimeerides sõltuvust maksejõuetuse ohus olevatele krediidasutustele või investeerimisühingutele antavast riiklikust finantstoetusest, **ning** hoiustajate kaitse.

Muudatusettepanek

(28) Maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on solveerimisvahendite kasutamiseks olemas avalik huvi. Solveerimise eesmärgid peaksid seepärast olema oluliste finantsteenuste jätkamise tagamine, finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine, moraalariski vähendamine, minimeerides sõltuvust maksejõuetuse ohus olevatele krediidasutustele või investeerimisühingutele antavast riiklikust finantstoetusest, hoiustajate kaitse, **ning jätkusuutliku ja tasakaalustatud majanduskasvu toetamine.**

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 36

Komisjoni ettepanek

(36) Komisjon peaks ette nägema võetavate solveerimismeetmete raamistiku olenevalt juhtumi asjaoludest ning tal peaks olema võimalik määrata kasutamiseks kõik vajalikud solveerimisvahendid. Selles selges ja täpses raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema otsuse üksikasjaliku solveerimiskeemi kohta.

Muudatusettepanek

(36) Komisjon peaks **solveerimisnõukogu koostatud solveerimiskava projektidele toetudes** ette nägema võetavate solveerimismeetmete raamistiku olenevalt juhtumi asjaoludest ning tal peaks olema võimalik määrata kasutamiseks kõik vajalikud solveerimisvahendid. Selles selges ja täpses raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema otsuse

Asjaomased solveerimisvahendid peaksid hõlmama ettevõtte müügi vahendit, sildasutuse vahendit, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ning varade eraldamise vahendit, mis on samuti ette nähtud direktiiviga []. Raamistik peaks võimaldama hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud.

üksikasjaliku solveerimisskeemi kohta **kiiresti ja tõhusalt**. Asjaomased solveerimisvahendid peaksid hõlmama ettevõtte müügi vahendit, sildasutuse vahendit, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ning varade eraldamise vahendit, mis on samuti ette nähtud direktiiviga []. Raamistik peaks võimaldama hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud.

Muudatusettepanek 13

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 39

Komisjoni ettepanek

(39) Tulemuslik solveerimiskord peaks minimeerima maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiskulusid maksumaksjate jaoks. Samuti peaks see tagama, et ka suuri ja süsteemselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid saaks solveerida finantsstabiilsust ohtu seadmata. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse see eesmärk tagades, et üksuse aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohaseid kahjusid ning asjakohast osa neist kuludest. Sellest eesmärgist lähtuvalt tuleks solveerimisraamistikku kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste solveerimisvahenditega kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu soovitusega.

Muudatusettepanek

(39) **Kiire ja** tulemuslik solveerimiskord peaks minimeerima maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiskulusid maksumaksjate jaoks. Samuti peaks see tagama, et ka suuri ja süsteemselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid saaks solveerida finantsstabiilsust ohtu seadmata. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse see eesmärk tagades, et üksuse aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohaseid kahjusid ning asjakohast osa neist kuludest. Sellest eesmärgist lähtuvalt tuleks solveerimisraamistikku kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste solveerimisvahenditega kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu soovitusega.

Muudatusettepanek 14

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 39 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud solveerimisnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui artikli 53 lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.

Muudatusettepanek

2. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud solveerimisnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui artikli 52 lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.

Muudatusettepanek 15

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 39 – lõige 3 – punkt a

Komisjoni ettepanek

(a) solveerimisnõukogu täisistung, kes täidab artiklis 47 sätestatud ülesandeid;

Muudatusettepanek

(a) solveerimisnõukogu täisistung, kes täidab artiklis 46 sätestatud ülesandeid;

Muudatusettepanek 16

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 39 – lõige 3 – punkt b

Komisjoni ettepanek

(b) solveerimisnõukogu täitevistung, kes täidab artiklis 51 sätestatud ülesandeid;

Muudatusettepanek

(b) solveerimisnõukogu täitevistung, kes täidab artiklis 50 sätestatud ülesandeid;

Muudatusettepanek 17

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 39 – lõige 3 – punkt c

Komisjoni ettepanek

(c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 53 sätestatud ülesandeid.

Muudatusettepanek

(c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 52 sätestatud ülesandeid.

Muudatusettepanek 18

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Solveerimisnõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile **ja** Euroopa Kontrollikojale aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta.

Muudatusettepanek

2. Solveerimisnõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile, Euroopa Kontrollikojale **ja osalevate liikmesriikide parlamentidele** aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta.

Muudatusettepanek 19

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

3. Tegevdirektor esitab aruande **avalikult** Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Muudatusettepanek

3. Tegevdirektor esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Muudatusettepanek 20

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3 a. Osalevate liikmesriikide parlamendid võivad esitada solveerimisnõukogule nimetatud aruande kohta oma põhjendatud tähelepanekuid.

Muudatusettepanek 21

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 6

Komisjoni ettepanek

6. Solveerimisnõukogu vastab Euroopa Parlamendi või nõukogu küsimustele

Muudatusettepanek

6. Solveerimisnõukogu vastab Euroopa Parlamendi või nõukogu küsimustele

suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele, selliste osalevate liikmesriikide esindajate juuresolekul, kelle vääring ei ole euro.

suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele, selliste osalevate liikmesriikide esindajate juuresolekul, kelle vääring ei ole euro. ***Solveerimisnõukogu vastab talle esitatud küsimustele mõistliku aja jooksul.***

Muudatusettepanek 22

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 7

Komisjoni ettepanek

7. Tegevdirektor korraldab taotluse korral Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja ***aseesimeestega*** kinniseid konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada Euroopa Parlamendi aluslepingu kohaste volituste täitmiseks. ***Euroopa Parlament ja solveerimisnõukogu sõlmivad kokkuleppe selliste arutelude korraldamise üksikasjaliku korra kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist kooskõlas EKP-le kui pädevale asutusele asjakohase liidu õiguse kohaselt pandud konfidentsiaalsuskohustusega.***

Muudatusettepanek

7. Tegevdirektor korraldab ***Euroopa Parlamendi*** taotluse korral ***või omal soovil*** Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja ***koordinaatoritega*** kinniseid konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada Euroopa Parlamendi aluslepingu kohaste volituste täitmiseks.

Selgitus

Euroopa Parlamendi ja solveerimisnõukogu vahel sõlmitavat kokkulepet käsitlevad sätted on kogutud artikli 41 uude lõikesse 9.

Muudatusettepanek 23

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 41 – lõige 8

Komisjoni ettepanek

8. Solveerimisnõukogu teeb parlamendiga koostööd kõigi parlamendi uurimiste käigus vastavalt ELi toimimise lepingule. ***Solveerimisnõukogu ja parlament sõlmivad asjakohased kokkulepped***

Muudatusettepanek

8. Solveerimisnõukogu teeb parlamendiga koostööd kõigi parlamendi uurimiste käigus vastavalt ELi toimimise lepingule.

demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega. Nimetatud kokkulepped hõlmavad muu hulgas teabele juurdepääsu, uurimistel tehtavat koostööd ja tegevdirektori valimise menetlust käsitlevat teavet.

Selgitus

Euroopa Parlamendi ja solveerimisnõukogu vahel sõlmitavat kokkulepet käsitlevad sätted on kogutud artikli 41 uude lõikesse 9.

Muudatusettepanek 24

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 41 – lõige 8 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

8 a. Euroopa Parlament ja solveerimisnõukogu sõlmivad asjakohased kokkulepped demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega.

Kokkulepetes määratakse täpselt kindlaks solveerimisnõukogu ning pädeva komisjoni esimeeste ja koordinaatorite vaheliste kinniste konfidentsiaalsete arutelude praktilised korralduslikud küsimused, et tagada arutelude täielik konfidentsiaalsus kooskõlas EKP-le kui pädevale asutusele liidu õiguse alusel kehtestatud konfidentsiaalsuskohustusega.

Kokkulepped hõlmavad ka teabele juurdepääsu, uurimistel tehtavat koostööd ja tegevdirektori valimise menetlust käsitlevat teavet.

Selgitus

Euroopa Parlamendi ja solveerimisnõukogu vahel sõlmitavat kokkulepet käsitlevad sätted on kogutud artikli 41 uude lõikesse 9.

Muudatusettepanek 25

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 42 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Osaleva liikmesriigi parlament võib **kutsuda tegevdirektori** koos riikliku solveerimisasutuse esindajaga **osalema** kõnealuse liikmesriigi krediidasutuste solveerimist käsitlevas arutelus.

Muudatusettepanek

2. Osaleva liikmesriigi parlament võib **paluda tegevdirektoril osaleda** koos riikliku solveerimisasutuse esindajaga kõnealuse liikmesriigi krediidasutuste solveerimist käsitlevas arutelus.

Muudatusettepanek 26

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 43 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Artikli **40** lõikes **2** osutatud solveerimisnõukogu liikmed tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja organitelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt.

Muudatusettepanek

2. Artikli **39** lõikes **1** osutatud solveerimisnõukogu liikmed tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja organitelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt.

Muudatusettepanek 27

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 45

Komisjoni ettepanek

Täiskogus osalemine

Kõik solveerimisnõukogu liikmed **osalevad täiskogus**.

Muudatusettepanek

Solveerimisnõukogu täisistungitele kutsumine ja nendel osalemine

1. Solveerimisnõukogu täisistungi kutsub kokku tegevdirektor.

2. Solveerimisnõukogu korraline täisistung toimub vähemalt kaks korda aastas. Lisaks sellele toimub täisistung tegevdirektori algatusel, komisjoni

nõudmisel või vähemalt kolmandiku täiskogu liikmete nõudmisel.

3. Täisistungitel osalevad kõik solveerimisnõukogu liikmed.

4. Solveerimisnõukogu täiskogu võib vajaduse korral kutsuda oma istungitele vaotlejaid.

5. Solveerimisnõukogu pakub solveerimisnõukogu täiskogule sekretariaaditeenust.

(Seondub artikli 47 muudatusettepanekuga.)

Selgitus

Artiklite 45 ja 47 ühendamise tagab täisistungitele kutsumise ja nendel osalemise korra parema loetavuse ning ühtlustab määruse ülesehitust.

Muudatusettepanek 28

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 46 – lõige 1 – punkt a

Komisjoni ettepanek

(a) võtab **vastavalt artikli 49 lõikele 1** iga aasta 30. novembriks vastu solveerimisnõukogu järgmise aasta töökava, mis põhineb tegevdirektori esitatud projektil, ning edastab selle teadmiseks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile **ja** Euroopa Keskpangale;

Muudatusettepanek

(a) võtab iga aasta 30. novembriks vastu solveerimisnõukogu järgmise aasta töökava, mis põhineb tegevdirektori esitatud projektil, ning edastab selle teadmiseks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile, Euroopa Keskpangale **ja riikide parlamentidele**;

Muudatusettepanek 29

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 46 – lõige 1 – punkt b

Komisjoni ettepanek

(b) võtab vastu solveerimisnõukogu aastaeelarve vastavalt artikli **59** lõikele 2;

Muudatusettepanek

(b) võtab vastu solveerimisnõukogu aastaeelarve vastavalt artikli **58** lõikele 2;

Muudatusettepanek 30

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 46 – lõige 1 – punkt d

Komisjoni ettepanek

(d) võtab vastu artiklis **42** osutatud igaaastase tegevusaruande solveerimisnõukogu tegevuse kohta. Tegevusaruandes esitatakse üksikasjalikud selgitused eelarve täitmise kohta;

Muudatusettepanek

(d) võtab vastu artiklis **41** osutatud igaaastase tegevusaruande solveerimisnõukogu tegevuse kohta. Tegevusaruandes esitatakse üksikasjalikud selgitused eelarve täitmise kohta;

Muudatusettepanek 31

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 47

Komisjoni ettepanek

Artikkel 47

Solveerimisnõukogu täiskogu istung

- 1. Solveerimisnõukogu täiskogu istungi kutsub kokku tegevdirektor.*
- 2. Solveerimisnõukogu täiskogu tuleb kokku vähemalt kaheks tavapäraseks koosolekuks aastas. Lisaks sellele tuleb täiskogu kokku tegevdirektori algatusel, komisjoni nõudmisel või vähemalt kolmandiku täiskogu liikmete nõudmisel.*
- 3. Solveerimisnõukogu täiskogu võib vajaduse korral kutsuda oma istungitele vaatlejaid.*
- 4. Solveerimisnõukogu pakub solveerimisnõukogu täiskogule sekretariaaditeenust.*

(Seondub artikli 45 muudatusettepanekuga.)

Muudatusettepanek

välja jäetud

Muudatusettepanek 32

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 48 – pealkiri

Komisjoni ettepanek

Otsustusprotsess

Muudatusettepanek

Otsustamine

Selgitus

Artiklite 48 ja 51 pealkirjad peaksid olema ühesugused, kuna mõlemas käsitletakse otsustamist.

Muudatusettepanek 33

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 48 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb otsuseid liikmete lihthääleenamusega. Artikli **47** lõike 1 punktis c osutatud otsused eeldavad siiski liikmete kahekolmandikulist hääleteenamust.

Muudatusettepanek

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb otsuseid liikmete lihthääleenamusega. Artikli **46** lõike 1 punktis c osutatud otsused eeldavad siiski liikmete kahekolmandikulist hääleteenamust.

Muudatusettepanek 34

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 49 – pealkiri

Komisjoni ettepanek

Täitevistungitel osalemine

Muudatusettepanek

Solveerimisnõukogu täitevistungitele kutsumine ja nendel osalemine

Selgitus

Täisistungitele ja täitevistungitele kutsumist ja nendel osalemist käsitlevate artiklite pealkirjad peaksid olema sarnaselt sõnastatud.

Muudatusettepanek 35

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 49 – lõige -1 (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

-1. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdirectori algatusel või kahe liikme taotlusel. Täitevistungeid juhatab tegevdirector.

Solveerimisnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitele vaatlejaid.

(Seondub artikli 50 lõike 4 ja artikli 51 lõike 4 teise taande kohta esitatud muudatusettepanekutega.)

Selgitus

Muudatusettepaneku eesmärk on täpsustada solveerimisnõukogu täitevistungite kokkukutsumise korda, mis algselt oli sätestatud erineval kujul mitmes artiklis.

Muudatusettepanek 36

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 49 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1. Kui lõigetes 2 ja 3 ei ole sätestatud teisiti, osalevad artikli **40** lõike 1 punktides a–d osutatud solveerimisnõukogu liikmed solveerimisnõukogu täitevistungitel.

1. Kui lõigetes 2 ja 3 ei ole sätestatud teisiti, osalevad artikli **39** lõike 1 punktides a–d osutatud solveerimisnõukogu liikmed solveerimisnõukogu täitevistungitel.

Muudatusettepanek 37

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 49 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

2. Kui arutletakse mõne artiklis 2 osutatud üksuse või üksuste grupi üle, mis on asutatud ainult ühes liikmesriigis, osaleb ka selle liikmesriigi nimetatud liige arutelus ja otsustusprotsessis vastavalt artikli **52**

2. Kui arutletakse mõne artiklis 2 osutatud üksuse või üksuste grupi üle, mis on asutatud ainult ühes liikmesriigis, osaleb ka selle liikmesriigi nimetatud liige arutelus ja otsustusprotsessis vastavalt artikli **51**

lõigetele 1 ja 3.

lõigetele 1 ja 3.

Muudatusettepanek 38

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 49 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

3. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, osalevad ka selle liikmesriigi nimetatud liige, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, ning liikmed, kelle on nimetanud liikmesriigid, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütaretevõtja või üksus, arutelu ja otsustusprotsessis vastavalt artikli 52 lõigetele 2 ja 3.

Muudatusettepanek

3. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, osalevad ka selle liikmesriigi nimetatud liige, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, ning liikmed, kelle on nimetanud liikmesriigid, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütaretevõtja või üksus, arutelu ja otsustusprotsessis vastavalt artikli 51 lõigetele 2 ja 3.

Muudatusettepanek 39

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 50 – lõige 4

Komisjoni ettepanek

4. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdiriectori algatusel või **liikmete** taotlusel.

Muudatusettepanek

4. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdiriectori algatusel või **kahe liikme** taotlusel.

(Seondub artikli 49 lõike -1 ja artikli 51 lõike 4 teise taande kohta esitatud muudatusettepanekutega.)

Selgitus

Seondub artikli 49 uue lõikega -1.

Muudatusettepanek 40

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 50 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

**5. Solveerimisnõukogu täitevistung
töökord kehtestatakse solveerimisnõukogu**

Muudatusettepanek

välja jäetud

täiskogu istungil.

Selgitus

Solveerimisnõukogu töökorra kehtestamine on juba ette nähtud artikli 46 lõike 1 punktis h.

Muudatusettepanek 41

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 51 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, teeb solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate liikmete lihthäälteenamusega. Artikli 40 lõikes 2 osutatud solveerimisnõukogu liikmetel ning liikmel, kelle on nimetanud see liikmesriik, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, on igal ühel üks hääl. Teistel osalevatel liikmetel on igal ühel hääleõigus, mis on võrdne osaga ühest häälest, mis saadakse selle hääle jagamisel nende liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste arvuga, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja või üksus. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.

Muudatusettepanek

2. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, teeb solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate liikmete lihthäälteenamusega. Artikli 39 lõikes 2 osutatud solveerimisnõukogu liikmetel ning liikmel, kelle on nimetanud see liikmesriik, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, on igal ühel üks hääl. Teistel osalevatel liikmetel on igal ühel hääleõigus, mis on võrdne osaga ühest häälest, mis saadakse selle hääle jagamisel nende liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste arvuga, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja või üksus. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.

Muudatusettepanek 42

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 51 – lõige 4 – lõik 1

Komisjoni ettepanek

Solveerimisnõukogu võtab täitevistungil vastu ja avalikustab täitevistungite töökorra.

Muudatusettepanek

välja jäetud

Selgitus

Solveerimisnõukogu töökorra kehtestamine on juba ette nähtud artikli 46 lõike 1 punktis h.

Muudatusettepanek 43

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 51 – lõige 4 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Solveerimisnõukogu täitevistungi kutsub kokku tegevdirektor omal algatusel või kahe liikme taotluse korral ning seda juhatab tegevdirektor. Solveerimisnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitele vaatlejaid.

(Seondub artikli 49 lõike -1 ja artikli 50 lõike 4 kohta esitatud muudatusettepanekutega)

Muudatusettepanek

välja jäetud

Muudatusettepanek 44

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 52 – lõige 2 – punkt d

Komisjoni ettepanek

(d) solveerimisnõukogu aastaelarve täitmine vastavalt artikli 59 lõikele 3;

Muudatusettepanek

(d) solveerimisnõukogu aastaelarve täitmine vastavalt artikli 58 lõikele 3;

Muudatusettepanek 45

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 52 – lõige 4

Komisjoni ettepanek

4. Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamisel lähtutakse nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonna jaoks olulistest kogemustest.

Muudatusettepanek

4. Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamisel lähtutakse nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonna jaoks olulistest kogemustest. ***Nende ametisse nimetamiste puhul tuleb samuti kohaldada võimalikult suures ulatuses soolise võrdõiguslikkuse***

põhimõtet.

Muudatusettepanek 46

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 52 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

5. Pärast solveerimisnõukogu täiskogu ärakuulamist esitab komisjon nõukogule kandidaatide nimekirja, et nimetada ametisse tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja. Nõukogu nimetab tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse pärast Euroopa Parlamendi *ärakuulamist*.

Muudatusettepanek

5. Pärast solveerimisnõukogu täiskogu ärakuulamist esitab komisjon nõukogule *ja Euroopa Parlamendile* kandidaatide nimekirja, et nimetada ametisse tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja. Nõukogu nimetab tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse pärast Euroopa Parlamendi *nõusolekut*.

Muudatusettepanek 47

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 52 – lõige 6

Komisjoni ettepanek

6. Erandina artikli **40** lõikest 2 on pärast käesoleva määruse jõustumist ametisse määratava esimese tegevdirektori ametiaeg kolm aastat; seda ametiaega võib ühe korra pikendada viie aasta võrra. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja jäävad ametisse kuni määratakse nende järglased.

Muudatusettepanek

6. Erandina artikli **39** lõikest 2 on pärast käesoleva määruse jõustumist ametisse määratava esimese tegevdirektori ametiaeg kolm aastat; seda ametiaega võib ühe korra pikendada viie aasta võrra. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja jäävad ametisse kuni määratakse nende järglased.

Muudatusettepanek 48

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 52 – lõige 7

Komisjoni ettepanek

7. Kui tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametiaega on pikendatud, ei kandideeri nad kogu ametiaja lõppedes

Muudatusettepanek

välja jäetud

uuesti samale ametikohale.

Selgitus

Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametiaja pikkus on sätestatud artikli 39 lõikes 2.

Muudatusettepanek 49

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 52 – lõige 8

Komisjoni ettepanek

8. Kui tegevdirektor või tegevdirektori asetäitja ei vasta enam ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele või on süüdi raskes üleastumises, võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja pärast Euroopa Parlamendi *ärakuulamist* tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametist vabastada.

Muudatusettepanek

8. Kui tegevdirektor või tegevdirektori asetäitja ei vasta enam ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele või on süüdi raskes üleastumises, võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja pärast Euroopa Parlamendi *heakskiidu saamist* tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametist vabastada.

Muudatusettepanek 50

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 53 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Liikmesriigid ega avalik-õiguslikud või erasektori asutused ei püüa tegevdirektorit ja tegevdirektori asetäitjat nende ülesannete täitmisel mõjutada.

Muudatusettepanek

välja jäetud

Muudatusettepanek 51

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 60 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

3. Solveerimisnõukogu täitevistung saadab iga aasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile *ja* kontrollikojale solveerimisnõukogu eelmise eelarveaasta esialgse

Muudatusettepanek

3. Solveerimisnõukogu täitevistung saadab iga aasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile, kontrollikojale *ja riikide parlamentidele* solveerimisnõukogu eelmise eelarveaasta

raamatupidamise aastaaruande.

esialgse raamatupidamise aastaaruande.

Muudatusettepanek 52

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 60 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

5. Tegevdirektor saadab lõpliku raamatupidamisaruande Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile *ja* kontrollikojale igale eelarveaastale järgneva aasta 1. juuliks.

Muudatusettepanek

5. Tegevdirektor saadab lõpliku raamatupidamisaruande Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile, kontrollikojale *ja riikide parlamentidele* igale eelarveaastale järgneva aasta 1. juuliks.

Muudatusettepanek 53

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 87 – lõige 2 – punkt a

Komisjoni ettepanek

(a) võib komisjon nimetada komisjoni ametniku, kes täidab ajutise tegevdirektorina tegevdirektori kohustusi, kuni selle ülesande võtab üle tegevdirektor pärast seda, kui nõukogu on ta artiklis 53 sätestatud tingimuste kohaselt ametisse nimetanud;

Muudatusettepanek

(a) võib komisjon nimetada komisjoni ametniku, kes täidab ajutise tegevdirektorina tegevdirektori kohustusi, kuni selle ülesande võtab üle tegevdirektor pärast seda, kui nõukogu on ta artiklis 52 sätestatud tingimuste kohaselt ametisse nimetanud;

Muudatusettepanek 54

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 87 – lõige 2 – punkt b

Komisjoni ettepanek

(b) erandina artikli 47 lõike 1 punktist i ja kuni artikli 47 lõikes 2 osutatud otsuse vastuvõtmiseni on ajutisel tegevdirektoril ametisse nimetamise volitused;

Muudatusettepanek

(b) erandina artikli 46 lõike 1 punktist i ja kuni artikli 46 lõikes 2 osutatud otsuse vastuvõtmiseni on ajutisel tegevdirektoril ametisse nimetamise volitused;

MENETLUS

Pealkiri	Ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames
Viited	COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 10.9.2013
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	AFCO 10.9.2013
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Constance Le Grip 14.10.2013
Arutamine parlamendikomisjonis	14.10.2013 25.11.2013
Vastuvõtmise kuupäev	25.11.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 15 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Zita Gurmai, Constance Le Grip, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Luis Yáñez-Barnuevo García
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Elmar Brok, Vital Moreira, Evelyn Regner, Helmut Scholz, Alexandra Thein
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Edward McMillan-Scott

MENETLUS

Pealkiri	Ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames			
Viited	COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD)			
EP-le esitamise kuupäev	10.7.2013			
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 10.9.2013			
Nõuandev komisjon / Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	BUDG 10.9.2013	CONT 10.9.2013	JURI 10.9.2013	AFCO 10.9.2013
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	BUDG 5.9.2013	CONT 2.9.2013		
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Elisa Ferreira 2.7.2013			
Läbivaatamine parlamendikomisjonis	17.9.2013	14.10.2013	18.11.2013	
Vastuvõtmise kuupäev	17.12.2013			
Lõpphääletuse tulemus	+: –: 0:	34 3 8		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marino Baldini, Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Arlene McCarthy, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Fabrizio Bertot, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Bas Eickhout, Vicky Ford, Robert Goebbels, Krišjānis Kariņš			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Wim van de Camp			
Esitamise kuupäev	8.1.2014			